

LIBRARIES

UNIVERSITY OF WISCONSIN-MADISON

Klokketoner: sange for blandet kor, orgel eller piano. For kirken, skolen, hjemmet, missions-, kvinde-, afholds- og ungdomsmoder, o.s.v.. 1896

Minneapolis, Minnesota: Udgiverens forlag, 1896

<https://digital.library.wisc.edu/1711.dl/LXGIHK72UCMAM8F>

Based on date of publication, this material is presumed to be in the public domain.

For information on re-use see:

<http://digital.library.wisc.edu/1711.dl/Copyright>

The libraries provide public access to a wide range of material, including online exhibits, digitized collections, archival finding aids, our catalog, online articles, and a growing range of materials in many media.

When possible, we provide rights information in catalog records, finding aids, and other metadata that accompanies collections or items. However, it is always the user's obligation to evaluate copyright and rights issues in light of their own use.

AMV 2343

Klokketoner.

Sange for

Blandet Kor, Orgel eller Piano.

For

Kirken, Skolen, Hjemmet, Missions-, Kvinde-, Afholds-
og Ungdomsmøder, o. s. v.

I Del.

Udarbejdet og udgivet

af

PASTOR E. JENSEN.

Minnepolis, Minn.
UDGIVERENS FORLAG.
1896.

5 1.00

2 00

.33

1.36

5.25

2 00

2 78

16 64

2.55

1 00

2 90

4.45

2 42

[Large, illegible handwritten scribbles and signatures in pencil, overlapping the numerical list.]

Klokketoner.

Sange for

Blandet Kor, Orgel eller Piano.

For

Kirken, Skolen, Hjemmet, Missions-, Kvinde-, Afholds-
og Ungdomsmøder, o. s. v.

~~~~~  
I Del.  
~~~~~

Udarbejdet og udgivet

af

PASTOR E. JENSEN.

Minneapolis, Minn.
UDGIVERENS FORLAG.

1896.

Entered according to Act of Congress in the year 1896,
BY REV. E. JENSEN,
in the office of Librarian of Congress, at Washington, D. C.

SKOOG & DELANDER, Music Printers, 27 S. 4th St., Minneapolis.

AUV 2343
3571313

No. 1. Mægtigste Kriste.

(Integer vitæ.)

F. FLEMMING.

1. Mæg - tig - ste Kri - ste, Me - nig - he dens Her - re, Den, du har
2. För du selv Stri - den for de Börn saa sva - ge, Dæmp du vor

teg - - net med dit Kors til Æ - re, Skynd dig at hjæl - pe
Fien - de, driv hans Magt til - ba - ge, Hvad sig mod di - - ne

os af Fien - dens Sna - - re, Dit Folk be - va - - - re!
Lem - mer vil op - höi - - e, Selv du ned - böi - - - e!

3.

Fred udi Kirken vi af dig begjære!
Fred udi Landet, Herre Gud, lad være!
Fred udi Hjertet du for Alting give
Hos os at blive.

4.

Gjennem al Tiden skal din Godhed prises.
Og hisset evig endnu mer udvises,
Himmel og Jord din Miskund skal bækjende
Til de faa Ende!

MILLS MUSIC LIBRARY
728 State Street
University of Wisconsin
Madison, Wisconsin 53706

(M. A. v. Löwenstern.)

No. 2. Bryllupssang.

SVENSK FOLKETONE.
"Ack, Värmeland, du sköna."

1. Ved Bryl - lup - pet i Ka - na var Je - sus og - saa med, Med
Han end - nu gjer - ne kom - mer, thi saa - dan er hans Sed, Og

si - ne Ven - ner han sig gjer - ne bæn - ker.....
bed - ste Bru - de - ga - ve selv han skjæn - ker.....

Han er jo selv al Lyk - kes og al vor Glæ - des Grund, Vel -

sig - ner og be - fæ - ster det sa - li - ge For - bund Som

han med os har gjort af i - del Naa - de.....

2. Nu hvile over Eder hans Naade og hans Fred,
Hans Engleskare Eder mildt ledsage!
Velsignelsen fra oven, o maa den strømme ned
Og kvæge Eders Hjerter alle Dage!
Forenede i Herren i samme Haab og Tro —
Hvor saligt da at skue derop mod Himlens Bo
Og vente alt af Herrens rige Naade!
3. Maa Glædens Roser blomstre i Eders Hus og Hjem
Og Herren altid Hædersgjæst faa være!
Maa Herrens Ord faa lyse for Eder Veien hjem,
Didhen, hvor evig sjunges Herrens Ære!
Maa der vi alle samles i Bryllupsglæde stor
Og juble for Guds Aasyn i saligt Englekor
Vor Tak for al hans Kjærlighed og Naade!

(E. Jensen.)

No. 3. Du lille Skare.

Noget langsomt.

I. B.

1. Du lil - le Ska - re, som er paa Rei - se I - gjen - nem
2. Det gaar frem - o - - ver i Lys og Mör - ke, Det gaar frem -

Örk - nen til Him - lens Land: O frygt dig ik - ke, om alt sig
o - ver i Sorg og Nöd, Det gaar frem - o - ver i Regn og

mf *p* *mf*

ven - der, Du snart skal sku - e Je - ru - sa - lem, Du snart skal
Tør - ke, Det gaar frem - o - ver i Liv og Död, Det gaar frem-

Kor:

rit. *f* *a tempo.*

sku - e Je - ru - sa - lem. O frygt dig ik - ke, om alt sig
o - ver i Liv og Död. Det gaar frem - o - ver i Regn og

p

ven - - der, Du snart skal sku - - e Je - ru - sa - lem.
Tør - - ke, Det gaar frem - o - - ver i Liv og Död.

3.

Det gaar fremover, det standser ikke
I Jammerdalen, Gud være Pris!
Hvad end os hender her under Færden,
Vi skal dog havne i Paradis. :
Hvad end os hender her under Færden,
Vi skal dog havne i Paradis.

4.

Med os er Herren, og han skal bære
Paa Faderarme sin lille Hjord.
Naar Jord og Himmel tilsidst skal vige,
Da rokkes ikke vor Faders Ord. :
Naar Jord og Himmel tilsidst skal vige,
Da rokkes ikke vor Faders Ord.

(E. Jensen.)

No. 4. Salig den, som frelst har fundet Havnen.

Omarb. af E. JENSEN.

1. Sa - lig den, som frelst har fun - det Hav - nen, E - vig

fri fra Synd og Död og Kval, Og faar hvi - le södt i Frel-ser-

fav - - nen, Fjer-net langt fra den - ne Sor-gens Dal.

2.

Thi en Sabbatshvile er tilbage
For Guds Folk paa Livets gyldne Strand.
Allerede her i Tro vi smage,
Hvad os er beredt i Lysets Land.

3.

Evig Fryd skal i vor Sjæl sig sænke,
Jubel lyde ved Guds höire Haand,
Evigt Liv da Jesus dem skal skjænke,
Som fik Livet her ved Naadens Aand.

No. 5. Jeg synger Julekvad.

Tone fra det 15de Aarh.

1. Jeg syn - ger Ju - le - kvad,..... Jeg er saa glad, saa
2. O Je - su, du Barn - lil,..... Dig læn - ges jeg saa

glad!..... Min Hjer - tens Je - su hvi - ler I Stald og Kryb - be
til!..... Kom, trøst mig al - le Sin - de, Træd ind, om her er

trang,..... Som Sol hin kla - re smi - ler Han paa sin Mo - ders
smaat,..... Lad mig dig se og fin - de, O, da har jeg det

Fang..... Han er Frel - ser min,.... Han er Frel - ser min!....
godt!..... Drag mig ef - ter dig!..... Drag mig ef - ter dig!.....

3.

Hvor er Gud Fader mild,
Sin Søn os sende vil!
Vi vare plat fordærvet
I Synd og vor Udyd,
Saa har han os forhvervet
Al Himlens, Himlens Fryd.
∴ Eia, var vi der! ∴

4.

Hvor er vel Glæde slig,
Som op i Himmerig,
Hvor alle Engle kvæde
En ny og liffig Sang
For Herrens Stol og Sæde
Til Guds Basuners Klang
∴ Eia, var vi der! ∴

Latinsk og Tydsk. Fra Tiden för 1365.

No. 6. Evtigt Liv.

KARL HEINRICH GRAUN. (1701.)

E - - vigt Liv, ja e - vigt Liv du faar, mit Stöv, naar

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a 3/4 time signature. The lower staff is in bass clef with a 3/4 time signature. The melody is written in a simple, homophonic style with some grace notes.

du op-staar. Da skal du træ - de ind til din Her - - res

mf *cresc.*

The second system continues the melody. It includes dynamic markings: *mf* (mezzo-forte) and *cresc.* (crescendo). The notation shows a gradual increase in volume and intensity.

Glæ - de. Hal - le - - lu - ja! Hal - le - - lu - ja!

f *ff*

The third system concludes the piece. It features dynamic markings *f* (forte) and *ff* (fortissimo), indicating a powerful and joyful ending. The melody is repeated for emphasis.

No. 7. Om Dagen ved mit Arbeide.

SVENSK FOLKETONE.

1. Om Da - gen ved mit Ar - bei - de jeg tæn - ke vil paa

dig, Som Ar - beids - da - gens He - - de har baa - ret tungt for

mig, Som ly - dig ind - til Dö - den, ja ind - til Kor - sets

Död Har frelst mit ar - me Hjer - te fra e - vig Angst og Nöd.

2. Og blir her tomt og öde paa denne Jordens Ring,
Med Jesus i mit Hjerter jeg savner ingen Ting;
Han ved, hvad jeg behöver af Glæde og af Sorg,
Han er til alle Tider mit Værn, min faste Borg.
3. Jeg har et sikkert Hvilested i Jesu dybe Saar,
Der har jeg Jul i Faste og midt om Vintren Vaar.
Hans Kjærlighed ei svige og ei forandres kan;
Hvor finder man hans Lige? Hvo er en Gud som han!

No. 8. Himmelske Tröster.

Langsomt.

FRANZ ABT. (1819.)

1. Him - mel-ske Trö - ster, din Ol - je lad fly - de Ind u - di
2. Skab in - den - i os for - ny - e - de Hjer - ter, Led os i

Hjer - ter-nes dy - - be - ste Saar! Styrk os i Stri - den, og
Sand - hed, op - hold os i Nöd, Gör os taal - mo - di - ge

giv os at ny - de Frug - ten af Frel - sen, som Al - ting for -
midt un - der Smer - ter, Vær du vor le - ven - de Kraft i vor

mf *f* *p*

maar, Frug - ten af Frel - sen, som Al - - ting for-maar!
Död! Vær du vor le - ven - de Kraft i vor Död!

3.

4.

O hvo der kunde det Ene kun lære, Jesu som gav mig et hörende Öre,
Sig at opofre med Hjerter og Hu! Ræk mig tillige din kraftige Haand,
O, maatte Jesus mit Alting kun være! At jeg herefter min Vandring maa före
::Jeg er, desværre, langt borte endnu.:: ::Ret som en Kristen i Helligheds Aand!::

No. 9. Ære være Gud i det Höje.

(Lukas 2, 14.)

Livligt. *f* *p*

Æ - re, Æ - re, Æ - re væ - re Gud i det Hö - - je, Og

Fred..... paa Jor - den, og Fred..... paa Jor - den! Og i

Fol - - - ket Her - - - rens Ve.....l-be - hag!

f Æ - re,
Æ - re, Æ - re, Æ - re væ - re Gud i det Hö - je! Og

Æ - re, Æ - re

Fred, ja Og i

Fred..... paa Jor - den, ja Fred..... paa Jor - den! Og i

Fo.....l-ket Her-rens Vel - - - be - hag,..... i

piu f Fol - ket Her - - - rens Vel - - - be - hag,..... i

Vel - be - - hag,..... *f*

Fol - - ket Her - rens Vel - - be - hag,..... Her - rens

f

Ve.....l-be -

Vel - - - be - hag,..... Her-rens Ve.....l-be - - -

Ve.....l-be -

Ve.....l-be - - -

hag,..... *rit.*

hag,..... Her - rens Vel - - be - hag!.....

hag,.....

No. 10. Hedningens Suk.

FINSK FOLKETONE.

1. Hed - nin - ge - nat - ten saa tung - som frem - skri - der;

Ak, mon det snart ei mod Mor - ge - nen li - der?

Kor:

Suk - ke saa æng - sten - de, skjæl - ven - de sti - ger op:

ritardando.

Kom - mer Dag ei snart? Kom - mer Dag ei snart?

Kom - - - - - mer Dag ei

2. Sukke saa tunge fra Hedninge-Strande
Lyder ud over de kristnede Lande;
Hörer du Nödraabet: "Broder, kom, hjælp os snart!
∴ Kommer du ei snart?" ∴;
3. Sörgende Broder i Mörkhedens Rige:
"Morgenens Taager begynder at vige,
Dödsnattens rædsomme Mörke forsvinde skal —
∴ Kristus kommer snart!" ∴;
4. Lys bryder frem over Hedningers Lande,
Livsfloden skyller mod Dödsrigets Strande.
Sukke saa ængstende endnu dog stiger op:
∴ "Kommer du ei snart?" ∴;

(E. Jensen.)

No. 11. Nytaarsang.

H. MATTHISON-HANSEN.
("Roskilde".)

Allegro maestoso.

f

1. Om Tid er end til - ba - ge, Kun Ti - dens Her - re ser, Han
2. Det ved jeg alt til - ho - be, Dog er jeg u - - for - sagt Og

p

tæl - ler vo - re Da - - ge Og ord - ner, hvad der sker. Sig
kan mig fast be - raa - - be Paa Je - su Naa - des Magt; Det

fz

der - for ei: "I Mor - - gen"! O Syn - der, kom i - hu, Du
ko - ste Liv og Lyk - - ke, Lad gaa! slet in - gen Ting Fra

f

har for den ei Bor - - gen, Du ei - er kun et Nu!.....
Je - sus mig skal ryk - - ke Til Dø - dens sid - ste Sting ...

No. 12. Hellig er Herren.

Langsomt.

DEM. BORTNIANSKI.

Hel - lig, hel - lig, hel - lig er Her-ren! Hel - lig, hel - lig,

hel - lig er vor Gud, vor Her - - re Ze - ba - oth!

Hel - lig, hel - lig, hel - lig er Her-ren! Jord og Himmel lov-

pri-ser hans Æ-re, hans Æ - - - re og Her - - - - lig-hed!

No. 13. O, hvad Fryd og Glæde stor!

Andante.

(O. LINDBLADS "Naturen och hjertat.")
Arr. for bl. Kor af JOHN DAHLE.

O, hvad Fryd og Glæ - de stor, Naar vi hist i Eng-le-kor Je - su

æ - - re! *rit. f a tempo.*
Navn skal e - vig æ - re, Je - su Navn skal æ - re, Syn - ge om Hans
æ - - re!

Kjær - lig - hed, Som for vo - re Syn - der led Og vor Skjændsel vil - de

bæ - - re! Der skal Sjæ - len fin - de Ro,
(Orgel.) (Sang.) *rit.*
Der skal Sjæ - len faa

pp a tempo. *rall.* *f a tempo.*

E-vig hos sin Frel-ser bo, Tør-res skal hver
Ro, E-vig hos sin Frel-ser bo,

p

Taa-re Der, hvor al-le From-mes Fry-de-sang (skal to-ne,)
Taa-re

f

To-ne ud i væl-dig Ju-bel-klang (skal to-ne) Til Hans Pris og Lov,
ud.

mf *f*

Som os vil-de til sin Her-lig-hed ud-kaa-re.

(John Dahle.)

No. 14. Lov, Pris og Ære.

Moderato.

C. H. RINK (f. 1770, d. 1844).

f *mf Soli.*

Lov, Pris og Æ - re ske vor Gud! Lov, Pris og Æ - re,

f Tutti.

Lov, Pris og Æ - re ske vor Gud! Lov, Pris og Æ - re ske vor

mf

Thi han er os naa-dig,
Gud! Thi han..... er os naa-dig, Thi han er os
Thi han er os naa-dig,
Thi han er os naa

f

naa-dig. Lov, Pris og Æ - re ske vor Gud! Langt
dig.

ff | *mf*

o - ver Jord og Himmel bre - der sig hans Guddomsmagt og God - - -

f *Soli.* *p*

hed! • Lov, Pris og Æ - re ske vor Gud! Kom med Tak - of - fer

mf Tutti.

frem for Her - rens An - sigt, Op - høj hans sto - re
Ophøj hans Navn,

f *p Soli.*

Navn..... med Sal - mer og Lov - sang! Lov, Pris og

f Tutti.

Æ - re ske vor Gud! Lov, Pris og Æ - re ske vor Gud!

No. 15. Salig!

Ardante.

C. H. RINK.

First system of musical notation. The treble clef staff begins with a piano (*p*) dynamic and a forte (*f*) dynamic. The bass clef staff begins with a piano (*p*) dynamic. The lyrics are: Sa - lig. Sa - lig e - re de, som dø i Herren!

Second system of musical notation. The treble clef staff begins with a piano (*p*) dynamic. The bass clef staff begins with a piano (*p*) dynamic. The lyrics are: Sa - lig e - - re de, som dø i Her - ren, De De From - -

Third system of musical notation. The treble clef staff begins with a piano (*p*) dynamic. The bass clef staff begins with a piano (*p*) dynamic. The lyrics are: From - - - me, som i Gra - ven hvi - le, til Domsba-su-nen - - - - me, De Fromme,

Fourth system of musical notation. The treble clef staff begins with a piano (*p*) dynamic, followed by forte (*f*) dynamics. The bass clef staff begins with a piano (*p*) dynamic. The lyrics are: til Doms - ba - su - - - nen vækker dem, til Domsba-su - - - nen væk - ker dem. I til Domsbasunen vækker dem.

I Fred de hvi - le der,

Fred de hvi - le der, I Fred de hvi - le der,

I Fred de hvi - le der,

lø - ste fra Jor - dens Nød.... Ho - si - an - na, Ho - si -

lø - ste fra Jor - dens Nød.... Ho - si - an - na, Ho - si -

an - na, ho - si - an - na! Til Thro - nen der, hvor Her

an - na, ho - si - an - na! Til Thro - nen der, hvor Her

Her - ren er,

Her - ren er, led - sa - ger de - - - res Gjerning dem, led -

Her - ren er,

Her - ren er, led - sa - ger de - - - res Gjerning dem, led -

sa - - - ger, led - sa - ger de - res Gjer-ning dem. Ho-si-an-na,

ho-si-an-na, ho-si-an-na, ho-si-an-na, ho-si-an-na!

No. 16. Zions Vægter hæver Røsten.

(Koralmelodiernes "Konge.")

PHILIP NICOLAI (1599.)

1. Zi - ons Væg - ter hæ - ver Rø - sten: Vaagn op! der blinker Lyn i
2. Zi - on Væg - ter - raa - bet hø - - - rer, En himmelsk Glæde Hjertet

Ø - - - sten, Vaagn op, Guds Stad, Je - ru - sa - lem! Mid-nats
rø - - - rer, Hun vaag-ner og staar frei - dig op. Her-ren

Mulm dig ru-ger o - - ver, Men Herrens Ti-me slaar, hvo so-ver? I
Kom-mer, stor og præg - tig, Af Naa-de stærk, af Sandhed mægtig; Nu

ad lib.

klo - ge Jom - fru - er, her frem! Se, Her - ren kommer
rin - der hen - des Stjer - ne op! Ak, kom, du Kro - ne

ned, Stat op, tag Lam-pen med! Lad den bræn - de! Paa
skjøn, Min Je - su, du Guds Søn! Ho - si - an - - na! Vi

ad lib.

Je - su Bud Stat op, gak ud! Han fø-rer dig hjem til din Gud.
føl-ge med, Du har be-red En Bo-lig os i E - - vig - - hed!

(Phillip Nicolai.)

No. 17. Kirken den er et gammelt Hus.

LUDVIG M. LINDEMAN.

1. Kir-ken den er et gammelt Hus, Staar om end Taarnene fal - -
2. Vi er Guds Hus og Kir - ke nu, Bygget af le - ven - de Ste - -
3. Gi - ve da Gud, at hvor vi bo, Al - tid, naar Klokkerne rin - -

de; Taar - ne fuld man - ge sank i Grus, Klokker end ki - me og
ne, Som un - der Kors og ær - lig Hu Tro - en og Daa - ben for -
ge, Fol - ket for - samles i Je - su Tro Der, hvor det plei - ed at

kal - - - de, Kal - de paa Gam - mel og paa Ung, Mest dog paa
e - - - ne; Var vi paa Jord ei mer end To, Byg - ge dog
klin - - ge: "Ver - den vel ei, men I mig ser, Alt, hvad jeg

Sjæ - len træt og tung, Syg for den e - vi - ge Hvi - - le.
vil - de han og bo Hos os med he - le sin Naa - - de.
si - ger, se, det sker! Fred væ - re med E - der al - - - le!"

(Grundtvig.)

No. 18. Herren, som skabte Himmel og Jord.

Maestoso con moto.

NORSK FOLKETONE.

mf *f*

1. Her - ren, som skab - te Him - mel og Jord, Vil mig saa fa - der - lig
2. Han, som os kjøb - te dyrt med sin Død, E - ne er den, som os
3. Hjelp mig, o Je - su, var - ligt at gaa, Le - ve i hel - li - ge
4. Syn - den mig vol - der An - ger og Ve, Je - su, lad Skyl - den bort -

mf *mf*

dra - ge, At jeg skal hø - re hans frel - sen - de Ord, Ven - de fra
læ - ger, Han og hans Ord er det him - mel - ske Brød, Som i vor
Tan - ker, At jeg aar - vaa - gen mod Syn - den kan staa, Fæ - stet ved
vi - ge! Hjælp mig ved Tro - en min Frel - ser at se, At jeg kan

mf *mf* *p* *f*

Mørket til - ba - ge. Her i sit Hus han dækker et Bord For de Sva - ge.
Hun - ger os kvæ - ger, Drik - ken vi faar fra Livs - kil - den sød Af hans Bæ - ger.
dig som mit An - ker, At jeg din Naa - destøt - ter mig paa, Hvor jeg van - ker.
sa - li - gen sti - ge En - gang med Klæ - der hvi - de som Sne Til dit Ri - ge!

(Knud Thronsen.)

No. 19. Saa vil vi nu sige hverandre Farvel.

LUDVIG M. LINDEMAN.

1. Saa vil vi nu si - ge hver - an - dre Far - vel! Og øn - ske: Guds
2. O, hjælp os, Gud Fa - der, o hjælp os, Guds Søn, Saa gla - de vort

Fred o - ver e - - - der! Guds Fred med os al - le om Morgen og
Løb vi fuld - en - - - de! Gud Hel - lig - aand, him - mel - ske Trø - ster i

Kveld, Saa mange, som hjer - te - lig be - - - der, At Kristus, Guds
Løn, Lad Kjær - lig - heds Lu - er - ne høn - - de, At vi kan med

Søn, Maa væ - re vor Løn, Naar vi skal af Ver - den ud - van - dre!
Lyst Og Mod ud - i Bryst Saa kjæmpe, at Kro - nen vi vin - de!

No. 20. Den yndigste Rose er funden.

Melodien fra omkring Aar 400.

1. Den yn - dig - ste Ro - se er fun - den, Blandt sti - ve - ste
2. Al Ver - den nu bur - de sig fry - - de, Med Sal - mer mang -
3. Ak, sø - ger de ne - de - re Ste - der, I Stø - vet for
4. Lad Ver - den mig al Ting fra - ta - - ge, Lad Tor - ner - ne

Tor - ner op - run - den, Vor Je - sus, den dej - lig - ste
føl - dig ud - bry - de, Men mang - en har al - drig for -
Frel - se - ren græ - der! Saa faa I vor Je - sum i
ri - ve og na - ge, Lad Hjer - tet kun daa - ne og

Po - de, Blandt syn - di - ge Men - ne - sker gro - - de.
num-met, At Ro - sen i Ver - den er kom - met.
Ta - le, Thi Ro - ser - ne vok - se i Da - - le.
bri - ste, Min Ro - se jeg al - drig vil mi - - - ste!

(H. A. Brorson.)

No. 21. Skjærm, regjær og frels din Kirke.

Andante.

OTTO LINDBLAD.

Skjærm, re-gjær og frels din Kir-ke, Sam-le din ad-spred-te Hjord!

Giv dens Hyr - der Mod og Styr - ke Til med Kraft at tol-ke Livsens

Ord! Fa - der - lø - ses Bøn lad til dig naa! · Lad de Sva - ge

Trøst og Styr - ke faa! Lin - dre naa - dig Sy - ges Smer-te!

p Hør os, mil - de, kjæ-re Her - re Gud! Du, som Ver-dens Synd bort- *mf*

cresc. ta - ger, O - ver os for - bar - me dig! Du, som Verdens Synd bort- *f*

p ta - ger, O - ver os mi - skun - de dig! Du, som Verdens Synd bort- *mf*

f ta - ger, Giv, o Her - re, os din Fred....! Giv os Fred i *ritard.* *a tempo. p*

Li - vets Pla - ger! Her - re, lad os se din Sa - lig - hed!

(E. Jensen.)

No. 22. Vaag, o Sjæl, og bed.

Langsomt.

JOHN DAHLE.

1. Vaag, o Sjæl, og bed, Dig til Kamp be - red,
2. Vaag og bed, o Sjæl, Bliv ei Kjø - dets Træl,
3. Vaag og bed og strid End en li - den Tid,

Fri - ste - ren kan læg - ge Sna - ren, Hvor du mindst for -
Lad ei Ver - dens Tant dig bin - de; Alt, hvad Ver - dens
Snart dit Ka - na - an du fin - der, Kro - nen faar og

mo - der Fa - ren; Saa - dan er hans Sød. Vaag, o Sjæl, og bed!
Børn kan vin - de, Er en daar - lig Del, Vaag og bed, o Sjæl.
Pal - men vin - der I en e - vig Fred. Vaag og strid og bed.

No. 23. Hellig, hellig!

Hel - lig, hel - lig, hel - lig er den Her - re Ze - ba-oth;

The first system of music consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in a soprano or alto register, with lyrics: "Hel - lig, hel - lig, hel - lig er den Her - re Ze - ba-oth;". The piano accompaniment is in the bass clef, providing harmonic support with chords and moving lines.

Al Jør - den er fuld af hans Æ - - re, Ho - si - an - na

The second system continues the piece. The vocal line has lyrics: "Al Jør - den er fuld af hans Æ - - re, Ho - si - an - na". The piano accompaniment continues with similar harmonic textures.

i det høi - e - ste! Vel - sig - net væ - re den, som

The third system features the vocal line with lyrics: "i det høi - e - ste! Vel - sig - net væ - re den, som". The piano accompaniment provides accompaniment for the vocal line.

kom-mer i Her-rens Navn! Ho - si - an - na i det høi - e - ste!

The final system of music on the page. The vocal line concludes with the lyrics: "kom-mer i Her-rens Navn! Ho - si - an - na i det høi - e - ste!". The piano accompaniment ends with a final chord.

No. 24. Hvor herlig er hist din Bolig!

MANDSKOR.
Allegro.

FR. SILCHER.

p *mf*

Hvor her - lig, hvor her - lig er hist din Bo - - - lig! Hvor

her - lig, hvor her - lig er hist din Bo - - - lig!

BLANDET KOR.
mf Andante.

ja jeg har

Her - re, jeg har kjær det Hus, hvor du har hjem-me ja jeg har

kjær dit Hus, o Gud, har kjær dit Hus, det

kjær, ja jeg har kjær det Hus, hvor du har

p *mf*
hjem - me, det Hus, hvor du har hjem - me, Og det Sted, hvor din Lov-

pris - ning, hvor din Lov-pris-ning to - - - ner, hvor din Lov - - - -

- - - - - pris-ning to - - - - - ner.

mf ja jeg har
Her - re, jeg har kjær det Hus, hvor du hvor hjemme, ja jeg har

kjær dit Hus, o Gud, har kjær dit Hus, det
kjær, ja jeg har kjær, det Hus, hvor du har

hjem - me, *f* Og det Sted, hvor din Lov - pris - - ning, din Lov -

pris - - - ning to - - ner, hvor din Lov - - - - pris - - - ning

to - - - ner, *mf* hvor din Lov - - - - pris - ning to - - -

p ner, din Lovprisning to - - - *pp* ner, din Lovprisning to - - ner.

(E. Jensen.)

No. 25. Sons of Zion.

E. Nauman.

Praise ye the Lord! Glo-ri-fy him for - ev - er! Sons of

Zi - on, come be - fore him, bring the cym-bal, bring the harp, bring the
bring the

cym-bal, bring the harp! High in glo - ry, lo! he's seat-ed, see the

King, he sits in state, see the King, he sits in state. Sons of
See the King,

Zi-on, come be-fore him, sound the lute and strike the harp, Sons of

Zi-on, come be-fore him, Sound the lute and strike the harp, Sound the

Sound the lute and harp, Sound the lute and harp;
lute and strike the harp, Sound the lute and strike the harp; Sons of
Sound the lute and harp, Sound the lute and harp;

Sound the

Zi - on, come be - fore him, Sound the lute and strike the harp. Sound the

lute and strike the harp.

Sound the lute and harp.
lute and strike the harp. Praise the Lord, praise the Lord, praise the Lord!

Sound the lute and harp.

No. 26. Hellig er vor Gud!

Andante sostenuto.

S. v. NEUKOMM. f. 1778.

Hel - lig er vor Gud! hel - lig er vor

Hel - lig er vor Gud! vor Her - re, Gud!

hel - lig, hel - - lig, hel - lig er vor

Gud! hel - - - - - lig, hel - lig er vor
hel - lig er vor

vor Her-re, Gud! ja, hel - - lig, hel - lig er vor

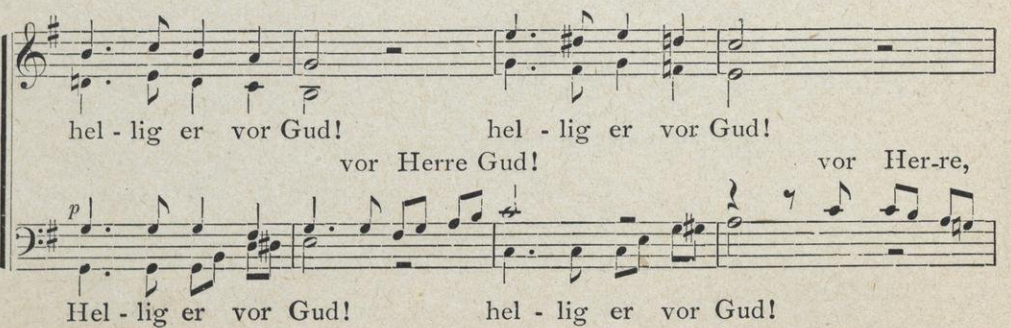
Gud! Hel - lig, hel - lig er vor Gud! Hellig, hel - lig, ja, ja, hel - lig, hel - lig er vor Gud!

f Æ - re og
Jord og Himmel pri - ser hans Æ - - re og Herlighed! Jord og

Jord og Himmel pri - ser hans Æ - re og
Himmel pri - ser hans Æ - re, pri - ser hans Æ - re og Herlighed! Hel - lig,
Jord og Himmel pri - ser hans Æ - re og

hel - lig er vor Gud! hel - lig er vor Gud!
vor Herre Gud! vor Her-re,
Hel - lig er vor Gud! hel - lig er vor Gud!

hel - lig, hel - lig, hel - lig er vor Gud! ja, hel - -
Gud! hel - lig, ja,

- - lig, hel - lig er Gud! Hel-lig, hel - - lig, hel-lig, hel - -
hel - lig,

pp

- lig! Hel-lig er vor Gud! vor Her-re, Gud! hel-lig, hel - lig!

No. 27. Fred med de Døde.

Langsomt.

FRFDRICH B. BENEKEN.

Fred med de Dø - de! Stil - le de slum-re.

mf Jord - li - vets Storm og Strid naar ei det stil - le Kam - mer.

pp Hjem-me hos Her - ren Aan - den fandt Hvi - le.

mf Hør os, o Je - - su, naar vi vor Aand op - gi - ve.

(E. Jensen.)

No. 28. Vor Gud han er saa fast en Borg.

MARTIN LUTHER. 1529.

1. Vor Gud han er saa fast en Borg, Han er vort Skjold og
2. Vor e - gen Magt er in - tet værd, Vi va - re snart ned -
3. Om Ver - den fuld af Djæv - le var, Der vil - de os op -
4. Det Ord de skal vel la - de staa, Og U - tak der - til

Vær - ge, Han hjæl - per os af Nød og Sorg, Og
hug - - ne, Men En gaar frem i den - ne Ferd, For
slu - - ge, Vi fryg - te ei, vi med os har Den
ha - - ve, Thi Gud han vil selv med os gaa Alt

veed os vel at ber - ge. Vor gam - le Fien - de haard Til
ham maa al Ting bug - - ne. Vil du hans Navn faa vidst? Han
Mand, som dem kan tru - - e; Er Verdens Fyr - ste vred, Og
med sin Aand og Ga - - ve; Og ta - ge de vort Liv, Gods,

Strid i - mod os staar, Stor Magt og ar - ge List Han
he - der Je - sus Krist, Den Høv - ding for Guds Hær, I
vil os stø - de ned, Han in - gen Ting for - maar, For -
Æ - re, Børn og Viv, Lad fa - re hen, lad gaa! De

bru - ger mod os vist, Paa Jord er ei hans Li - - ge.
ham kun Frel - se er, Han Mar - ken skal be - hol - - de.
di alt dømt han gaar, Et Guds Ord kan ham bin - de.
kan ei me - re faa, Guds Ri - ge vi be - hol - - de.

No. 29. Naar mit Öie træt af Møie.

LUDV. M. LINDEMAN.

1. Naar mit Øi - e, Træt af Møi - e, Mærkt og vaadt af
2. Ja, jeg sku - er Di - ne Dru - er, Pa - ra - dis, den
3. Lam-mets kla - re Bru-de - ska - re Ser jeg midt i

Taa - re - regn, Ser med Læng - sel Fra sit Fæng - sel
Li - vets Frugt! Di - ne sø - de Ro - ser mø - de
Pa - ra - dis, Hvor de svøm - me Som i Strøm - me

Op mod Sa - lems bli - de Egn: O, hvor svin - der
Mig alt nu med de - res Lugt, Gi - ver Ti - dens
Af Guds sø - de Lov og Pris! Snev - re Vei og

da min Ve Ba - re ved der - op at se!
Aan - de - drag E - vig - he - dens Luft og Smag.
kor - te Tid, O, hvad er din En - de blid!

No. 30. Kirkens Sang.

Maestoso.

PACIUS. (Finland.)

pp *pp* *rit.*

1. Hør, hvor her - lig San - gen to - ner Om vor Frel - ser og For -
2. Hør, hvor lif - lig San - gen ly - der! Hør, hvor ven - lig den ind -

Det er Kir - - kens Sang,

sf *f* *ff rit.*

so - ner!
by - der!

Det er Kirkens Sang, Det er Kir - kens Sang;
Det er Kirkens Sang, Det er Kir - kens Sang;

p con moto. *p*

Snart som mange Van-des Bru - sen, Snart som Va - arens mil - de
Bro - der, ei - er du et Hjer - te, I dets Lyst og i dets
Snart som mange Vandes Bru - sen, Snart som
Bro - der, ei - er du et Hjer - te, I dets

piu lento. *espres.* *lento.*

Su - sen, Det er Kir - kens Sang, Det er Kir - kens Sang.
Smer - te Hør blot Kir - kens Sang, Hør blot Kir - kens Sang.
Vaarens Su - sen,
Lyst og Smerte

(E. Jensen.)

No. 31. Pilgrimssang.

Moderato.

Mel. fra det 12te Aarh. (Blev i Middelalderen sjunget af Korsfarerne paa Vandringen til det hellige Land.)

p *mf* *f*

1. Dei - lig er Jor - den, Prægtig er Guds Him - mel, Skjøn er
2. Ti - der skal kom - me, Ti - der skal hen - rul - le, Slægt skal
3. Eng - le - ne sang den Først for Mar - kens Hyr - der, Skjønt fra

f

Sjæ - lens Pil - grims - gang! Gjen - nem de fag - re
føl - ge Slæg - ters Gang; Al - drig for - stum - mer
Sjæl til Sjæl det lød: Fred o - ver Jor - den!

mf

Ri - ger paa Jor - den Gaa vi til Pa - ra - dis med Sang!
To - nen fra Him - len I Sjæ - lens gla - de Pil - grims - sang!
Men - ne - ske, fryd dig! Os er i - dag en Frel - ser fød.

(B. S. Ingemann.)

No. 32. Der mange skal komme fra Öst.

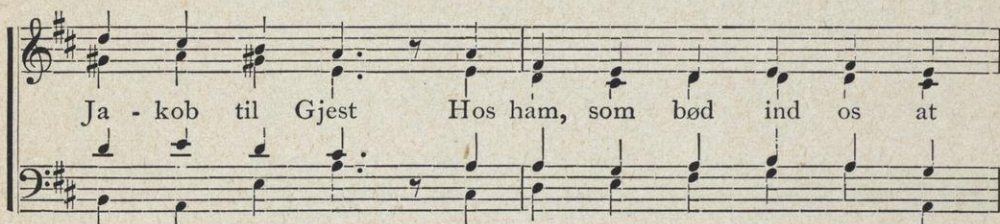
Af den svenske Salm bog. 1695.

1. Der man - ge skal kom - me fra Öst og fra Vest, Og

sid - de til bords i Guds Ri - ge Med A - bra - ham, I - sak og

Ja - kob til Gjest Hos ham, som bød ind os at

sti - ge. Mi - skun - de dig o - ver os, Je - su!

2. Gud lade os høre med Kjærligheds Brand
Vor Hyrdes hans Løkking sa blide,
At vi maatte skynde os, Kvinde og Mand,
Og sanke os til ham i Tide.
Miskunde dig over os, Jesu!
3. Gid jeg maatte være, og alle med mig,
Blandt Guds den beseglede Skare,
Gud tage os naadig i Himlen til sig,
Og frelse fra Helvedes Fare!
Miskunde dig over os, Jesu!
4. Gud giv mig at være den salige Gjest,
Som sidder hos Kongen for Borde,
At holde hos hannem den evige Fest,
Naar her de mig gjemme og jorde!
Miskunde dig over os, Jesu!
5. Da toner der gjennem den himmelske Hal
En Lovsang, som ikke har Mage.
For Stolen og Lammet de Salige skal
Sin Krone for Kampen modtage.
Miskunde dig over os, Jesu!

No. 33. Julesang.

Livlig.

G. F. HÄNDEL.

1. Fryd dig og syng, o frel - ste Jord! Thi se, din Kon - ge kom!

Som Barn paa Straa der ligger han, Dog "Herren" er hans ret - te Navn - Han

fyl - der Him - lens Rum, Han fyl - der Him - lens
Han fyl - der Him - lens Rum.....
Han fyl - der Him - lens Rum, Han

Rum, Han fyl - - der, fyl - der Him - lens Rum.
..... Han fyl - der Him - lens Rum.
fyl - der Him - lens Rum, Han fyl - der Him - lens Rum.

2. Fryd dig og syng, o frelste Jord, I Herren Jesus Krist!
Thi nu forkynder Englekor:
Din Frelser kommen er til Jord,
||: Stor Fryd der blir forvist, :||
(Sopran.) Stor Fryd, stor Fryd der blir forvist.
3. Lovsang af Jord- og Himmel-Kor
Indvier Glædens Dag:
Nu Herrens Naade stærk og stor
Med Fred skal hvile paa vor Jord
||: Og Herrens Velbehag. :||
(Sopran.) Og Herrens, Herrens Velbehag.
(E. Jensen.)

No. 34. Gloria, Gloria, Pris være Gud.

Livligt, høitideligt.

f
I og 2. Glo - ri - a, Glo - ri - a, Pris væ - re Gud! Glo - ri - a,

Soli.

mf

Glo - ri - a, Pris væ - re Gud! 1. Eng - le - ska - rens Ju - bel - kvad
2. Pris Gud i al E - vig - hed,

Tutti.

f

Sen - der gla - de Bud fra Da - vids Stad. Glo - ri - a, Glo - ri - a,
For sin Søn han send - te til os ned!

Pris væ - re Gud! Glo - ri - a, Glo - ri - a, Pris væ - re Gud.

No. 35. Nu er Julen kommen.

A. L. SKOOG.
Med Tilladelse.

1. Nu er Ju - len kom - men— Gla - de Høi - tids-dag!
2. Vel kan Ven - ners Ga - ver Gjø - re Hjer - tet gladt,
3. Ven - ners skjøn - ne Ga - ver Va - rer gan - ske kort,

Mangt et Hjer - te ban - ker nu af Fryd og Vel - be-hag.
Vel kan Fa - der gi - ve Bar - net man - gen her - lig Skat,
Den - ne Ga - ve va - rer, om - end Jor - den selv flyr bort;

O - ver si - ne Ga - ver man - ge er saa glad;
Dog for mig Guds Ga - ve stør - re værd nok bær,
Alt i den jeg ei - er: Lyk - ke, Liv og Fred,

Men jeg fik en Ga - ve, kan du si - ge hvad?
Kom og se og sma - ge, at den bedst dog er.
Glæ - de, Trøst og Haab, ja e - vig Sa - lig - hed.

Kor.

Je - sus-bar - net lil - le, som fød - tes Ju - le - nat,

Han er mig kjær, min al - ler - bed - ste Skat.
Han er mig kjær,

Je - sus-bar - net lil - le, som fød - tes Ju - le - nat,

Han er mig kjær, min al - ler - bed - ste Skat, min bed - ste Skat.

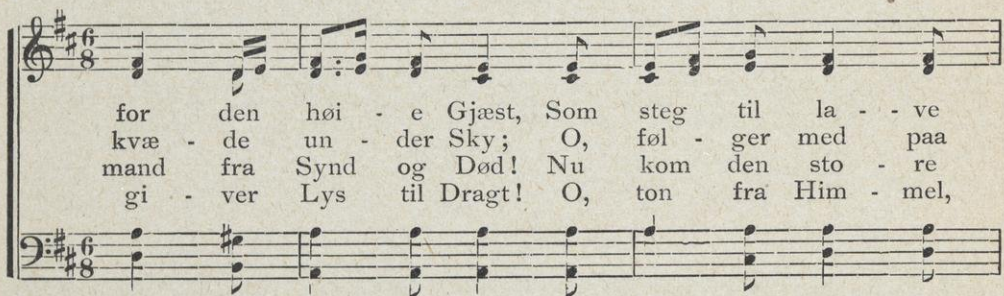

No. 36. Det kimer nu til Julefest.

C. BALLE (dansk).

1. Det ki - mer nu til Ju - le - fest, Det ki - mer
2. O, kom - mer med til Da - vids By, Hvor Eng - le
3. I Bet - le - hem er Kri - stus fød, Vor Frel - ser -
4. I Klu - de svøbt, I Kryb - ben lagt Er han, som

for den høi - e Gjæst, Som steg til la - - ve
kvæ - de un - der Sky; O, føl - ger med paa
mand fra Synd og Død! Nu kom den sto - re
gi - ver Lys til Dragt! O, ton fra Him - mel,

Hyt - ter ned Med Nyt - aars - ga - ver: Fryd og Fred.
Mar - ken ud, Hvor Hyr - der hø - re Nyt fra Gud!
Løv - sals - Fest! Nu blev Je - ho - va Hyt - tens Gjæst!
ton fra Jord Hal - le - lu - ja i ful - de Kor!

5. Velan, min Sjæl, saa vær nu glad   6. Kom, Jesus, vær vor Hyttes Gjæst,
Og hold din Jul i Davids Stad!   Hold selv i os din Julefest!
Ja, pris din Gud i allen Stund   Da skal med Davidsharpens Klang
Med liflig Sang af Hjertens Grund!   Dig takke høit vor Nytaarssang.

Grundtvig, efter Luther.

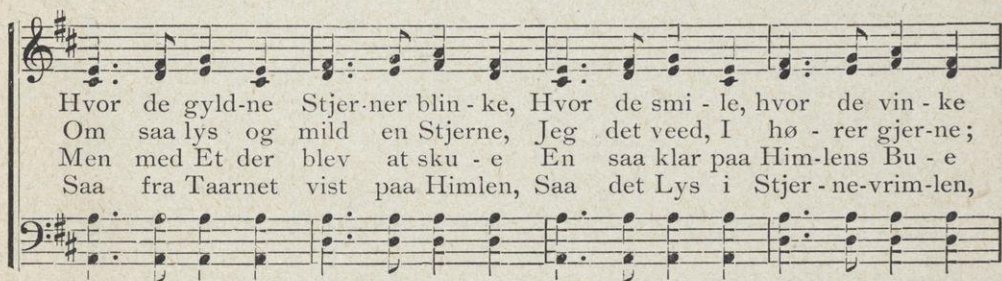

No. 37. Deilig er den Himmel blaa.

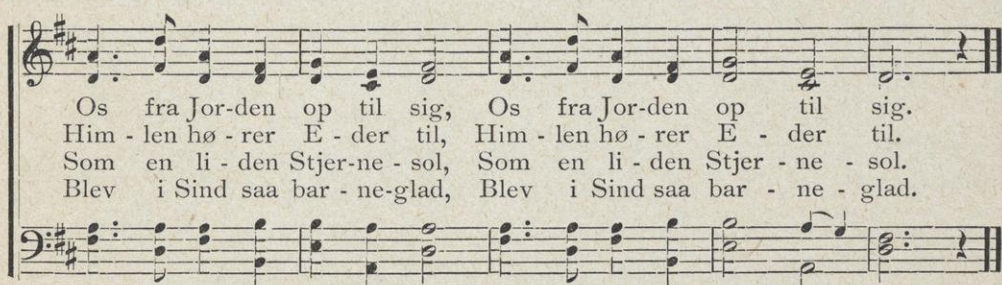
Dansk Tone.

1. Dei - lig er den Himmel blaa, Lyst det er at se der-paa,
2. Kommer Smaa og hø - rer til, Jeg for E - der syn - ge vil
3. Det var midt i Ju - le - nat, Hver en Stjerne glim - ted mat;
4. Langt her - fra i Ø - ster - land Stod en gammel Stjer - ne - Mand,

Hvor de gyld - ne Stjer - ner blin - ke, Hvor de smi - le, hvor de vin - ke
Om saa lys og mild en Stjerne, Jeg det veed, I hø - rer gjer - ne;
Men med Et der blev at sku - e En saa klar paa Him - lens Bu - e
Saa fra Taarnet vist paa Himlen, Saa det Lys i Stjer - ne - vrim - len,

Os fra Jor - den op til sig, Os fra Jor - den op til sig.
Him - len hø - rer E - der til, Him - len hø - rer E - der til.
Som en li - den Stjer - ne - sol, Som en li - den Stjer - ne - sol.
Blev i Sind saa bar - ne - glad, Blev i Sind saa bar - ne - glad.

5. Stjernen ledte vise Mænd
Til nyfødte Konge hen.
I har og en saaden Stjerne,
Og naar I den følge gjerne,
||: Komme I til Jesum vist. :||

6. Denne Stjerne, lys og mild,
Som kan aldrig lede vild,
Er hans Guddomsord det klare,
Som han lod os aabenbare
||: Til at lyse for vor Fod. :||

No. 38. Fra Himlen kom en Engel klar.

(Kan synges til Mel.: "Fra Himlen høit.")

1. Fra Himlen kom en En-gel klar For Hyrders Øi - ne aa-ben - bar,
 2. I Bet - le - hem, i Davids Stad, Forkyndt af Eng - le - ska - ren glad,
 3. Det er den Her - re Je - sus Krist, Og jub - le maa vi gan - ske vist.
 4. Vi nu til ham slaar al vor Lid; Han svigter ei til e - vig Tid.
 5. Lad fny - se her, lad ra - se hist; Guds Folk dog sei - re maa til - sidst.

Han sang saa sødt: nu gi-ver Agt Paa Barnet svøbt, i Krybben lagt.
 Der fød - tes nu den Her - re bold, Som væ - re vil vor Sol og Skjold.
 Lad stor - me nu al Helveds Magt, Guds Søn dog staar med os i Pagt.
 Hvad magter nu vel Synd og Død, Naar Hjertet er Guds Mo - der - skjød?
 Om Ju - lens Fred af Hjertens Grund Vi syn - ger glad i al - len Stund.

Han sang saa sødt: nu gi-ver Agt Paa Bar - net svøbt, i Krybben lagt.
 Der fød - tes nu den Her - re bold, Som væ - re vil vor Sol og Skjold.
 Lad stor - me nu al Helveds Magt, Guds Søn dog staar med os i Pagt,
 Hvad magter nu vel Synd og Død, Naar Hjertet er Guds Mo - der - skjød?
 Om Ju - lens Fred af Hjertens Grund Vi syn - ger glad i al - len stund.

(Grundtvig.)

No. 39. Kom Fredens, Kjærlighedens Aand.

(Musik No. 38.)

1. Kom Fredens, Kjærlighedens Aand, ||: Med Sandheds Ord og Naadens Røst,
 Almægtig, som Guds høire Haand, Med stadigt Haab og evig Trøst!:||
- ||: Og gjør til ett os fjern og nær,
 Som Liv og Sandhed haver kjær!:||
2. Vær altid hos os, stærk og mild, ||: Medvider i Guds skjulte Raad!
 Med Livets Lys og Himlens Ild, Du har begyndt den store Daad,
 ||: Fuldfor du den med Velbehag,
 Med Kraft i os til Kristi Dag!:||

(Grundtvig.)

No. 40. Jeg er glad og lykkelig.

(Særlig for Børneskolen.)

1. Jeg er glad og lyk - ke - lig; Thi min Je - sus el - sker mig,
2. Haab om Arv i Him - me - len Med den kjæ - re Bar - ne - ven,
3. Jeg er li - den, men jeg vil Al - tid hø - re Je - sus til;
4. Je - sus, du, som er saa god, Gav for mig dit Liv og Blod,

Han har skjænkt mig i min Daab Bar - ne - kaar og sa - ligt Haab.
Hvor jeg skal med Eng - le smaa For Guds Tro - ne Sel - skab faa.
Han mig hø - rer og mig ser, Naar jeg yd - myg til ham ber.
Lad mig al - tid ha' dig kjær, Dag for Dag dig el - ske mer.

No. 41. Jesus, kom dog selv til mig.

(Musik No. 40. Se ogsaa "Börneharpfen" IV No. 11.)

1. Jesus, kom dog selv til mig Og forbliv uryggelig. Kom, min Sjæleven saa kjær, Jeg alene dig begjær!	3. Tages al Ting fra mig bort, Jeg det ikke skjætter stort: Du, o Jesus, er den Del, Jeg udvælger for min Sjæl.
2. Verdens Lyst og Liflighed Giver Sjælen ingen Fred, Vil kun Jesus hos mig bo, Fattes mig ei Trøst og Ro.	4. Tusind Gange ønskes du, Som er ene i min Hu, Tusind Gang' jeg beder dig: Jesus, kom og bliv hos mig!

No. 42. Pris være Gud.

RICHARD WAGNER.

1. "Pris væ - re Gud, Fred paa vor Jord, Guds Vel-be-hag!" det var
2. Pris væ - re Gud! Lov - syng hans Navn! Syng Hal - le - lu - ja med
3. O Je - sus Krist, som steg her-ned, Skjønt du har Sæ - de ved

Eng - le - nes Sang. "Pris væ - re Gud, Fred paa vor Jord,
fry - de - fuld Røst! Bru - se vor Sang: Pris væ - re Gud!
Fa - de - rens Haand, Styrk du vor Tro, fæst - ne vort Haab,

Guds Vel - be-hag!" syng det end - nu en Gang. Him - mel - ske
Pris væ - re ham, som os dyrt har for - løst! Syng med de
Varm os med Ild af din Kjær - lig - heds Aand! Dy - re - ste

San - ge af Eng - le - nes Hær Kraf - tig for - kyn - de, at
Frel - ste kring Him - me - lens Stol, Skin - nen - de hvi - de som
Of - fer gav Him - me - lens Søn For os at vin - de til

Je - sus er nær. Lad til hans Pris San - ge i
glim - ren - de Sol: Lam - met ske Pris, som med sit
Arv og til Løn. Fød - sel og Død og, hvad du

Flor Blan - des med Him - me - lens mæg - ti - ge Kor!
Blod For os For - tab - te sin Him - mel op - lod.
led, Tak for det nu og i al E - vig - hed.

(E. Jensen.)

No. 43. Lad mig nu din forblive.

J. HAYDN.

1. Lad mig nu din for - bli - ve, Tro - fa - ste Her - re Gud!
2. O Je - sus, gid du vil - de Mit Hjer - te dan - ne saa,
3. Du selv min Hjer - ne ven - de Fra Ver - dens klo - ge Flok,

Jeg vil mig til dig gi - ve, Lær mig dit Ord og Bud!
Det baa - de aarl' og sil - de Dit Tem - pel væ - re maa!
Og lær mig dig at kjen - de, Saa har jeg Vis - dom nok!

No. 44. Lovsang.

Allegro.

Jub - ler, I Him - le, fryd dig, du Jord! Jub - ler, I Him - le,

The first system of music consists of a treble and bass staff. The treble staff has a melody with eighth and sixteenth notes, while the bass staff provides a harmonic accompaniment with chords and moving lines. The key signature has three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 4/4.

fryd dig, du Jord! Lov Herren med Jubel - sang!

The second system continues the melody and accompaniment. The treble staff melody includes a long note followed by a rest. The bass staff accompaniment remains consistent with the first system.

Høit din Lov fra hver en Skov, fra Hav og Luft gaar op i Kor.

The third system features a treble staff melody with eighth notes and a bass staff accompaniment. The treble staff melody ends with a fermata.

Jeg har Grund i hver en Stund at lo - ve mer, for Naa - den

The fourth system continues the piece. The treble staff melody includes a dynamic marking of *f* (forte) above a note. The bass staff accompaniment provides a steady harmonic base.

mf

stor. O - ver-maa - de fuld af Naa - de er, o Gud, dit

sto - re Navn! Al - lé fin - de dag - lig Min-de af din

Godheds mil - de Favn. Jeg har Grund i hver en Stund at lo-ve mer, for

Naaden stor. Jub - ler, jubler, I Himle, fryd dig, du Jord! Fryd dig, du Jord!

No. 45. Fader vor.

AHNFELDT.

1. Fa - der vor, som tro - ner i din Him - mel, Di - ne
 2. Fa - der! Hel - li - get dit Navn lad vor - de Som dit
 3. Fa - der! Lad dit Ri - ge til os kom - me Ret - te -
 4. Fa - der! Ske din Vil - je her paa Jor - den, Som den

Børn, som fær-des her paa Jord, Glemme tidt i den-ne trav - le
 dy - re - ba - re Fa - der - navn, Saa det smel - te kan de Hjer - ter
 lig med di - ne Vid - ner tre, Og, naar her vor Prø - ve - tid er
 al - tid hist i Him - len sker! Dog, først naar din Vil - li - e er

Vrim - mel, De i Him - len har en Fa - der stor.
 haar - de Og din Naa - de ta - ge dem i Favn!
 om - me, Lad os Ri - gets Glands i Him - len se!
 vor - den Og - saa vor, den frem - mes sta - dig mer.

5. Fader! Du, som Spurven ei forlader,
 Kunde du os glemme i vor Nød?
 Nei, vi bede tillidsfuldt, vor Fader:
 Giv du os idag vort daglig Bred!
6. Fader! Skylden vor du os forlade,
 Som vi og forlade Skyldnere;
 Thi kun, naar vi ei vor Broder hade,
 Kan med Velbehag du paa os se.
7. Led os ei i Fristelse, o Fader!
 Vær tilstede med din Guddomsmagt!
 Styrk os i vor Kamp mod ham, som hader
 Dine Børn og rokke vil vor Pagt!
8. Fader vor! O, frels os fra det Onde!
 Tag os naadig i din Faderhaand!
 Lad os, naar vi vaage, naar vi blunde,
 Smage Freden, Pantet paa din Aand!
9. Fader! dit er Riget, din er Magten,
 Din er Æren i al Evighed!
 Og din Søns er Bønnen, vi i Pagten
 Fik at bede til vort Hjertes Fred.
10. Fader! Derfor lægge du dit Amen
 Til, hvergang vi bede denne Bøn,
 Og tilsidst du samle vil med Gammen
 Dine Børn i Himlens Bolig skjøn.

W. A. Wexels.

No. 46. Kald dem ind.

J. BLOMQUIST.

1. Kald dem ind, hver stakkels Synder; Lammets Natverd ven-ter dem!
2. Kald dem ind, hver stakkels Synder; Lad dem ei der - u - de staa;
3. Kald dem ind, hver stakkels Synder; Je - sus yn - kes o - ver dem.

Ak, i Ver - den er saa ø - de, Sa - ligt i Guds Faderhjem.
Der er mørkt og ondt i Ver - den, De kan Ly hos Je - sus faa.
O, hvad Glæ - de - sang i Him - len, Om blot En vil komme hjem!

Sig, at Je - sus paa dem ven - ter, Sig, at han dem elsker end;
Sig, han Syn - de - re an - nam - mer, Sig, at han dem elsker end;
Sig, at Je - su Favn er aa - ben, Sig, at han dem elsker end;

Han vil glem - me de - res Syn - der, Gi - ve Liv og Fred i - gjen.
I sit Blod han dem vil ren - se, Gi - ve Liv og Fred i - gjen.
Der er Rum ved Lammets Natverd; Kald, ja nød dem at gaa ind.

No. 47. O, du velsignede Helligaand.

(Se Landstads Salmebog No. 687 og 719 og Mel. No. 17 foran.)

J. BLOMQUIST.

1. O, du vel-sig-ne-de Hel-lig-aand, Lys for os du al-le Da-ge.
2. Før vi faar fastholde— hver for sig— He-le Guds Kjærlighedsmaaden,
3. Verden den spotter og haan-lig ler: Vækkelsens Tid snart gaar o-ver;

Styrk og befæst du med kraf-tig Haand Al-le de skjælvende, sva-ge!
Før vi faar byg-ge alt blot paa dig, Kjærlighedsordet og Naaden,
Den, som begyndte, saa tidt man ser Snart at-ter lig-ger og so-ver.

Sjæ-le, nu vak-te af Synd og Død, Læ-rer at kjende sin sto-re Nød;
Før fin-der al-drig vort Hjer-te Fred, Før naar vi al-drig Be-stan-dig-hed,—
Helligaand, driv du os dog helt frem, Lad os ei slip-pe vor Sjæ-le-ven,

Men der er me-re til - ba - ge; Men der er me-re til - ba - ge.
Kraft ei i Fri-stelsens Ti - me; Kraft ei i Fri-stelsens Ti - me.
Da skal vi sa - li - gen en - de, Da skal vi sa - li - gen en - de.

No. 48. Til Slutning.

1. Til Slut - ning saa ræk - ke vi Bro - der - skabs Haand Og
2. Til Slut - ning vi tak - ke for Glæ - de og Gavn Af
3. Til Slut - ning vi be - de til - sam - men i Tro: Vær,
4. Til Slut - ning vi tæn - ke paa Mø - det med dem, Der

skil - les i Hjer - tet saa glad Og pri - se vor Her - res hans
Herrens liv - sa - li - ge Ord Og rei - se i Je - su vel -
Her - re, enhver af os nær! Gid Or - det maa fro - digt i
glæ - des som Frel - se - rens Brud. Gud gi - ve, vi al - le i

hel - li - ge Aand, Som bin - der med Tro - ens og
sig - ne - de Navn. Gud fø - re os vel til den
Hjer - ter - ne gro Og Frug - ter - ne kjen - des, hvor -
Tro - en naar frem Og træf - fes i - gjen i det

Kjær - lig - heds Baand De Kristne i Flok og i Rad.
fred - ful - de Havn, Naar Rei - sen er endt her paa Jord.
helst vi mon bo. Tak, Venner, for dei - ligt Samvær!
him - mel - ske Hjem! Far vel, til vi mø - des hos Gud.

(E. Jensen.)

No. 49. Stakkels Margaret.

(Afholdssang.) Amerikansk Melodi arrangeret af E. JENSEN.

Sorgfuld jeg vanker om, ved ei hvorhen, Mo-der er død, og jeg har in-tet

Hjem. In-gen, nei in-gen nu der-om sig brød, Om stakkels Mar-ga-ret

og - saa var død. He - le den lan - ge Dag rast-løs jeg gik,

Kor: Mo-der, hvi lod du mig væ - re i - gjen,

Bar - fo - det, hung - rig, og dog in - tet fik — Hør - te man ei, at jeg
E - ne og hjæl - pe - løs u - den en Ven? Bælmørk er Nat-ten, hør

kla - ged' min Nød? Far er en Dran - ker, og Mo-der er død.
U - vei - rets Lärm! Gud hjæl - pe Mar - ga-ret, Dran - ke - rens Barn!

2. Engang vi leved' i Lykke og Fred,
 Alt var saa godt, men det vared ej ved;
 Da Fader lytted' til Fristerens Røst,
 Var det forbi med al Glæde og Lyst.
 Saa kom der Mangel og Sorg i vort Hjem,
 Mor og den lille svandt hastigen hen;
 Ensom tilbage i Graad jeg udbrod:
 "Far er en Dranker, og Moder er død." KOR:
3. Siden den Stund har jeg vandret omkring,
 Betlet om Brød, men knapt faa't nogeting.
 Hvor er min Fader? hvad er der ham hendt?
 Har han sit arme Barn ganske forglemt?
 O, gid en Ven vilde søge ham ud!
 Tale til ham om hans Synd imod Gud,
 Kjærlig ham minde om Margarets Nød:
 "Far er en Dranker, og Moder er død!" KOR:

No. 50. Her kommer en Fremmed.

1. Her kommer en Fremmed fra fjer-ne Land, Lad op, Lad op! Han
 2. Hans Blik er saa kjærligt, hans Røst saa blid, Lad op, Lad op! Han
 3. Og hvor han end kommer og faar et Sted, Ak hør, Ak hør! Der
 4. Og Je - sus, saa hed-der den Ven saa god, Den Ven saa god, For
 5. Og vil du nu ha - ve i Hjer-tet Ro, Lad op, Lad op! Og

dig vil gjæ-ste, ak tag ham an, Lad op, Lad op!
 stil - ler blø-den - de Hjer-ters Strid, Lad op, Lad op!
 hol - des Natverd med Lys og Fred, Ak hør, Ak hør!
 Dig han udgjød sit dy - re Blod, Lad op, Lad op!
 vil du sa - lig paa Jor - den bo, Lad op, Lad op!

6. Og vil du nu altid Guds Veie gaa, Hans evigt gjældende Syndebod,
 Lad op, Lad op! Tag blot imod.
 Og vil du Himmelens Glæde naa, 8. Og om du er syndig, spedalsk og blind,
 Lad op, Lad op! Lad op, Lad op!
 7. O lad dog nu op og tag blot imod Hans rensen dig, faar han komme ind,
 Hans Naade god, Lad op, Lad op!

(Ahnfelt.)

No. 51. Jeg er fremmed.

O. AHNFELT.

p *mf* *f* *p*

1. Jeg er fremmed, jeg er en Pil-grim, Blot en Af-ten, blot en
 2. Rei-se-maal-tid i Hast jeg ta-ger, Som en ja-get, som et
 3. Lammets Blod har mit Dør-træ teg-net, Mig for-sik-ret, mig for-
 4. Til det Lan-det mit Øi-e stir-rer, E-vig straa-ler, e-vig

mf

Af-ten bor jeg her.— Gjør mig ej Hin-der; thi jeg vil føl-ge
 Il-bud stan-ser ei.— Jeg staar om-gjør-det om mi-ne Læn-der,
 sik-ret, jeg er hans. Ei Syndens Sur-deig jeg mer vil sma-ge,
 straa-ler So-len der. I fremmed Land er jo mørkt og far-ligt,

p *mf*

Guds Folk i Strid gennem Ørk og Bøl-ge— Jeg er fremmed; jeg er en
 Har Vandringsstaven i mi-ne Hæn-der, Rei-se-maal-tid i Hast jeg
 Afsted jeg ha-ster, ser ei til-ba-ge; Lammets Blod har mit Dør-træ
 Der gaar jeg vild-som og fal-der snar-ligt. Til Guds Kanaan mit Øi-e

p *mf*

Pil-grim, Blot en Af-ten, blot en Af-ten bor jeg her.
 ta-ger, Som et Il-bud, som et Il-bud stan-ser ei.
 teg-net, Mig for-sik-ret, mig for-sik-ret, jeg er hans.
 stir-rer, E-vig straa-ler, e-vig straa-ler So-len der.

5. Jorden har ei den Ro, jeg søger,
Nei, jeg længes, nei, jeg længes til Guds Stad ;
Der græder ingen, der endes Nøden,
Der bor ei Synden, did naar ei Døden.
Jorden har ei den Ro, jeg søger,
Nei, jeg længes, nei, jeg længes til Guds Stad .

No. 52. Herrens Venner ingensinde.

Irsk Folkemelodi.

1. "Herrens Ven-ner in-gen-sin - de Mø-des skal for sidste Gang ;"
Naar til Af - sked Taarer rin - de, Dis - se Ord har lif-lig Klang. }
2. Maa vi end med Smerte brin - ge Kjæ - re Ven - ner vort Farvel, }
His-set skal der at - ter klin - ge Et "Goddag" til Liv og Sjæl. }

Sees vi al - drig mer her - ne - de Un - der det - te Stjer - ne - tag, ...
Naar til Af - sked Taa - rer rin - de, Syng det ud med lif - lig Klang: .....

I den sto - - re Hel - gen - kjæ - de Mø - des vi paa Herrens Dag.
"Herrens Ven - ner in - gen - sin - de Mø - des skal for sid - ste Gang."

J. Schörring.

No. 53. Medens Naadens Sol er oppe.

(Davids Salme 126, 5.)

E. G-N.

1. Medens Naa-dens Sol er op - pe, Lad os flit - tigt Sæ-den saa,
2. O, hvad Fryd i Hø - ste - ti - den, Da Guds Folk fra hver en Ort
3. De, som her med Taa-rer saad-de, Hø - ste skal saa glæ-de - rig,

Kor: Lad kun ik - ke Mo-det syn-ke, Hold kun ud i Tro og Bøn!

At engang med Fryd og Ju - bel Frugten hjem vi bæ - re maa.
Si - ne ful - de Neg frem-bæ - re Gjennem Sta - dens Per - le - port.
Naar de frel - ste Ska-rer sam - les Un - der Sang og Fry - de - skrig.

Snart i Sky - en Her - ren kommer Med sin ri - ge Naa - de - løn.

Fine.

Maa vi end med Hjer - te - taa - rer Fug - te Sæ - den man - gen Gang,
Man - gen, for hvis Skyld her - ne - de Du saa of - te græd og bad,
O, naar vi paa Stranden mø - der Frel - ste, klædt i sne - hvidt Skrud,

Me - re rigt vi da faar hø - ste Un - der Eng - lers Ju - bel - sang.
Skal paa Sta - dens gyld - ne Ga - de Hil - se dig saa hjer - te - glad.
Mer for dig end he - le Ver - den Er den Sjæl, du vandt for Gud.

D. C.

No. 54. Gravsang.

1. Hvil nu sødt, i Fred og Ro, Her i Gra-vens tau - se Bo;
2. Sa - lig du, som tro' - de her Paa den Her - re Je - sus kjær,

Je - sus, som dig Li - vet gav, Skal dig væk - ke af din Grav.
Fik ved Kor-sets dy - re Fod Sa - ligt Liv af Je - su Blod.

3. Maalet for din Længsel her
Har du naaet, Broder kjær;
Nu din Aand saa fri og glad
Bor i Himlens lyse Stad.

4. Hvil da, Støv, i Jesu Navn
Trygt udi Gud Faders Favn!
Jesus kommer, det er vist,
Samler dig i Hjemmet hist.

(E. Jensen.)

No. 55. Afholdssang.

1. Sky Saloonen, unge Ven,
Den til Skjændsel fører hen,
Mange sig vel daare lod,
Derfor, Yngling, var din Fod.

3. Sky Saloonens Spillebord;
Sky dens Drik og falske Ord;
Sky dens Selskab som dens Løn.
Husk, du er en dyrt kjøbt Søn!

2. Tænk paa Himlens søde Ord;
Tænk paa Søster, Far og Mor.
Skal de græde, mens du ler,
Haanligt kanske til dem ser?

4. Bed mod onde Lysters Magt,
Bed til Herren, som har sagt:
Kald paa mig, jeg hører dig;
Ogsaa du skal prise mig.

No. 56. Vintræets Grene.

Moderato.

NILS LINDHJEM.
cres.

1. O, fik jeg kun væ - re den mind - ste Kvist Paa
2. Din Saft er flydt mig i Aa - - ren ind, Med

Vin-træ-et dit, sø - de Je - sus Krist! Og maat - te vi al - drig saa
Dø-bel-sens Vand og din Natverdsvin; Hvor kvæg'des min Aand, som

skil - les i - gjen, Men el - ske og el - skes som Ven hos Ven.
før var saa mat, Ved Him - mel - dug - gen Skjær-tors-dags Nat.

3. Nu skyder Kvisten i Tro sin Knop,
Og lukker den glad i din Kjærlighed op.
Gud give, min Tro staar frisk i Blomst,
En sød liden Drue til Brudgommens Komst.
4. Vi ranke os sammen, vi Kviste smaa,
Som Brødre og Søstre for Jesus at staa!
Ak, lad ingen visne af vore, o Gud!
Ei brydes af Stormen og bli kastet ud!
5. Du rense mit Hjerte med ømmeste Tugt,
Og bløder end Grenen, den bærer dog Frugt.
Du mener det godt med dit dryppende Saar!
Du har mig saa kjær, og du bedst det forstaar!

6. Ja, faar jeg kun være den mindste Kvist
Paa Vintræet dit, søde Jesus Krist ;
Dit Kors rankes ind af de Vinkviste smaa,
Og op til dit Hjerte jeg gjerne vil naa.

No. 57. Frelseren endnu den samme.

Arr. af E. JENSEN.

1. Han vandrer end - nu som i Is - ra - els Land Med Frel - sens det
2. Og ned gennem Ti - der - ne sag - te han skred Med Liv og med
3. Og end - nu han vandrer blandt Fol - ke - ne om Med Kjærligheds

sa - li - ge Bud ; .. Han end - nu som hist ved Ge - ne - sa - rets
Lys o - ver Jord ; .. I Kjær - lig - hed al - tid og Glæ - de og
Lys paa sin Sti . . . . Til Frel - se som før el - ler og - saa til

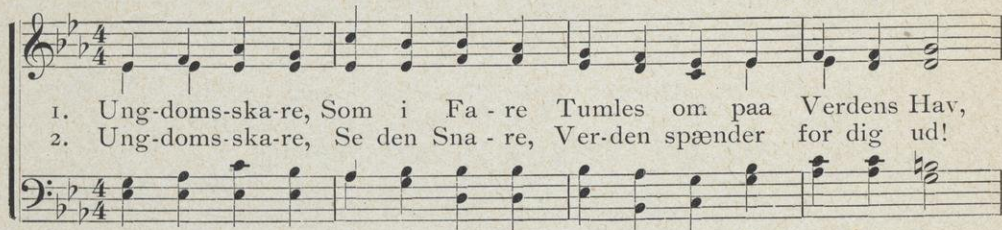
Strand Klart vi - ser os Vei - en til Gud, — Klart vi - ser os Vei - en til Gud.
Fred Fremblomstrer hans himmelske Ord, — Fremblomstrer hans himmelske Ord.
Dom, Mens stil - le ham vandrer for - bi, — Mens stil - le han vandrer forbi.

No. 58. Ungdomsskare, som i Fare.

(Eller Melodien: Naar mit Öie trät af Möie.)

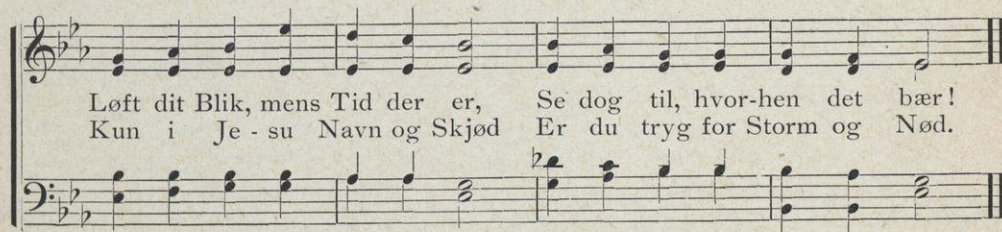
CHR. HALL.
(Arr. af E. JENSEN.)

1. Ung-doms-ska-re, Som i Fa-re Tumles om paa Verdens Hav,
2. Ung-doms-ska-re, Se den Sna-re, Ver-den spænder for dig ud!

Ser du Ka-ste - vin-den ha - ste Med at re - de Bøl - ge-grav?
Vil du bli - ve Frelst, da gi - ve Du dit Hjer-te helt til Gud!

Løft dit Blik, mens Tid der er, Se dog til, hvor-hen det bær!
Kun i Je - su Navn og Skjød Er du tryg for Storm og Nød.

3. Ungdomsskare, Du, hvis klare
Aasyn straalere Glæden ud,
Du, som vundet har og fundet
Freden med din Frelses Gud!
Pris ham, tjen ham, vaag og bed,
Prøv at faa de andre med!

4. Ungdomsskare, Gud bevare
Dig i denne onde Tid!
Grib kun Sværdet uforfærdet,
Brug det godt i Troens Strid!
Staa i Rustning fuld og hel,
Seirens Fryd blir saa din Del.

(J. Söholdt.)

No. 59. Værn om den hjemlige Hygge.

(Afholdssang.)

WM. F. SHERWIN.
(Harm. af E. JENSEN.)

1. Værn om den hjem-li-ge Hyg - ge, Værn om de stak-kels Smaa,
2. Tør du som Kristen vild-le - de En, som "Guds Søn har kjøbt",
3. Ven! har ei Kristus hen-gi - vet Li - vet for mig og dig?
4. Her - re, vi e - re saa lunk - ne, Sva-rer ei til vort Kald,

De, som saa barn-li-ge, tryg - ge, Jub - len - de, gla - de gaa!
Daarligt Eksempel be - re - de Den, som til ham er døbt?
Han, som er "Veien og Li - vet", Bør vi ei bli ham lig?
Dybt ned i Lunkenhed sunk - ne, Løft os med Kraf-ten al!

KOR:

Værn om dit Land og din Kir - ke, Værn om din Næ-stes Vel!
Har du ei loft at for - sa - ge Syn-den med al - dens Lyst,
Kom! lad os hjælpe de Ar - me, Ta - ge alt An-stød bort,
Reis os og styrk os og varm os, Rust os til Kamp og Strid!

Sørg for at fremme hans Vir-ke Og frel - se hans ar - me Sjæl.
Væ - re et Lys al - le Da - ge Paa Rei-sen til Him-lens Kyst?
El - ske vei-le - de, for - bar - me Og red - de, som han har gjort.
Glem vo-re Synder og hjælp os, O, hjælp os til e - vig Tid!

No. 60. Afskedssang.

Ikke for langsomt.

J. BACH.

p *mf*

1. Endt er Mø - dets Stund — Af-skeds-san-gen bæ - ver —
2. Man - gen prøv-som Dag ven - ter end her - ne - den;
3. Med det Ord i Pagt vo - ver kjækt vi Fær - den.

f

Men de Tan - ker, Her vi san - ker, le - - - ver;
Godt at min - des, Hvor da fin - des Fre - den;
Op - ad, frem - ad, Al - tid hjem - ad bær den!

p dolce. *mf*

De vil føl - ge O - ver Bøl - ge Til vor sid - ste Blund;
Ja kan Kraf - ten, Liv - sens - saf - ten Af Guds go - de Ord
Kors - mands - Fær - den Gjennem Ver - den Jub - ler Frelsens Pris

f *rit.*

Hvi - ske kjær - lig Om en her - lig Stil - le Al - vors - stund.
E - ne mæt - te Stakkels træt - te Vandringsmand paa Jord.
Mod det sø - de Sto - re Mø - de I Guds Pa - ra - dis.

No. 61. Tag mig, min Jesus, som jeg er.

mf

1. Tag mig, min Je - sus, som jeg er Med mi - ne
2. Det gi - ver Fred og Liv og Lyst, Naar du mig
3. Gjør mig, min Je - sus, som du var, Da yd - myg

Syn - ders sto - re Hær! Af - tvæt dem med dit
løf - ter til dit Bryst Og ta - ler gjen - nem
her dit Kors du bar; Giv sam - me Sin - de -

dy - re Blod Og lad mig hvi - le ved din Fod!
Syn - dens Nat: Min Ven, nu er din Synd for - ladt!
lag i mig, Som og - saa, Frel - ser, var i dig!

4. Gjør mig, min Jesus, som du er
Blandt dine Dyrekjøbtes Hær;
Lad dine Engle bære mig
O, milde Jesus, hjem til dig!
5. Det bliver frydefuldt for mig,
Naar jeg min Jesus bliver lig,
Naar jeg skal se ham, som han er,
Hvis Aasyn var min Længsel her!

No. 62. Nu Zions Konge kommer.

1. Nu Zi-ons Kon-ge kom-mer, Den Guds og Da-vids Søn, Med
2. Her er han, som vil lø - se Hver syn - de - bun-den Træl; Her
3. Dit Zi - on Palmer svin - ger Til e - vigt Sei - ers - tegn, Og

Naa-dens bli - de Som-mer Til he - le A - dams Kjon. Her
er han, som vil ø - se Trøst i hver ban - ge Sjæl. O
Glæ-dens To - ne klin - ger I Naa-dens bli - de Egn. Mit

X5

er han, som vil fav - - ne Dig med sin Kjærlig-hed, Her
Je - sus, gid jeg kun - - de, Som jeg saa gjer-ne vil, Dig
Hjer - te dig til Æ - - re Skal grøn-nes som en Skov, Og

er han, som vil gav - ne Dig med sin blo - dig' Sved.
æ - re no - gen - lun - de, O, hjælp mig selv der - til.
alt mit Liv skal væ - re Din Kjær - lig - hed til Lov.

KOR:

Ho-san-na, Ho-san-na, Ho - san - na! Stem i med Ju - bel-klang! Ho-
san - na, Ho-san - na, Ho-san - na! Lyd høit vor Tak - ke-sang!

No. 63. Nu kimer alle Klokker.

(Musik No. 62.)

1. Nu kimer alle Klokker,
Nu ringes Julen ind,
Og Englesangen lokker
Paa vore tunge Sind.
Op, op nu, hver, som græder,
Og il til Krybben hen!
Dig Jesusbarnet glæder
Og giver Jul igjen.
2. Nu lyder Englesangen
Saa deilig over Jord;
Den trøstet har saa mangel,
Som under Kummer bor.
3. Nu gennem Sjælen klinger
Paany hvert Ord, hver Sang
Om ham, som Frelse bringer
For Syndres Nød og Trang.
Han Hjerterne vil varme
I Kjærlighedens Skjul;
Kom, læg dig i hans Arme,
Saa faar dit Hjerte Jul!

No. 64. Min Jesus er min Glæde.

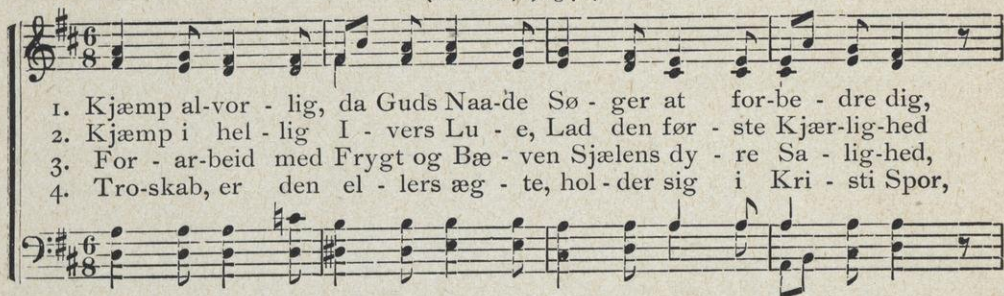
(Musik No. 62.)

Min Jesus er min Glæde, Min Klippe, Hjertets Skat, Min Frydesang hernede, Mit Lys i Sorgens Nat,	Mit Løfte, nyt ad Aare, Mit Hvilested forvist, Regnbuen i min Taare, Min Herlighed tilsidst.

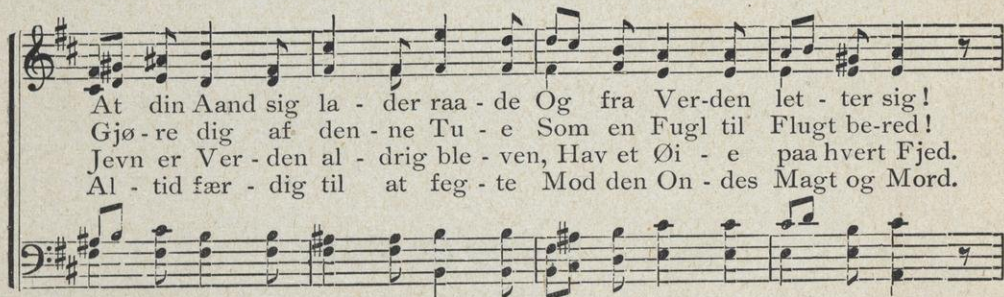

No. 65. Kjæmp alvorlig.

(Se No. 68, 69 og 70.)

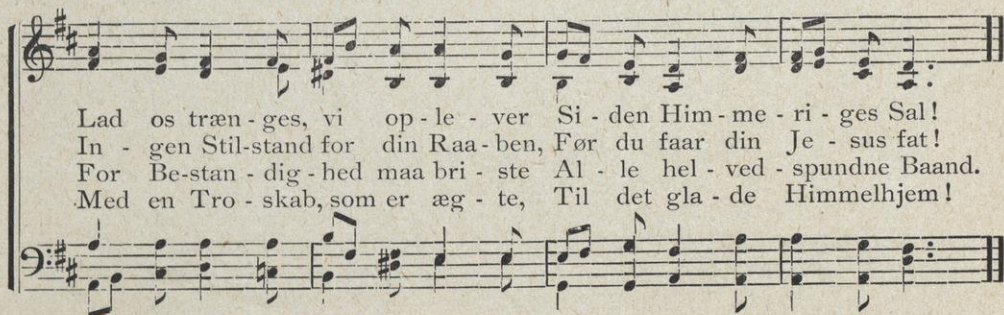
1. Kjæmp al-vor - lig, da Guds Naa-de Sø - ger at for-be - dre dig,
2. Kjæmp i hel - lig I - vers Lu - e, Lad den før - ste Kjær - lig-hed
3. Før - ar-beid med Frygt og Bæ - ven Sjælens dy - re Sa - lig-hed,
4. Tro-skab, er den el - lers æg - te, hol - der sig i Kri - sti Spor,

At din Aand sig la - der raa - de Og fra Ver-den let - ter sig!
Gjø - re dig af den - ne Tu - e Som en Fugl til Flugt be-red!
Jevn er Ver - den al - drig ble - ven, Hav et Øi - e paa hvert Fjed.
Al - tid fær - dig til at feg - te Mod den On - des Magt og Mord.

Kjæmp, thi Li - vets Port er sne - ver, Og den ret - te Vei er smal;
Kjæmp med Bønnens Sei - er - vaa - ben, Og lad Him - len Dag og Nat
In - gen Ting for - maar at vri - ste Kro - nen af en løf - tet Haand,
Ag - ter det - te, I, som feg - te, Trænger hver Dag be - dre frem

Lad os træn - ges, vi op - le - ver Si - den Him - me - ri - ges Sal!
In - gen Stil - stand for din Raa - ben, Før du faar din Je - sus fat!
For Be - stan - dig - hed maa bri - ste Al - le hel - ved - spundne Baand.
Med en Tro - skab, som er æg - te, Til det gla - de Himmelhjem!

No. 66. Søndagsmorgen.

(Musik No. 65.)

1. Stille, stille! Toner milde
Bæve i den rene Luft
Kvæge Hjerter, døve Smerter,
Friske op som Foraarsduft.
Klokkeklangen, Kirkesangen
Smelte hen i Harmoni,
Bæres over Søens Vover,
Over Land og Dal og Li.
2. Sjælen sanker alle Tanker
I en taus, en indre Bøn,
Frem den iler, til den hviler
Hos Alfader hist i Løn.
Han nok hører hver, som fører
Bønnen frem i Jesu Navn;
Hvo saa beder, den han leder
Ind i Sjælefredens Havn.

No. 67. Herre, mit Hjerte længes til dig.

Adagio

CARL SJÖGREN.

1. Her - re, mit Hjer - te Læn - ges i Stil - hed til dig;
2. Sa - lig i Haa - bet! - Lad mig, o Je - sus, blot ei
3. Hold mig ved Haan - den! Tænd mig dog an med din Ild!

Lin - dre dets Smer - te, Op - lys og væ - der - kvæg mig.
Stand - ses i Lø - bet Og bli til - ba - ge - ak nei!
Ak, gjør blot Aan - den Vil - lig at gaa did, du vil.

4. Fri mig fra Verden!
Gjem mig, ak, gjem mig i dig!
Glæden i Verden
Er jo ei Glæden for mig.
5. Herre, bevare,
Herre, velsigne mig, du!
Vis mig dit klare,
Venlige Aasyn just nu.

No. 68. Tiden svinder, Tiden rinder.

Moderato.

(Eller Koralmelodi: "O, du store Seierherre," eller No 65 foran.)

F. B. HESZ.

mf

1. Ti - - den svin - der, Ti - den rin - der, Ti - den fly - ver
2. Hold dig fær - dig, ren og vær - dig Til den sto - re

ha - stig bort; Tag dig va - re i din Fa - re,
Bryl - lups - fest, Til at væ - re der i Æ - re

Da din Ti - me er saa kort! O, du faar jo ei at
Je - - su Brud og Him - mel - gjæst! Gud indbød dig, se at

f
vi - de, Hvor din Død kan staa paa Lur; Tænk paa
træ - de Frem for ham med Bøn og Bod, Tvæt dit

E - vig - hed i Ti - de, Om den ei skal vor - de sur.
syn - de - smit - tet Klæ - de Hvidt i Lam - mets rø - de Blod!

rit.

No. 69. O min Sjæl, du gaar og vanker.

(Musik No. 68.)

1. O, min Sjæl, du gaar og vanker
Blandt de mange Verdens Ting,
Samle dine vilde Tanker,
Se dig oventil omkring!
Ak, hvad nytter Kedars Hytter,
Pillegrim, hvor er dit Hjem?
Lad dit Øie agte nøie
Paa det ny Jerusalem!
2. Hele Verden gaar til Grunde;
Af den lille Jordens Bold,
Af den store Himlens Runde
Bliver intet i Behold.
Agt i Tide, Du kan vide,
Naar du selv af Verden gaar,
At du hisset er forvisset,
Om den Stad, som evig staar!
3. Kast med Længsel Troens Øie
Op til hiin den fagre Stad,
Agt paa Evighedens Høie!
Traads al Satans Harm og Had
Er den fundet fast og grundet,
Murens Grundvold er saa rar,
Thi af rene Ædelstene
Er den glimrende og klar.
4. O, min Sjæl, du gaar og vanker
Blandt de arme Verdens Ting!
Samle dine vilde Tanker,
Se dig oventil omkring!
Herre, led mig og bered mig
Til din Himmel, til mit Hjem!
Gjør mig værdig, gjør mig færdig
Til det ny Jerusalem!

No. 70. Missionssang.

(Musik No. 68.)

1. Over alle Jordens Lande
Kristi Røst gaar frem med Seir,
Som en Lyd af mange Vande,
Som et Aandens Pintsevir.
Røsten fra den gode Hyrde
Aabner Livsens Kildevæld,
Fjerner Syndens tunge Byrde,
Frelser Dødens arme Træl.
2. "Kommer I, som lide ilde,
Og I skulle finde Ro;"
Dette Frelserord, det milde,
Vækker Hjerter til at tro;
Og de komme, ja, de ile,
Snart al Jordens Folkeslag
Under Korset finde Hvile,
Ja, det gryr ad evig Dag.
3. Herrens store Frelsesplaner
Favner alle Folk paa Jord,
Eskimo og Indianer
Trøstes nu ved Jesu Ord;
Og blandt Indiens Millioner
Samles de fortabte Faar,
Under glade Jubeltoner
Kinas Børn med Jesus gaar.
4. Herrens Naadesord alt peger
Ind i dybest Afrika,
Saa den arme sorte Neger
Jubler høit: "Halleluja!"
Hør, hvor Jublens Bølger stige
Mægtig fra den frelste Jord!
Kristus seirer og hans Rige
Blot ved Kraften af hans Ord.

No. 71. Jeg ved en Vei.

M. F. GJERTSEN.

I. SANDSTRÖM.

1. Jeg ved en Vei saa fuld af Trængsel, En Taa-re-vei saa tung og
 2. Jeg ved en Ven, som til mig smi-ler, Naar jeg er stedt i Sorg og
 3. Jeg ved en Dragt, mod hvil - ken blegner Al Verdens Pragt og Her-lig-
 4. Jeg ved en Stund, naar Bud der kommer Om Hvi-le ef - ter Dagens

trang; Men henad Vei - en ly - der Sang Om Troens Kamp og Himlens
 Nød; Han sviger ei i Liv og Død; I Stormen ved hans Bryst jeg
 hed, Som hver en Syn - der smykkes med, Naar Gud ham Sønnens Blod til-
 Strid, Da byt-tes Ver-dens Vin - ter - tid Med E-vig - he - dens gla - de

Læng-sel; Det er den Vei, de Krist - ne gaa For Livsens
 hvi - ler; En Ven saa mæg - tig og saa skjøn, Den dei - lig-
 reg - ner; En Bryl-lups-klød-ning ren og prud, Som skju-ler
 Sommer; Da fol-des Blom-ster-knop - pen ud, Og Ro - sen

Kro - ne at op-naa, I - gjen-nem Kamp og Træng - sel.
 ste af A-dams Kjøn, En Ven, som al - drig svi - - ger.
 Syn - der - ne for Gud, En Dragt for Bru - de - ska - - ren.
 blomstrer skjønt hos Gud, Da har den sprængt sit Fæng - sel.

5. Jeg ved et Hjem, hvor Børneskaren
Fra alle Kanter samles skal;
Det er den lyse Himmelsal,
Til hvilken Kristus er opfaren.
Der samles de fra Øst og Vest,
Fra Nord og Syd til Bryllupsfest,
Og Glæden faar ei Ende.

No. 72. O, du min Immanuel.

1. O, du min Im - ma - nu - el, Hvilken Him - mel - glæ - de
2. Jeg er i min Fa - ders Skjød, Har i Him - len hjem - me;
3. Gud ske Lov for Dag, der gaar, Og for den, der kom - mer;
4. Op, min Sjæl, til Fryd og Sang, Fly - der, Glæ - des - taa - re!

Har du gjort min ar - me Sjæl Ved din Pur - pur - væ - de!
Der er in - gen Synd og Død Me - re at for - nem - me.
Der - med har vi Ju - bel - aar, Og en e - vig Som - mer,
Hver en Puls giv Tak - ke - klang, Til jeg er paa Baa - re!

Fienden tænk - te, den var fast, Men hans træ - ske Sna - re brast.
Ar - ven faar jeg vist og sandt, Har den Hel - lig - Aand til Pant.
Da det sid - ste Mor - gen - skjær Er, Hal - le - lu - ja, os nær!
Dig, som for os Kal - ken drak, Je - sus, Je - sus, e - vig Tak!

No. 73. Kjærlighed er Lysets Kilde.

Andante.

C. KREUTZER.

pp

1. Kjær - lig - hed er Ly - sets Kil - de, Kjær - lig - hed er
2. Kjær - lig - hed er Lo - vens Fyl - de Og Fuld - kom - men -

p *mf*

Li - vets Rod, Der - for er Guds Raad saa mil - de,
he - dens Baand, Den er, hvad vor Gud vi skyl - de,

p *f* *mf* *p*

Der - for er Guds Aand saa god, Som vor Frelser har for -
Den er Frug - ten af hans Aand, Derfor med Gudskjærlig -

mf *p* *pp*

kla - ret, Aanden selv os aa - ben - ba - ret, Som vi
he - den Vokser op om - kap Guds - Fre - den, Vor - de

fø - ler i Guds Fred Og det Haab, vi trø - stes ved,
kan vi og ved den Ett med Sjæ - lens bed - ste Ven,

Og det Haab, vi trø - stes ved. Som vor Frel - ser har for -
Ett med Sjæ - lens bed - ste Ven. Der - for med Guds - kjær - lig -

kla - ret, Aan - den selv os aa - ben - ba - ret, Som vi
he - den Vok - ser op om - kap Guds - Fre - den, Vor - de

fø - ler i Guds Fred Og det Haab, vi trø - stes ved,
kan vi og ved den Ett med Sjæ - lens bed - ste Ven,

Og det Haab, vi trø - stes ved, Og det Haab, vi trø - stes ved.
Ett med Sjæ - lens bed - ste Ven, Ett med Sjæ - lens bed - ste Ven.

(Grundtvig.)

No. 74. Følger med til Urtegaarden.

(Se "Børneharpn" IV No. 42.) Mel. af DR. C. F. W. WALTHER.
(Arr. af E. JENSEN.)

1. Føl - ger med til Ur - te - gaar - den, I,.... som
2. Føl - ger med og ser paa Thin - get Ver - dens
3. Føl - ger med til Ret - ter - ste - det, Ser... hans
4. Føl - ger med til Klip - pe - gra - ven I..... den

fri - ste - des og faldt, Se, hvor dra - be - lig for Hjorden
Dom - mer skjendt og skjeldt, Trindt af Avindsmænd om - rin - get,
Kors og ser hans Blik! Ser hans tør - re Læ - ber væ - det
aar - le Mor - gen - stund! Mørkt der er i Død - ning - Ha - ven,

Hyr - den stred, Da ret det galdt! Se... hans Kval og
Døds - Dom o - ver Sand - hed feldt! Væn dig, Sjæl, til
Yn - - ke - lig med Gal - de - drik! Ser.. ham ro - lig,
Lys - - ner dog om Eng - le - Mund: Krist stod op, som

hør hans Bøn, Lær at be - de af Guds Søn!
Ver - dens Løn, Lær at li - - de af Guds Søn!
mild og skjøn! Lær at dø af Da - vids Søn!
bleg - net laa. Lær os, Her - re, at op - staa!

(Engelsk. Montgomery. Oversat af Grundtvig.)

No. 75. Kommer til Bryllup.

Mildt og noget langsomt.

J. BLOMQUIST.

1. Hvil-ke-t Bud mon Kir-kens Klok-ker Sen-der o - ver Stad og Land?
2. Kom nu, kom nu, kóm nu al - le - Hal-te, Blin-de, Sto - re, Smaa,
3. Bliv nu ik - ke læn - ger bør - te! Je - sus selv ind-by - der dig,
4. Kom nu, kom nu, lad os kal - de! In-gen af os stø - des ud;

De til Lammets Bryll-up lok - ker Rig og Fat - tig, Kvin - de, Mand.
Ond og God, — lad dig nu kal - de, Her er Naa - de frit at faa.
Aab-ner naa - dig Him-lens Por-te, By - der Plads til dig og mig.
Dragt og Fest og alt for al - le Faar vi frit hos Naa-dens Gud.

KOR:

Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja! A - men.

Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja! A - men.

(E. Jensen.)

No. 76. O, at jeg havde tusind Munde.

Tysk Tone.

1. O, at jeg hav - de tu-sind Mun - de Og tusind Tun - ger i hver
 2. Tak væ - re dig, min fromme Fa - der, Til e - vig Tid for Liv og
 3. Min sø - de Je - sus, dig ske Æ - re, At du af i - del Mi-skund-
 4. Ei mindre Lov og Tak og Æ - re, O Hel - lig-aand, dig y - des

Mund, O, at jeg ef - ter Ønske kun - de Ud-af mit Hjer-tes dy - be
 Sjæl, Tak ske dig for, hvad du til - la - der, Og sender til mit san - de
 hed Mod mig saa naa - dig vil - de væ - re, Mig ved din Død og blo - dig
 bør, Som ved din Trøst og Him - mel - læ - re Mig til en Liv - sens Arving

Grund Ret pri - se Gud, som det sig bør, For alt det Go - de, han mig
 Vel, For alt, hvad mig til Nyt - te staar, Saa vidt som So - lens Straaler
 Sved At red - de ud af Sa - tans Garn, Og mig an - ta - ge til Guds
 gjør; Hvis der er no - get Godt i mig, Det jo a - le - ne er af

gjør! Ret pri - se Gud, som det sig bør, For alt det Go - de, han mig gjør!
 gaar! For alt, hvad mig til Nyt - te staar, Saa vidt som So - lens Straaler gaar!
 Barn! At red - de ud af Satans Garn, Og mig an - ta - ge til Guds Barn!
 dig. Hvis der er no - get Godt i mig, Det jo a - le - ne er af dig.

No. 77. Vorder Lys i Hedninglande.

Andantino.

(Eller Melodien: Herre, jeg har handlet ilde.)

RICHARD NOREN.

1. Vor - der Lys, I Hed ning - lan - de! Og Je - ru - sa - lem bliv klar!
2. Stor var He - den - ska bets Vaa - de, In - gen - steds var Rednings Borg,
3. Nu, Op - gan - gen af det Høi - e Løf - ter o - ver os sit Skin,
4. Gid du vil - de her for - bli - ve, Sø - de Je - sus, Dag og Nat,

Se nu op og lær at san - de, Hvil - ken Naa - des Dag du har!
In - gen kjendte Herrens Naa - de, Smaa og Sto - re sad i Sorg;
Vil vi os til Ly - set tõi - e, Su - ge hver en Straa - le ind,
Alt det Mør - ke bort at dri - ve, Som vor Sjæl i Skræk har sat!

Vaagner al - le, væ - rer gla - de, Som i Dødens Mørke sa - - de!
Al - le maatte dø og daa - ne, In - gen hav - de Lys at laa - - ne.
Saa det lysner i vort Hjerter, Fø - des Fred af Angers Smer - te.
Lad ei mørkne vo - re Vei - e, Helved in - tet hos os ei - - e!

5. Løft, o Jesus, naar der nattes,
Over os dit Aasyn mild!
Lad ei stakkels Hedning fattes
Lys og Trøst, der han gaar vild!
Lad os kjærlig med hverandre
I dit Lys som Brødre vandre!

6. Giv os salig Troes - Styrke,
Gjør os ved din Aand bered
Dig at elske, i din Kirke
Her at bo med Trøst og Fred,
Og, hvor du os sidst vil hyse,
Klarere end Stjerner lyse!

No. 78. Davids 4de Salme.*

Moderato. GUNNAR WENNERBERG.

SOLO. Svar mig, naar jeg raa - ber, min Ret-fær - dig - heds

Gud. Svar mig!

KOR. Svar mig, naar jeg raa - ber, min Ret-fær - dig - heds

Her - re, som mig trø - ster i min An - gest, Vær mig

Gud!

naa - dig! Svar mig!

Her - re, som mig trø - ster i min An - gest, vær mig

* Til Orgelaccompaniment benyttes den svenske Udgave af Wennerbergs Davids Salmer.

O, hør min Bøn! O Is - ra'l, o, hvor
naa - dig! O, hør min Bøn!

læn - ge skal min Æ - re væ - re skjæn - - -
O, Is - ra'l, o, hvor

det? Hvi ha - ve I For -
læn - ge skal min Æ - re væ - re skjæn - det?

fæng - lig - he - den saa kjær og sø - ge Løg - - -
Hvi ha - ve I For -

nen? Be-

fæng - lig - he - den saa kjær Og sø - ge Løg - nen?

tæn - ker dog, at Her - ren fø - rer si - ne Hel - li - ge un - der-

lig, ja, un - - - der - lig.

Be - tæn - ker dog, at Her - ren fø - rer si - ne
Be - tæn - ker dog, at Herren fø - rer si - ne

at Her - ren fø - rer de

Hel - li - ge un - der - lig!...

No. 79. Ved Begravelse.

Dolente.

J. G. FRECH.

p *mf* *mf*

1. Bed - re kan jeg ik - ke fa - re End at fa - re
 2. Hvad er Ver - den, at man skul-de Ha - ve Lyst der-
 3. Der - for tak - ker jeg saa saa - re Gud, som ta - get
 4. Hvil da sødt i stil - le Kammer! Hvil i Fred til

mf

til min Gud; Bed - re kan jeg ik - ke sva-re, Naar jeg
 i at bo? Ti - der-ne de e - re ful-de Af al
 har min Aand, Der jeg lig - ger paa min Baa-re, Luk - ket
 Her-rens Dag! Stil - le, Taa - re! Stands nu, Jammer! Her - ren

f *p* *mf*

faar om Dø - den Bud, End at jeg er vel beredt at
 Ond - skab og U - ro. Him - lens Hus har hel - lig Fred og
 Øi - e, fol - det Haand, Krist, som mi - ne Syn - der bar, af
 tog kun, hvad han gav; Har be-redt en e - vig Sei-ers-

mf *f* *pp*

sti - ge Op fra Jam-mer - da-len til Guds Ri - - ge.
 Glæ - de, Der har Je - sus mig et Sted til - re - - de.
 Naa - de Snart af Død og Grav mig ud vil raa - - be.
 Kro - ne For de Frel - ste his-set ved sin Thro - - ne.

No. 80. O kjære Sjæl, luk op din Mund.

(Se Melodi No. 17 og 47 foran.)

Mel. af M. WULPIUS. 1609.
Harm. af ERIK HOFF.

1. O kjæ - re Sjæl, luk op... din Mund, Din Tun - ge
2. Hvor kan jeg nok - som skjø - ne paa, Og vær - de -
3. Giv, hel - lig - ste Tre - e - - nig - hed, Vi af dit

bør... sig rø - - re Med Tak ud - af dit Hjer - tes
lig.... be - grun - - de, At Ver - den, som i Syn - den
Ord... og Læ - - re I Kjær - lig - hed, i Fryd og

Grund, At Himlens Gud.. kan hø - - re, Hvor du ved
laa, Gud vil - de dog... for - un - - de Sit sa - lig -
Fred Maa san - de Frug - ter bæ - - re, At, naar du

Guds Aand tak - ke vil For Or - det, han.. dig
gjø - rend' Liv - sens Ord, Ja Daa - ben og... sin
os vil hø - - ste hjem, Vi da maa kom - me

send - te til; O se, hvad du... kan gjø - - re!
Nat-verds Bord, Hvor-ved den hjæl - pes kun - - de!
gla - de frem Til e - vig Fryd.. og Æ - - re!

No. 81. Hvor saligt var det Ægte-Par.

(Musik No. So.)

1. Hvor saligt var det Ægte-Par
I Kana over Maade,
Hvor Jesus selv indbuden var
Til deres Fryd og Baade!
Den Bryllupsdag og Glædesfest
Blev herlig af den Bryllupsgjest,
Som giver evig Naade.
2. O Jesus, du, som Hjerter kan
Alene sammenbinde
I Gud til kjærlig Ægtestand,
O lad din Hjælp sig finde
Hos alle dem, som i din Frygt
Har deres Løfter paa dig bygt,
Lad Fryd for dem oprinde!
3. Giv Ære, Held og gode Raad,
Giv tusindfoldig Lykke,
Stadfest du selv al deres Daad
Udi dit gode Tykke!
Velsigne deres Sjæl og Liv,
Og efter Dødens Dag dem giv
Din Himmels Ære-Smykke!

No. 82. Herren han er min Hyrde god.

(Musik No. So.)

1. Herren han er min Hyrde god,
Min Vægter og min Nærer,
Thi falder Alting mig til Fod,
Alt Godt han mig beskjærer:
Mig skal ei fattes Sjælens Mad,
Og hvad der gjør mit Hjerte glad;
Vel mig for saadan Herre!
2. Hvi skulde jeg da frygte mig,
Mens du gaar mig til Haande,
Og leder mig saa tryggelig
Alt med dit Ord og Aande?
Traads Modgang og al Verdens Nød,
Traads Helved og den evig' Død
Din Kjep og Stav mig trøster.
3. Jeg skal saa nyde manged
Din Godhed her i Live,
Og din den store Miskundhed
Hos mig skal stedse blive,
Derpaa skal jeg evindel
Bo i dit Hus og Himmerig,
Ei Ende faa de Dage!

No. 83. O søde Gud, din Kjærlighed.

F. A. REISSIGER.

Bass Solo.
Andante. dolce.
mf

1. O sø - de Gud, din Kjær - lig - hed Den

sempre. pp *dolce.*

1. O sø - de Gud, din Kjær - lig - hed Den

Detailed description: This system contains the first two staves of music. The top staff is a Bass Solo line in bass clef with a common time signature. The lyrics '1. O sø - de Gud, din Kjær - lig - hed Den' are written below it. The second staff is a vocal line in treble clef, starting with the instruction '*sempre. pp*' and '*dolce.*'. It has the same lyrics. The bottom staff is a bass line in bass clef with a common time signature, providing harmonic support.

ha - ver in - gen Li - ge, Min Sjæl, min Mund og

ha - ver in - gen Li - ge, Min Sjæl, min Mund og

Detailed description: This system contains the next two staves of music. The top staff is a Bass Solo line in bass clef with a common time signature. The lyrics 'ha - ver in - gen Li - ge, Min Sjæl, min Mund og' are written below it. The second staff is a vocal line in treble clef with the same lyrics. The bottom staff is a bass line in bass clef with a common time signature, providing harmonic support.

Tun - ge veed Den ik - ke ud at si - ge!

Tun - ge veed Den ik - ke ud at si - ge!

Detailed description: This system contains the final two staves of music. The top staff is a Bass Solo line in bass clef with a common time signature. The lyrics 'Tun - ge veed Den ik - ke ud at si - ge!' are written below it. The second staff is a vocal line in treble clef with the same lyrics. The bottom staff is a bass line in bass clef with a common time signature, providing harmonic support.

mf Tutti.

Jeg i en bund - løs Af - grund ser, Naar

jeg det vil be - sku - e, Hvor-dan du kun - de

ritenuto.

faa mig kjær, Som in - - tet kun - de du - - e.

2. Det er ei nogen Drøm og Tant,
Naar jeg mig deri glæder,
Thi det er baade vist og sandt,
Mig Jesu Uskyld klæder,
Min Dom, min Død, min Synd saa leed
Den lod han sig tilegne,
Men mig igjen Retfærdighed
Lod han ved sig tilregne.
3. O fromme Jesus, lad din Aand
Mig herudi bekræfte
I Dødens Stund, at Troens Haand
Saa fast ved dig kan hefte,
At Sjælens sidste Sukke maa
Optrænge til Guds Throne,
En naadig Gud jeg da skal faa
Og Livsens herlig' Krone.

No. 84. Frelsens Klippe.

Spansk Tone.

1. Fly som en Fugl til din Klippe, Du, som er træt af al
2. Han vil dig al - tid be - va - re, Tør - re din rin - den - de
3. Kom da til Je - sus, din Frel - ser; Gud er ej læn - ge - re

Synd!..... Gaa til den rin - den - de Kil - de,
Graad;.... Han kan ei la - de dig fa - re,
vred;..... Han dig saa in - der - lig el - - sker,

Hvor du blir to - et og ren! Bøi ei til Synden dit Ø - re,
Trøst han dig bringer og Raad. Skynd dig, se Ti - mer - ne svin - der,
Fyl - der dit Hjer - te med Fred. Bed kun, han Naaden dig gi - ver,

Raab kun, og Je - sus vil hø - re, Han dig i Skjødet vil fø - re,
Se, at du Frel - se - ren fin - der! Sor - gen ei gjø - re dig Hin - der:
Fremad mod Himlen dig dri - ver, Sa - lig og glad du da bli - ver,

fz *rall.* *p*

Du, som er træt af al Synd, Ja, du, som er træt af al Synd.
Je - sus vil tør - re din Graad, Tænk, Je - sus vil tør - re din Graad.
Du, som er træt af al Synd, O, du, som er træt af al Synd.

No. 85. Amen! Jesus han skal raade.

A. P. BERGGREEN.

1. A - men! Je - sus han skal raa - de, A - men er hans Aand og Ord,
2. A - men! raa - be hver en Tun - ge! A - men er vor Himmelsang,
3. A - men! Haabet ei be - skjæmmer, A - men! Tro - en er vor Seir,
4. A - men si - ger nu til - sam - men, A - men, Herren gjø - re saa!

A - men er hans Kraft og Naa - de, A - men er hans Daab og Bord,
A - men skal vi e - vig sjun - ge, A - men blandt Guds Harpers Klang,
A - men Kjær - lig - hed i - stemmer, A - men i de Frommes Leir,
A - men, Je - sus! svar nu A - men! A - men er dit Segl der - paa;

A - men er hans Liv og Død, A - men! han har endt vor Nød!
A - men, her er Li - vets Flod, A - men! ak, hvor Gud er god!
A - men i Guds sø - de Ro, A - men! her er godt at bo.
A - men sig, kom i min Favn! A - men! ja i Je - su Navn!

H. A. BRORSON.

No. 86. Kirken.

Udtryksfuldt.

C. KREUTZER.
(Kapellet.)

1. Hvad er den Byg-ning, som grund-fæ - stet staar, Om Taar-ne-ne fal - de,
 2. Hvem er det Folk, som Guds Kir - ke be - bor, Saa tryg - ge og glad - en
 3. Gud by - der kjær - lig os al - le til Gjæst, At sam - les til Kir - kens

Hu - se for-gaar? Om
 Him - mel paa Jord?*) Saa
 sa - li - ge Fest! At

Hvad er den Byg-ning, som grund-fæ - stet staar.....
 Hvem er det Folk, som Guds Kir - ke be - bor.....
 Gud by - der kjær - lig os al - le til Gjæst.....

dim. *p* *Soli.*
 Taar - ne - ne fal - de, Hu - se for-gaar? Guds Kir - ke paa Jord med
 tryg - ge og glad - en Him - mel paa Jord? Den Flok, som er kaldt ved
 sam - les til Kir - kens sa - li - ge Fest! Gud giv, at vi mø - des

Tutti. *p*
 Ord og Daab Og Frel - se-rens Nat-verd til Tro og Haab. Guds
 Daab og Ord Og la - der sig næ - re ved Je - su Bord. Den
 al - le glad, I Sa - lig-hed her og i Him-lens Stad. Gud

*) Syng aldrig Jord, Ord, Bord, men Jo r, O r, Bor.

Kir - ke paa Jord med Ord og Daab Og Frel - se - rens Nat - verd til
 Flok, som er kaldt ved Daab og Ord Og la - der sig næ - re ved
 giv, at vi mø - des al - - le glad, I Sa - lig - hed her og i

Tro og Haab — Og Frel - se - rens Nat - verd til Tro og Haab.
 Je - su Bord — Og la - der sig næ - re ved Je - su Bord.
 Him lens Stad — I Sa - lig - hed her og i Him - lens Stad!

(E. JENSEN.)

No. 87. Gravsang.

Adagio.

Hamburg. 1690.

1. Hvo veed, hvor nær mig er min En - de? Se Ti - den me - get ha - stig gaa!
 Hvor let, hvor snart kan det sig hen - de, At jeg her - fra at van - dre faar?
 2. Lær mig, o Gud, ret at be - tæn - ke Min Død, og naar jeg seg - ner ned,
 Min Sjæl i Je - su Saar at sæn - ke, Og dø i sand Bod - fær - dig - hed!
 3. Dæk al min Synd, o mil - de Fa - der, Med Kri - sti dy - re Værdskyld til!
 Min Tro paa den sig fuldt for - la - der, I den jeg Hvi - le fin - de vil.
 4. Fra Je - sus in - tet mig skal ri - ve, Ei Li - vet og ei Dødens Bud,
 Hans Ord min Trøste - Stav skal bli - ve, Thi han min Her - re er og Gud.

1 - 4. Min Gud, gjør dog for Kri - sti Blod Min sid - ste Af - skeds - Ti - me god!

No. 88. Herrens Dag.

Høitideligt. *f* *Tutti.* *Soli.* C. KREUTZER. *p*

Nu er det Herrens Dag! Nu er det Herrens Dag! Hør Klokkens
Hør Klokkens Klang.....

Klang og Kir - kens Sang, Hør Klokkens Klang og Kirkens Sang, Hør Klokkens,
..... og Kirkens Sang,

Hvor stil - le nær og fjern.....
pp *pp*

Klokkens Klang og Kirkens Sang! Hvor stil le, hvor
pp Hvor stil - le nær og

Tutti. *f* *ff* *Soli.* *p*

stil - le nær og fjern. I Bøn jeg fal - der ned! O sa - - - lig
fjern, nær og fjern...

Kraft, naar Hjer - tet tror, Og al Na - tu - ren som i Kor Mig

rø - rer, løf - ter op! O sa - - lig Kraft, naar Hjer - - tet
O sa - lig Kraft, naar Hjer - tet
O sa - lig, sa - - lig Kraft, naar Hjer - tet, naar Hjer - - tet

tror! I Him - mel og paa Jord Gud Herren bor Med Naa - de stærk og

stor, Saa ta - ler Herrens Ord! Nu er det Herrens Dag! Nu er det Herrens Dag!

(E. Jensen.)

No. 89. Død, hvor er din Braad!

Allegretto.

(1 Kor. 15, 54-57.)

A. MANKELL.

f sf sf sf sf

Du Død! hvor er din Braad! Du Hel-ve-de! hvor er din Sei-er?

Moderato. *dol.*

Lo - vet væ - re Gud! Lo - vet væ - re Gud! Dø - den op-slugt

er af Li-vet, Os er den - ne Sei - er gi-vel Ved vor Her-re

dol. sf

Je - sum Kri - stum! Lo - vet væ-re Gud! Lo - vet væ-re Gud!

No. 90. Troens Grund.

Andante.

F. MENDELSON BARTHOLDY. (1809-1847.)

1. Den Grund, hvor paa jegbyg - ger, Er Kri - stus og hans Død, I
2. Ei Eng - le - kraft og Ev - ne, Ei Fyr - sten - dømmers Magt, Ei
3. Mit hjer - te ly - stig sprin - ger I Sa - lig - he - dens Trin, Og

Je - su Korsens Skygger Er Sjælens Hvi - le sød; Der har jeg fundet
hvad man veed at næv - ne Af Skjændsel og Før - agt; Ei Stort og ei det
Fry - de - san - ge klin - ger Ved Naadens bli - de Skin. Den Sol, som Sjælen

Li - vet, Selv er jeg In - tet værd, Hvad Je - sus mig har gi - vet, Gjør
Rin - ge, Ei Ska - de el - ler Gavn, Ei no - gen Ting skal tvin - ge Mig
fry - der, Min Je - sus, straalere frem, Og al min Sang be - ty - der, At

mit for Gud saa kjær, Hvad Je - sus mig har gi - vet, Gjør mig for Gud saa kjær!
ud af Je - su Favn! Ei nogen Ting skal tvinge Mig ud af Je - su Favn!
Himlen er mit Hjem. Og al min Sang be - ty - der At Himlen er mit Hjem.

No. 91. Lover nu Herren!

Dauids Salme 147, 1-13.

f

1. Lo - ver nu Her - ren! Thi Her - ren at lo - ve,
2. Her - ren for - bin - der dem i de - res Smer - te,
3. Her - ren op - høi - er dem, som sig for - ne - drer,
4. Him - len han og - saa med Sky - er be - dæk - ker,

mf

Det er saa lif - ligt, den Lov - sang er skjøn!
Her - ren hel - bre - der en søn - der - brudd Aand;
De, sig op - høi - er, dem slaar han til Jord.
Regn han ud - sen - der til tør - sti - ge Jord.

f

Her - ren Je - ru - sa - lem byg - ger, og sam - ler
Stjer - ner - ne tæl - ler han, næv - ner dem al - le;
Syng med hver - an - dre og tak - ker nu Her - ren,
Græs - set han la - der paa Bjer - ge - ne vo - xe,

ff

Bort - drev - ne Ska - rer af sit Is - ra - el.
Stor er hans Vis - dom og rig er hans Magt.
Pris ham med Sal - mer og le - ger for ham.
Ravn - un - ger mæt - ter, som raa - ber paa Mad.

5. Han ei Behag har i Menneskers Styrke,
Som sig indbilder, de trænger ham ei.
De, som ham frygte, sin Naade han skjænker,
Raab kun til Herren, du Miskundhed faar.
6. Pris da, Jerusalem, priser nu Herren!
Lover, o Zion, ja, lover din Gud!
Stænger saa stærke for Porten han fæster,
Og dine Børn han velsigner i dig.

No. 92. Lover Gud.

J. H. ROLLE.
(Af "Abels Død" 1671.)

1. Lo - ver Gud! Lo - - ver Gud! Se Naa - dens Sol ud-
2. Lo - ver Gud! Lo - - ver Gud! I Him - lens Høid og

stra - - ler Himlens kla - - re Skin, Rigt fra
o - - - ver he - le Jor - - - dens Vang Skjønt med
straaler Him - - lens
o - ver he - - - le

Fadrens Hjerte ø - ser sa - - lig Frydi Hjer - tet ind.
Englers Kor samklinger Jub - len af de Frel - - stes Sang.

(E. Jensen.)

No. 93. Den himmelske Lovsang.

E. A. EDGREN.

1. Den himmelske Lovsang har ri - ge - re Toner, Mer sølvren og her - lig en
2. Hist - op - pe er Sangen lig Vandenes Brusen, Og Himlen er fuld af dens
3. Kun de kan den himmelske Lovsang istemme, Som Li - vet har fun - det hos

Klang End al jordisk Mu - sik, skjønt vort Hjerte sig fry - der, Naar
Lyd... Hør de sa - li - ge Aan - der sin Frelser lov - pri - ser, De
Gud;.. Blot ved Tro en paa Je - sus, sin Her - re og Frel - ser, De

KOR: O her - - - li - ge
Sko - ven og Da - len gjen - ly - der af Sang. O her - li - ge Lov - sang,
jub - le af Glæ - de og syn - ge af Fryd.
sa - ligt skal se ham og kal - des hans Brud.

Lov - - sang i Guds..... Pa - ra - dis Naar Him - - lens Hær -
her - li - ge Lov - sang, Lovsang i Pa - ra - dis, Naar Himlens Hær - ska - rer,

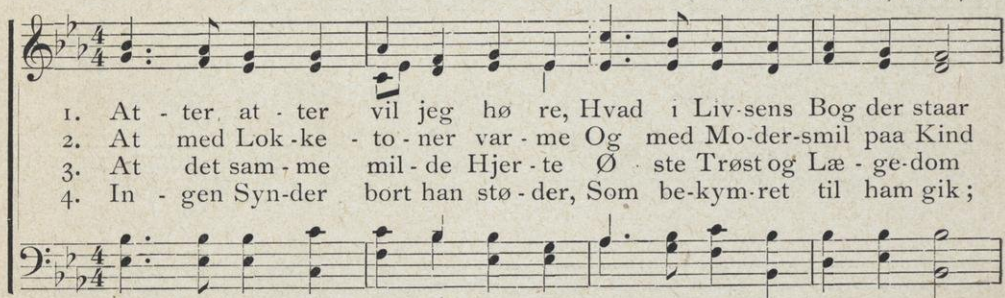
ska . . . . . rer i - stem . . . . . mer hans Pris.....

Him-lens Hær-ska . . . . . rer i - stem-mer hans..... Pris.....

No. 94. Atter, atter vil jeg høre.

I. F. REICHARDT, død i 1814.

1. At - ter, at - ter vil jeg hø re, Hvad i Liv-sens Bog der staar
2. At med Lok - ke - to - ner var - me Og med Mo-der-smil paa Kind
3. At det sam - me mil - de Hjer - te Ø - ste Trøst og Læ - ge-dom
4. In - gen Syn-der bort han stø - der, Som be-kym-ret til ham gik ;

Om, hvad Frel - se - ren mon' gjø-re, Mens han stil - le blandt os gaar.
Smaa-børn han i Frel-ser - ar-me Tryk-ker ømt til Hjer-tet ind.
I hver Sjæl, som føl - te Smerte, Naar-somhelst de til ham kom.
Mest for-tab - te Søn - ner møder Han med Fred og kjær-ligt Blik.

5. Se, hvor ømt han læger, leder
Sine arme, syge Lam,
Hænderne saa vidt udbreder,
Lokker alle til sin Favn.

6. I min Usseldom og Smerte
Kaster jeg mig for din Fod ;
Herre Jesus, smelt mit Hjerte,
Grib mig, hjælp mig, gjør mig god !
(E. Jensen.)

No. 95. Han stod paa Tabors Bjergetop.

(Tone: Jeg ser dig, søde Lam, at staa.)

1. Han stod paa Ta - bors Bjer - ge - top I Lys, i Straa - le -
2. En - gang paa Zi - ons Bjer - ge - top Skal staa i Ly - sets
3. O Je - sus, lad mig bli - ve med, Faa se dig, som du

skrud, Tre Vid - ner fulg - te ham der - op, Og to kom ned fra
Dragt De, som gik Kor - sets Vei did - op, Saa har vor Frel - ser
er, I Himlens Lys og Her - lig - hed Dig pri - se, Frel - ser

Gud! Al Ver - den, se Guds Of - fer - lam, O knæl og til - bed
sagt. Det blir et Mø - de, kan du tro— Der er det godt at
kjar! Jeg knæ - ler for dig ned i Bod, O, rens mig i dit

ham! Til Korssets Død han gaar— dog se! Se, hvi - de - re end Sne!
bo, Hvor jeg blir ren fra Synd og Ve, Tænk, hvi - de - re end Sne!
Blod, Saa blir jeg ren, ja hvid som Sne, Ja, hvi - de - re end Sne.

(G. Aagaard, lempet af E. Jensen.)

No. 96. Min Moders Bibel.

Golden Harp.

1. Ak, nu er den - ne Bi - bel-bog Alt, hvad jeg har i - gjen!
2. Hvor godt jeg min-des, da som smaa Vi sad hver Af-ten - stund
3. Nu er forlængst vor Søskenflokk Spredt om i Ver-den vidt,
4. Min Bi - bel, du min Ven saa tro, Som al - drig svig-ted' mig,

Med taa - re-fyld - te Øi - ne jeg Til Hjer-tet tryk-ker den;
Og lyt - ted' til de skøn-ne Ord, Som lød fra hen-des Mund.
Mens No-gen slum-rer un - der Muld Og har sin Kampud - stridt.
Hvor of - te har jeg i min Nød Søgt Raad og Hjælp hos dig!

Min Mo-ders Håand, nu kold og stiv, Har tidt dens Bla - de vendt;
Hun tal - te til den Hyr-de god, Som bæ - rer si - ne Lam
Nu hvi - ler og min Mo-der kjær Ind-un - der Ki - ste - laag,
Al Ver-dens Guld er In - tet værd Mod den - ne dy - re Skat—

Hun gav, mig den, da hen-des Strid Paa Jor - den her var endt.
Trygt i sin Favn, og bad os saa At hol - de os til ham.
Dog er jeg trø - stig, thi jeg har Jo end min Bi - bel - bog.
Vær du min Trøst paa Li - vets Dag, Mit Lys i Dø - dens Nat!

No. 97. Sjælen længes.

Svensk Folketone.

1. Sjø - len læn - ges her i Ke - dars Hyt - ter, Til mit Maal jeg dag - lig
 2. Med saa man - ge Lok - kel - ser den drog mig, Lo - ved me - get, og jeg
 3. Men i Nat - ten hør - te jeg en Stem - me, Mæg - tig o - ver Ver - dens
 4. Og det var, som al - le Lys blev sluk - te, Om mig, i mig Dø - dens,

ba - ster frem, Og med Øi - et him - mel - vendt jeg lyt - ter, Snart han
 sig - te glad, - ste læn - ge ei, at den be - drog mig, Vid - ste
 vil - de Lyst: Barn, hvor er du? har vel her du hjem - me. Du, som
 Dommens Nat; Slag i Slag blev al - le Dø - re luk - te, Sjø - len

kal - der: Kom, mit Barn, kom hjem! Jeg er træt af Jor - dens Strid og
 ei, dens Kjær - lig - hed var Had. Glemte var Hjem - met hist paa Him - mel
 en - gang hvil - te ved mit Bryst? Og jeg vaag - ned; hvor jeg blik - ket
 dømt, for - ban - det, knust, for - ladt. Vildt til Gud det lød fra knu - ste

Møi - e, Kjød af Ver - dens us - le Gjøg - le - spil, Vel den
 stran - den, Tabt var Ar - ven, Gud mig gav som Barn, So - ven -
 vend - te, Saa jeg Dom - men skre - ven i mit Blod, Dø - dens
 Hjer - te: Kan mit Raab frem til dit Ø - re naa? Vis mig

en-gang kun - de mig for - nøi - e, Men der var kun Falskhed i den Smil.
 de jeg laa paa Af-grunds-ran - den, Fan - gen, blø - den - de i Syndens Garn.
 An - gest-reb min Sjæl om-spend - te, Og jeg seg - ned ned for Her - rens Fod.
 da et Glimt i Dø - dens Smer - te, Gud, forbarm dig, lad mig ei or - gaa!

5. Og han hørte Raabet. For mit Øie
 Korset straalende i Natten stod,
 Og jeg saa Guds Søn sit Hoved bøie,
 Døden purpurfarvet med hans Blod.
 Deilig saa han ud i Straaleglansen,
 Lammets, som al Verdens Synder bar,
 Og hans Aasyn, under Tornekranzen,
 Lyste ind i Hjertet Herrens Svar:
6. "Jeg er Veien, Sandheden og Livet,
 Al din Synd mit Blod har slettet ud,
 Ogsaa dig til Frelse er jeg givet,
 Fra mit Kors jeg kaarer dig til Brud."

- Og det var, som tusind Englearme
 Ømt og blidt mig øfted til hans Bryst,
 Hjertet ildnedes af himmelsk Varme,
 Natten var forsvunden, alt var lyst.
7. Jeg er fri. Ved Jesu Bryst jeg hviler,
 Som hans Lidelsers, hans Smertes Løn,
 Bort fra Verdens Gjøglespil jeg iler,
 Livet har jeg fundet i Guds Søn.
 Himlens Hær paa Veien mig beskytter,
 Herrens stærke Arm mig fører frem,
 Og med Øiet himmelvendt jeg lytter,
 Snart han kalder: kom mit Barn, kom hjem!

(M. Falk Gjertsen.)

No. 98. Jesus for Verden giver sit Liv.

Moderato.

EKSTRÖM.

1. Je - sus for Verden gi - ver sit Liv; Aab - ne - de Øi - ne, Her - re, mig giv!
 2. Kjør - lig - hed, hjer - te - gri - ben - de, sand! Al - drig har no - gen el - sket som han.
 3. Lad mig nu al - tid væ - re Guds Barn, Løs mig fra al - le Dje - ve - lens Garn!

For mig at frel - se of - rer han sig, Da han paa Kor - set dø - de for mig.
 Gre - ben af Je - sus, lyk - ke - lig, fri, Vil jeg hans e - gen e - vigt nu bli.
 Hjælp mig at le - ve, Je - sus, for dig, Bræn - den - de glad op - of - ren - de mig!

(Fra Svensk ved Udg.)

No. 99. Kom hjem.

Moderato.

(Luk. 15.)

ERIK HOFF.

mf *p*

1. Kom hjem! kom hjem! Fra din vild-som-me Gang; Thi saa
2. Kom hjem! kom hjem! Du er saa-ret og træt, Hør det
3. Kom hjem! kom hjem! Fra din Trængsel og Nød, Fra din
4. Kom hjem! kom hjem! Kom i Frel-se-rens Favn, Det er

mf

mørk er din Vei, Og saa en-som og lang. 1-4. O for-vil-de-de
sa-li-ge Ord: Nu er Frel-se be-redt!
Synd og din Skam Og fra aan-de-lig Død.
sa-ligt at tro Og be-kjen-de hans Navn.

p *mf*

Barn! Kom hjem, o kom hjem! O for-vil-de-de Barn! kom

Kom hjem! Kom hjem!

p *rit.*

hjem, o kom hjem! O kom hjem! O kom hjem!

No. 100. Lad mig gaa.

K. VOIGTLÄNDER, Organist i Berlin.

1. Lad mig gaa,.. lad mig gaa,.. At jeg Je - sus sku - e
2. Sø - de Skin, Sø - de Skin, Sol, som ly - ser til mig
3. Hvil-ken Klang, hvil-ken Klang Hist i Eng - le - ska-rens

maa! O, min Sjæl den læn - ges, læn - ges Ik - ke
ind, O, naar skal jeg did faa kom - me, Naar skal
Sang! Hav-de jeg kun Vin - ge, Vin - ge Op til

me - - re her at stæn - ges, Men for Tro-nen sa - lig staa.
jeg med al - le From - me Se dit Aa-syn, Frel - ser min!
Zi - - on mig at svin - ge, Op fra Jor-den tung og trang.

4. Salems Stad, Salems Stad,
Tænk, om jeg deroppe sad,
Ingen Synd mer, ingen Smerte,
O, min Gud, det arme Hjerte
Fatter ei, hvad dette er!

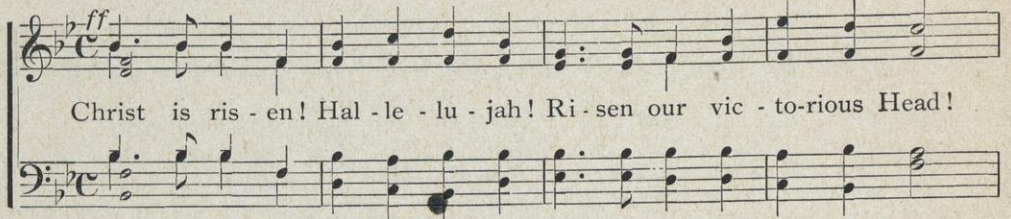
5. Paradis, Paradis!
Fyldt med Jubelsang og Pris.
Vi ved dine Livsens Strømme
Være vil som de der, drømme.
Hjælp os, Gud, til Paradis!

(G. Knak, Präst i Berlin.)

No. 101. Christ Is Risen! Hallelujah!

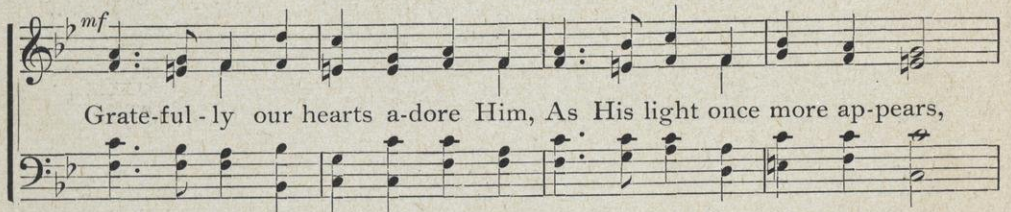
F. C. MAKER.

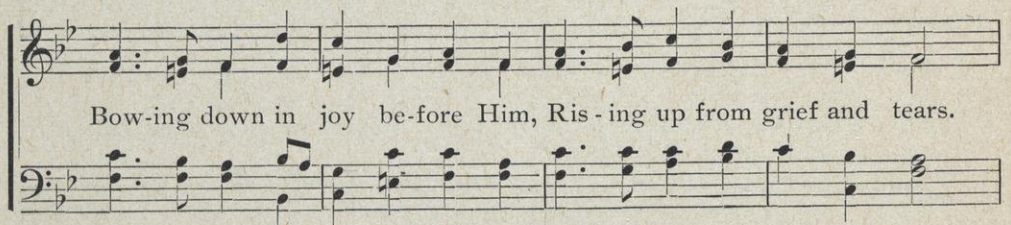
ff
Christ is ris - en! Hal - le - lu - jah! Ri - sen our vic - to - rious Head!

Sing His praises! Hal - le - lu - jah! Christ is ris - en from the dead!

mf
Grate - ful - ly our hearts a - dore Him, As His light once more ap - pears,

Bow - ing down in joy be - fore Him, Ris - ing up from grief and tears.

ff
Christ is ris - en! Hal - le - lu - jah! Ri - sen our vic - to - rious Head!

Sing His prais-es! Hal-le-lu-jah! Christ is ris-en from the dead.

No. 102. Angels, Roll the Rock Away!

1. Angels, roll the rock a-way! Death, yield up thy might-y Prey!
2. Shout, ye seraphs; an-gels, raise Your e-ter-nal song of praise;
3. Ho-ly Fa-ther, Ho-ly Son, Ho-ly Spir-it, Three in One,

See, the Sav-iour quits the tomb, Glow-ing with im-mor-tal bloom.
Let the earth's re-mo-test bound Ech-o to the bliss-ful sound.
Glo-ry as of old to Thee, Now and ev-er-more shall be.

ff
Al-le-lu-ia! Al-le-lu-ia! Christ the Lord is risen to-day.
Al-le-lu-ia! Al-le-lu-ia! Christ the Lord is risen to-day.
Al-le-lu-ia! Al-le-lu-ia! Christ the Lord is risen to-day. A-men.

No. 103. Allevegne, hvor jeg vanker.

Andante.

J. NAATER.

pp *p*

1. Al - le - veg - ne, hvor jeg van - ker, Jeg min Je - sus har i
2. O, hvor vil jeg da mig glæ - de, Naar min Je - sus mig vil

p *f*

Tan - ker, Hvor jeg lig - ger, sid - der, gaar, Ef - ter
klæ - de, Fø - re ind paa Him - lens Slot, O, hvad

p

ham min Læng - sel staar. Naar jeg med ham skal.... re -
vil det væ - re godt! Fri fra Sor - gen, fri.... fra

gje - - re, Liv - sens Krans og Kro - ne bæ - - re,
Nø - - den, Fri fra Syn - den, fri.... fra Dø - - den,

mf

O, hvor vil jeg væ - re glad I... den gyld - ne Eng - le - stad!
O, hvor vil jeg væ - re glad I... den gyld - ne Eng - le - stad!

(Efter Brorson.)

No. 104. Jesu, du vor Forløser.

Adagio.

PALESTRINA.

p

Je - - su, du, vor For - lø - ser! vi an - raa - be dig,

poco cres.

hjelp os du som ved dit Blod, dit dy - re Blod,

som ved dit Blod, dit dy - re Blod har gjen - løst..... os!

No. 105. Priser vor Gud!

J. H. ROLLE.

Andante. Langsomt. *f* Pri - ser vor Gud! *Hurtigere mf* thi han er naa - dig, thi han er naa - dig, *f* Og hans Mi-
skundhed er e - vin - de - lig, og hans Miskundhed er e - vin - de - lig! *Al*

Hurtigere. mf Herrens Godhed, Herrens Godhed er e - vin - de -
Langsomt. Is - ra - el si - ge nu:

rit. lig, er e - vin - de - lig! For - kyn - der nu, I, som er af A - rons Hus:

Hurtigere. Herrens Godhed, Herrens Godhed er e - vin - de - lig, *rit.* er e - vin - de -

mf *Hurtigere.*
lig! *Langsomt.* Herrens God-hed,
Be-kjen-der nu al-le I, som fryg-ter Gud:

f
Her-rens God-hed er e-vin-de-lig! Her-rens God-hed, Her-rens

f *mf*
God-hed er e-vin-de-lig, e-vin-de-lig! Herrens Godhed, Herrens

God-hed va- - - - rer, Her-rens God-hed, Herrens God-hed
Herrens Godhed, Herrens Godhed va- - - - rer,

f *f* *pa*
va- - - - rer e-vin-de-lig, va-rer e-vin-de-lig!
Herrens Godhed er e-vin- - - - de-lig,

No. 106. Jeg er træt, nu vil jeg slumre.

Langsomt.

D. G. TURK. (f. 1756.)

1. Jeg er træt, nu vil jeg slum - re, Gaa nu hen og
2. O, jeg læn - ges at faa hvi - le I min dy - re

grav min Grav! Hvor de sid - ste Skyg - ger skum - re,
Frel - sers Favn, Fri fra al - le Smer - ters Pi - - le,

Læg - ger jeg min Van - drings-stav, Læg - ger mig til
Fri fra Suk og Sorg og Savn! Hør mit Suk og

Hvi - le ned, Fa - rer bort her - fra i Fred.
tag min Aand, Her - re Je - sus, i din Haand!

(E. Jensen.)

No. 107. Se, hvor heftig Døden ryster.

Andantino.

LUDV. M. LINDEMAN.

1. Se, hvor hef - tig Dø - den ry - ster Liv - sens him - mel - sø - de
2. Kommer I, som fø - le He - den af Guds Vre - des Tor - den.

Træ! Hid, I Ban - ge, hid og hø - ster, Sam - ler Dru - er - ne paa
sky! Her er Vei at fly fra Vreden, I Geth - se - ma - ne er

90

Knæ! Gjemmer dem for E - ders Hjer - ter, Ny - der dem med Troens
Ly! Her er Pa - ra - dis det an - det, Rø - de Taa - re - per - lers

Mund! Det for - dri - ver al - le Smerter Og gjør Sjælen e - vig sund.
Flod: Pur - pur - sved og Graaden blan - det Læsker Sjæl og Marv og Blod.

No. 108. O Jesus, Guds Søn.

Høitideligt.

G. F. HANDEL.

p
O Je-sus, Guds Søn, o hør du vor Bøn, O, skjul vo - re

mf
Brøst og skænk os din Trøst, Af Naa - de for din Skyld du

resc. *f* *p*
fø - re os frem Af Mør-ket til Ly - set, til Him-me lens Hjem!

No. 109. O Come, let us raise.

(Music see No. 108.)

1. O come, let us raise
Our tribute of song;
Thanksgiving and praise
To Jesus belong;
He comes from above
Our bliss to begin,
Make perfect in love,
And free us from sin.
2. The old and the young,
His people by choice,
With heart, soul, and tongue,
In Him may rejoice;
We meet Him to-day
Triumphantly crowned,
And welcome His way,
In chorus around.

3. Hosanna!—that word
To children is dear;
To Jesus our Lord,
We'll echo it here;
Let worldlings despise,
And enemies rail,
Hosannas shall rise,
Hosannas prevail.

4. God's temple shall ring,
While under His eye,
Hosanna! we sing,
For Jesus draws nigh;
Hosanna! our breath
Through life shall proclaim.
Hosanna! in death,
In glory, the same!

No. 110. Herre, o hør vort Raab.

Høitideligt.

(Helst for stort Kor.)

A. LWOFF. (f. 1799.)

1. Her-re, o hør vort Raab! Hør os i Naa-de, Du, du a-
2. Her-re, o hør vort Raab! Hør os i Naa-de, Du, du a-

le-ne os hjæl-pe kan! Styrk os i Tro, i Haab!
le-ne os hjæl-pe kan! Styrk os i Tro, i Haab!

Lad din Aand os raa-de, Led os og før os til Him-lens Land!
Lad din Aand os raa-de, Skjærm Folk og Kir-ke og Fæ-dre-land!

No. 111. O Hoved, høit forhaanet.

Noget langsomt.

Gammel tysk Folketone.
(Arr. af Udg.)

1. O Ho-ved, høit for-haa-net Med blo-dig Saar og
 2. O Ho-ved, som har væ-ret Til-be-det i--de-
 3. Min Je-sus! du er saa-ret For mi-ne Syn-der
 4. Se hid! her staar jeg Ar-me, Fordømt til Vre-dens

Ve! O Ho-ved, tor-ne-kro-net Til Smer-te, Spot og
 lig, Men nu saa høit van-æ-ret, Vær hil-set hjer-te-
 saa, Jeg bur-de ha-ve baa-ret Den Straf, som paa dig
 Ris-Dig o-ver mig for-bar-me, Dit Naa-de-Glimt mig

Spe! Til Smer-te, Spot og Spe!
 lig! Vær hil-set hjer-te-lig!
 laa. Den Straf, som paa dig laa.
 viis! Dit Naa-de-Glimt mig viis!

5. Jeg takker dig af Hjerte,
 Af ganske Sind og Sjæl,
 Min Frelser, for din Smerte,
 ||: Du mente det saa vel! :||

6. Lad mig, o Jesu Kriste,
 Ved Troen holde mig,
 Naar Øinene vil briste,
 ||: Da lad mig dø i dig :||

7. Naar jeg herfra skal vige,
 Da vig du ei fra mig!
 Og naar jeg ned skal stige
 ||: I Graven, viis mig dig! :||

8. Trød frem, saa snart mit Hjerte
 Er klemt i Dødsens Nød,
 Forkort min Angst og Smerte
 ||: For din den haarde Død! :||

No. 112. Jeg er rede til at bede.

Eller F Moll.

Tysk aandelig Folketone.
(Omarb. og arr. af Udg.)

1. Jeg er re - de til at be - de, Hjer - tens sø - de
2. Kast et Øi - e paa min Møi - e, At jeg dig kan
3. Jeg ei me - re vil be - gjæ - re, End en li - den

Je - sus hør! Jeg vil lig - ge her og tig - ge
kom - me nær, Du a - le - ne kan mig tje - ne,
Naa - des Drik, Som du gi - ver den, som bli - ver

Ved din sto - re Naa - des Dør! Lad dig fin - de,
Dig jeg e - ne sø - ger her! Lad dig fin - de,
Ved til sid - ste Øi - e - blik; Lad dig fin - de,

lad dig fin - de, Som du mig har lo - vet før!
lad dig fin - de, Tag mig hen og hav mig kjær!
lad dig fin - de! Hvo dig faar, han al - ting fik.

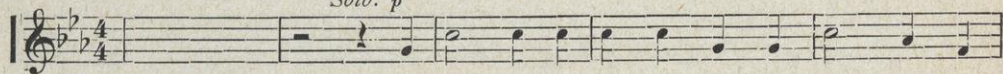

No. 113. Davids 126de Salme.*

Allegro molto.

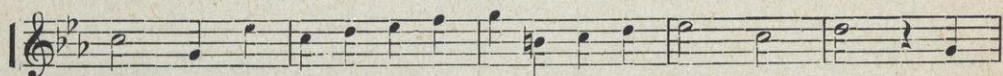
GUNNAR WENNERBERG.

Solo. p

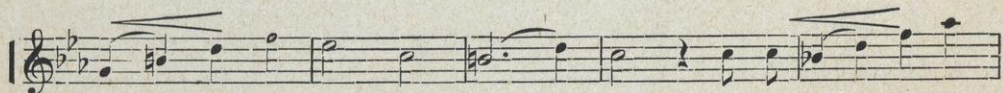

(Sju Takter.)

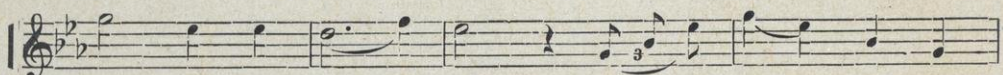
Da Her - ren lod Zi - ons Fan - ger ven - de til -

ba - ge, da va - re vi, da va - re vi som Drøm - men - de; da

fyld - tes vor Mund med Lat - - ter, og vor Tun - ge med

Ju - bel, med Ju - - bel, Da blev der sagt i - blandt

Hed - nin - ger, da blev der sagt i - blandt Hed - nin - ger

Her - ren, Her - ren har gjort sto - re Ting mod dem.

Thi ble - ve vi saa gla - - de.

* Se Anm. under Side 90. Den norske Tekst er tillempet af Udg.

Larghetto.

De, som saa med Graad, skul - - le

KOR: De, som saa med Graad, skul - - le hø - ste med

dim.

hø - ste med Fry-de-raab. De gaa og græ - de, græ - de,

Fry - - de-raab. De gaa og græ - de, græ - de, græ - de,

bæ-ren - de den Sæd, de ud-strø;

bæ-ren - de den Sæd, de ud-strø; de kom-me hjem med

de kom-me hjem, de kom-me hjem med
Fry - - de-raab, de kom-me hjem med Fry - de-raab,

Fry - - - - de-raab, bæ-ren-de si - ne Kornbaand.
bæ - - ren - de si - - ne Korn - - - - baand.

De, som saa med Graad, skul - le høste med Fry - de-
De, som saa med Graad, Skul - le høste med Fry - de-

Allegro molto.

raab. Da Her-ren lod Zi-ons Fan-ger

raab. Da Her-ren lod Zi-ons Fan-ger

ven - de til - ba - ge, da va - re vi, da va - re vi som

ven - de til - ba - ge, da va - re vi, da va - re vi som

Drøm-men - de; da fyldtes vor Mund med

Drøm-men - de; da fyld - tes vor Mund med Lat - - - -

Lat-ter, og vor Tun - ge med
ter, og vor Tun - ge med Ju - bel, med Ju - - -

Ju - bel, da blev der sagt,.. da blev der
bel, da blev der sagt,.. da blev der

sagt..... i - blandt Hed - nin - ger:
sagt..... i - blandt Hed - nin - ger:

Her - ren har gjort sto - re Ting mod dem,.....
Her - ren har gjort sto - re
Her - ren har gjort sto - re Ting mod dem, sto - re

..... sto - re Ting..... mod os.
Ting mod dem, sto - re Ting mod os. Thi
Thi

Thi ble - ve vi saa gla - - - de.....
ble - ve vi saa gla - de, saa gla - - - de.....
Thi ble - ve vi saa gla - - - de.....
ble - ve vi saa gla - de, saa gla - - - de.....

No. 114. Bøn om Lys i Mørket.

Adagio.

Efter E. G. GEIJER.

p *f*

1. Dunkle Skygger frem - ad i - ler, Fav-nes af den mør-ke Nat;
Haa-bet saart, ve - mo - dig smi-ler, Blik-ke syn-ker tungt og mat.
2. Du, som fød - tes som vor Li - ge, Og dit Liv for Verden gav,
Du, som aab - ne - de dit Ri - ge, Da du op - stod af din Grav,

p *f*

Li-vets Fyr-ste! naar vi raa-ber, Hold os ved din stær - ke Haand,
Du, som, fulgt af Eng - les Hæ - re, Som du gik af Him-len ud,

p *f*

Giv os Lys og Liv - - sens Draaber, Gyd din Trøst i
At - ter gik til Him - lens Æ - re: Hjælp os, kjæ - re

p

ban - ge Aand, Gyd din Trøst i ban - ge Aand.
Her - re Gud, Hjælp os, kjæ - re Her - re Gud!

(V. 1 af E. Jensen.)

No. 115. En liden Stund.

IRA. D. SANKEY.

1. En li - den Stund vi kun er her til - hu - se,
2. En li - den Stund vi vaa - ger un - der Stri - den
3. En li - den Stund, saa skal vor Brud-gom kom - me,

Paa Jor-den snart er al vor Vandring endt; Vil Stor-men
Og svig-ter ei, om Kampen sy - nes lang, Vi Sæ - den
Med Lampen tændt vi ham i - mø - de gaar; En li - den

stærk og Modgangs Vin - de su - se, Dog Her - ren
saar, for - ven - ten - de med Ti - den At sam - le
Stund, saa er vor Trængsel om - me, Som Je - su

alt os vi - se - lig har sendt.....
Ne - ge - ne med Fry - de - sang.....
Brud vi da for Tro - nen staar.....

(I. Crewdson.)

No. 116. Indbydelse.

Solo eller Unisonkor.

Svensk Tone: "En liten fogel."

1. Jeg har en Hil - sen at brin - ge dig, at brin - ge dig, at
 2. Det er hans Hil - sen til dig, min Ven, til dig, min Ven, til
 3. O kom til Je - sus, min un - ge Ven, min un - ge Ven, min
 4. O kom til Je - sus, min æl - dre Ven, min æl - dre Ven, min
 5. Og du, som fandt den - ne Ven saa blid, den Ven saa blid, den

Con bocca chiusa*) eller Orgel.

brin - ge dig, Som vild - som van - drer paa Ørk - nens Vei, Hør:
 dig, min Ven, Bliv ik - ke bor - te, men kom i - gjen, Dig
 un - ge Ven, Og lad ei Da - ge og Aar fly hen, Men
 æl - dre Ven, Om du for - lod ham, kom dog i - gjen, Han
 Ven saa blid, Bliv dog ham tro selv i Nød og Strid, Lad

Je - sus ven - lig ind - by - der: "Mit Bord er dæk - ket til
 Je - sus, Her - ren, nu kal - der. Vaagn op og tænk paa din
 mod - tag Kal - det paa Stun - den. O kom just nu i din
 vil sig gjer - ne for - bar - me. Med aab - ne Ar - me han
 in - tet E - der ad - skil - le. Du er nu kaa - ret til

*) Nynnes, idet Luften og Lyden presses frem mellem de næsten sammenpressede Læber og frembringer Lyden af et Instrument. Brumkor.

Bryl - lups - fest, Her faar du Hvi - le og Glæ - de bedst, Kom
Barn - doms Gud, Han vil dig vin - de til Je - su Brud; Skal
Ung - doms Vaar, Naar du som Lil - jen i Blomstring staar, Snart
for dig staar, Han vin - ker, lok - ker paa dig, sit Faar; O,
Je - su Brud, O kom da nær - me - re til din Gud! Snart

hjem fra Ørk' - nen og bliv min Gjæst!" O hør, hvor ven - lig det ly - der!
han for - gjæ - ves dig sen - de Bud, Naar han til Bryl - lup dig kalder?
mørk - nes Da - gen, Døds - klok - ken slaar, Ved Aar ei Dø - den er bunden.
se hans Taa - rer, hans Blod, han Saar Og kast dig dog i hans Ar - me!
skal du skin - ne i himmelsk Skrud, Det er hans Ord og hans Vil - je.

"Kom hjem fra Ørk' - nen og bliv min Gjæst!" O hør, hvor ven - lig det ly - der!
Skal han for - gjæ - ves dig sen - de Bud, Naar han til Bryl - lup dig kalder?
Snart mørknes Da - gen, Døds - klok - ken slaar, Ved Aar ei Dø - den er bunden.
O, se hans Taa - rer, hans Blod, han Saar Og kast dig dog i hans Ar - me!
Snart skal du skin - ne i himmelsk Skrud, Det er hans Ord og hans Vil - je.

(Fra Svensk ved Udg.)

No. 117. Alt det, som Aande har.

Moderato.

FR. SILCHER.

mf

Alt det, som Aan - de har, lo - ve vor Gud! Alt det, som

Aan - de har, lo - ve vor Gud! Alt det, som Aan - de har,

f

lo - ve vor Gud! Alt det, som Aan - de har, lo - ve vor Gud!

Lo - ve vor Gud, hvad Aan - de har! lo - - ve vor Gud, hvad Aan - de

lo - - - - - ve, lo - ve vor Gud! Lo - ve vor
har!

Gud, lo - ve vor Gud, lo - - - - - ve,
hvad Aande har! hvad Aande har,
Lo - - - ve,

lo - ve vor Gud! *mf* Hvad Aan - de har, *p* hvad Aan - de
Hvad Aan - - - - de har,

har, lo - ve, lo - - - - - ve vor Gud! *mf* Hvad Aan - de
Hvad Aan - - - - de

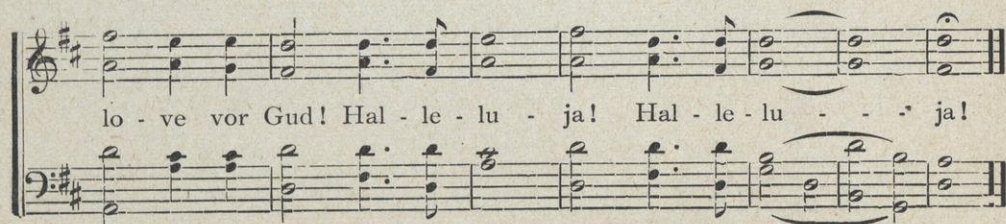
har, hvad Aan - de har, lo - ve, lo - - - - - ve vor Gud!

Alt det, som Aan - de har, lo - - - - -

- - - ve vor Gud, lo - - - - - ve,

lo - ve vor Gud! Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - - - ja!

No. 118. Tilkomme dit Rige.

GUNNAR WENNERBERG.
(Arr. af Udg.)

Maestoso.

1. Til - kom - me dit Ri - ge, o Her - re, vor Gud, Til -
2. Du lo - ver i Or - det en Vild - mar - kens Vaar, Da
3. Vel - sign Ju de Vid - ner, som gik i dit Navn, Kors -
4. Vær selv de - res Styr - ke, med Kraft dem be - klæd, O

kom - me dit Ri - ge paa Jor - den! Send ud di - ne Vid - ner med
Ørk' - nen skal staa som en Lil - je; Vi spei - de der - ef - ter hvert
mær - ket at plan - te og vær - ge, Vær du dem i Stormen den
lær dem, fra dig alt at hen - te, At ud - saa i Haa - bet den

Frel - se - rens Bud, Send ud dem til Søn - den og Nor - den, At
gry - en - de Aar, Og er det din naa - di - ge Vil - je, Saa
tryg - ge - ste Havn, Ja naa - digt i Favn du dem ber - ge Hu -
him - mel - ske Sæd Og Vækst i Taal - mo - dig - hed ven - te Af

kal - de og sam - le al Ver - den, At kal - de og sam - le al Ver - den.
lad det snart komme, o Je - sus! Saa lad det snart komme, o Je - sus!
sval - len - de saa som en Mo - der, Hu - sva - len - de saa som en Mo - der.
dig, som a - le - ne den gi - ver, Af dig som a - le - ne den gi - ver.

5. Og om de faar vande sin Sæd med sit Blod, —
Hvad Løn og usigelig Ære!
Da fremgaar dit Rige, du Fredsfyrste god,
Og da vil alt mer du os lære,
||: At Nederlag ofte er Seier. :||
6. Saa kaste vi al vor Bekymring paa dig,
Du lover for alting at sørge.
Drag foran paa Livets og Sandhedens Vei
Og lad i dit Navn os dig følge:
||: Og takke og love for Seiren. :||

(Oversat af Udg.)

No. 119. Har du Mod at følge Jesus.

Moderato risoluto.

Af AHNFELTS Sange.

1. Har du Mod at føl - ge Je - sus, Hvad det end skal ko - ste
2. Sta - den, som paa Bjer - get lig - ger, In - gen - lun - de skju - les

dig? Har du Mod, naar Verden haa - ner Og til Mod - stand rei - ser
kan. Saa kan ei den Tro for - døl - ges, Som er le - ven - de og

sig? Har du Mod at bli en Kristen, Ta - ge Skrid - tet rig - tig
sand. Ak, er Je - sus e - ne ble - ven For dit Hjer - te rig - tig

The musical score is written in 3/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of three systems, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The first system includes two verses of lyrics. The second system continues the lyrics. The third system concludes the piece with the final lyrics. Dynamics include *f* (forte) and *p* (piano).

ud? Tør du end - nu ei be - gyn - de, O, hvor gaar det da til slut?
 stor, Se, da maa du og be - kjen - de Frit for Verden, hvad du tror.

3. Verdens Ugunst eller Bifald Gjælder siden intet mer; Kristi Ære, den alene Er det, hvorpaa Troen ser. Prøv dig ret, det gjælder Livet; Den, der ei er med, er mod. Har du hidtil trodset Herren, Fald idag for Korsets Fod!	4. Bed om Naade, at du renses Maa i Jesu Kristi Blod; Bed om Mod at følge Jesus, Bed om helligt Heltemod! O, betænk dog, hvad det gjælder! Nu itide dig bered! Korset først og siden Kronen, Striden her, hist evig Fred.

No. 120. Har du Mod at blive borte?

(Musik No. 119.)

1. Har du Mod at følge Jesus, Spørges der saa mangen Gang; Hør dog nu et andet Spørgsmaal Fremstilt i min simple Sang: Har du Mod at blive borte, Naar din Konge kalder dig, Kalder dig til evig Glæde, Evig Salighed hos sig?	Rigdommen snart tager Vinger, Glædens Roser falder af, Og du kastes om i Verden Som en Splint paa stormfuldt Hav.
2. Har du Mod at vælge Døden, Naar dig Livet bydes end, Har du Mod at lade Jesus Uhørt vende om igjen? Har du Mod at vende Ryggen Til Guds Riges Bryllupssal, Og istedet vandre sorgløs Mod et Dyb af evig Kval?	4. Har du Mod at nærmes Graven Uden noget grundet Haab, Mod, naar engang Dødens Engel Kommer med sit Alvorsraab? Har du Mod at slaa i Veiret Herrens Naadekald og Bud, Har du Mod til uden Jesus At gaa frem for Himlens Gud?
3. Har du Mod at endnu drømme Om et Liv af Lykke her, Skjønt du ved og ser det ofte, Hvor ustadig Lykken er?	5. O, besind dig! end han venter, Kalder dig i Naade nu. Skal hans Aand forgjæves kalde? Kjære Sjæl, hvi venter du? Lyt dog til hans Bøn og Raaben, Hør, ak, hør, han banker end! Har du Mod til læng're lukke Hjertets Dør for denne Ven?

No. 121. Himlens Konge.

Tutti. Blandet Kor.

Soli. Damekor.

1. Hør, hvor Himlens Sange to - ner, Hør den un - der - ful - de
2. Je - sus, vi er her til - ba - ge, ven - ter paa at kom - me

Tutti. Blandet Kor.

Klang! Je - sus, som i Himlen tro - - ner, Prises der, pri - ses
hjem; Je - sus, lad din Aand os dra - - ge, Lad din Kraft, lad din

Soli. Mandskor.

der med Ju - bel - sang. Der re - gje - rer han i Æ - re I blandt
Kraft os fø - re frem! Mens vi van - dre, vil vi sjunge: "Stem vort

Soli. Blandet Kor.

al - le Himlens Hæ - re; Hal - le - lu - ja, ... Hal - le - lu -
Hjer - te, løs vor Tun - ge!" Hal - le - lu - ja, ... Hal - le - lu -

1.-2. ja, ... Hal-le - lu - ja, Hal - le - lu - ja! A - - - - men.

No. 122. O hør os, Herre Gud.

Skotsk Salm.

1. O hør os, Her - re Gud, Som send - te Frelsens Bud, Og

kald - te os til Sa - lig - hed Ved din Barm - hjer - tig - hed!

2. Giv og, at Sandheds Aand
Maa løsne alle Baand,
Som hindre kan vor svage Sjæl
At søge dig, vor Del.
3. Saa vi i Paradis
Maa synge til din Pris
Til Ære for dit Guddomsnavn
Og os til evigt Gavn.

No. 123. Mens jeg bedrøvet sidder.

(Den samme for Damekor i Børneharpen II No. 8.) Gammel Tysk Folkemelodi.

1. Mens jeg be - drø - vet sid - der Den lan - ge Som - mer - dag,
Saa ly - der Spurvens Kvi - der Og Lærkens Tril - le - slag,
2. O gi - ve Gud, jeg kun - de Op - løf - te saa mit Sind
Fra mi - ne Sør - ge - stun - de Og se i Him - len ind.

1. Og Gud i Him - len bøi - er Sit Ø - re til dem ned.
Det me - re ham for - nøi - er End min Tung - sin - dig - hed,
2. O gi - ve Gud, jeg vid - ste At væ - re rig - tig glad,
Som Fug - le - ne paa Kvi - ste Alt un - der Lin - dens Blad.

No. 124. Morgensalme.

(Musik No. 123.)

1. Dig, evig' Gud, ske Ære
I høie Himmelkor,
Som Vægter vilde være
For os paa denne Jord!
Nu skrider Natten sorte,
Og Dagen stunder til,
Lad dem nu blive borte,
Som os bedrøve vil!
2. O Jesus, Morgenstjerne,
Vort Liv udi din Vold
Befale vi saa gjerne,
Vær du vor Sol og Skjold!
O Gud og Fader fromme,
Din Hjælp os alle te,
Og lad os til dig komme
En evig Dag at se!

No. 125. Aftensalme.

(Musik No. 123.)

1. Nu skrider Dagen under,
Og Natten vælder ud,
Forlad for Jesu Vunder
Vor Synd, o milde Gud!
Gud Fader os bevare
De store med de smaa,
Hans hellig' Engleskare
En Skanse om os slaa!
2. Naar Mørket Jorden blinder,
Og Dagen tager af,
Det Tidemaal os minder
Om Dødens mørke Grav.
Ved hvert et Trin, vi træde,
Lys for os, Jesus sød,
Fyld Hjertet med din Glæde
Og giv en salig Død!

No. 126. Den frigjorte Sjæl.

(Dame- eller Börnekor.)

G. F. HÄNDEL.

1. Naar Herren i Him-len bøi - er sig ned Og gi-ver vor
2. I Modgang og Sorg er Hjer - tet be-klemt, Og let vi os

Sjæl sin Glæ-de og Fred, Da fryg - ter vi selv ik - ke
tror af al - le for-glemt, Dog al - drig vi raa - ber for-

Døds-eng-lens Bud, Lad kom-me, hvad vil, thi vor Hjælp er hos Gud.
gjæ-ves om Trøst, Thi Fad'ren i Him-me-len hø - rer vor Røst.

3. Naar nagende Tvivl forstyrrer vor Ro,
Saa Sjælen anfægtet ikke tør tro,
Da kommer Gud selv os til Hjælp i vor Nød
Og minder os kjærlig om Frelserens Død.
4. Vor trofaste Gud os kalder tilsidst
Fra Trængselens Land til Salighed hist,
Og medens vi gaar gennem Dødsskyggens Dal,
I hans Kjep og hans Stav sikkert trøste os skal.

Se No. 103 og 109.

No. 127. O du herlige.

Sicilfansk Tone.

Julen. 1. O du her - li - ge, o du sa - li - ge, Frel - se - brin - gen - de Ju - le - tid!
2. O du her - li - ge, o du sa - li - ge, Glæ - de - brin - gen - de Ju - le - tid!

The first system of music consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of two flats (B-flat and E-flat) and a time signature of 2/4. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature. The melody is written in a simple, rhythmic style characteristic of Sicilian folk music.

Kristus har os gi - vet Fre - den og Livet! Fryd dig, fryd dig, o Kristenhed!
Krist, vor Broder vorden, Bringer Fryd til Jorden; Fryd dig, fryd dig, o Kristenhed!

The second system of music also consists of two staves in the same key signature and time signature as the first. The melody continues with a similar rhythmic pattern, ending with a double bar line and repeat dots.

Paaske.

1. O du herlige, o du salige, Livsensbringende Paasketid! Dødens Fyrst' er bundet, Livet er os vundet! Fryd dig, fryd dig, o Kristenhed!	2. O du herlige, o du salige, Frelsebringende Paasketid! Synd og Død maa tie! Krist vi os indvie! Fryd dig, fryd dig, o Kristenhed!

Pintse.

1. O du herlige o du salige, Naadebringende Pintsetid! Aanden vil trøste Os, de forløste; Fryd dig, fryd dig, o Kristenhed!	2. O du herlige, o du salige, Altfornyende Pintsetid! Aanden vil os føre, Gud vil naadig høre! Fryd dig, fryd dig, o Kristenhed!
- (E. Jensen.)

No. 128. Begrav du din Kummer.

I. SANDSTRÖM, (Svensk.)

1. Be - grav du din Kum - mer! Lad Ver - den i Fred!
2. Ja, tal til vor Her - re, Vor Trøst og vor Borg!
3. I Mør - ket gaar man - ge Med tun - ge - re Bryst;

Knapt me - re den rum - mer. Grav Sor - gen din ned,
Han glem - mes des - vær - re I man - gen vor Sorg.
Giv dem di - ne San - ge, Dit Sol - skin, din Lyst!

Gak hjem til din Bo - lig, For - tæl, hvad er galt,
Det Sol - skin, din Hyr - de Strør o - ver din Vei
Kast Kum - me - rens Læn - ker i Frel - se - rens Grav!

Til Je - sus for - tro - lig, Saa la - ger sig alt.
At let - te din Byr - de, For - ag - te du ei!
Den Trøst, han dig skjæn - ker, Skjænk an - dre der - af!

No. 129. Vaaren.

J. BLOMQUIST.

Livligt, ei for fort.

Duet.

ritardando.

1. Vel-kom - men, vel - kom - men, du her - li - ge Vaar med din
 Ak, stor var vor Sorg.... og vort Savn, naar du flyg - te - de
 2. Dog me - re mig glæ - - der den him-mel-ske Vaa-ren hvor-
 Den her - li - ge Vaa - - ren, saa si-ger den e - vi - ge

mf *rit.*

Himmel, din Søl; Vel-kom - men, vel - kom - - men, din Ankomst os
 fra os i-fjor; Stor Glæ - de din Nær - - hed for Gammel og
 efter Guds Folk I Tro paa Guds Løf - - ter saa læn-ge har
 Sandhedens Tolk, Snart kom - mer; hvor godt,.... at for - gjæ-ves vi

f

O blev du blot
Snart Vin-te-ren

rit.

fry-der og glæ - der. }
 Ung nu be - re - der. } O blev.... du blot hos os det gan-
 suk-ken-de ven - tet. }
 ik-ke har læng - tet. } Snart Vin - - te-ren vi-ger for e-

rit.

hos os det gan-ske Aar! O var..... dog vort Liv blot en
vi-ger for e - vigt bort, Og Mør - - - ket det bli-ver til

sket, det gan-ske Aar! O var dog, o var dog vort Liv blot en
vigt, for e - vigt bort, Og Mør-ke, og Mør-ke det bli-ver til

yn - dig Vaar! Sig hvor - - - for saa ha-stigt du fra os
Lys omgjort, Og al - - - ting blir nyt, baa - de Smaat og

yn - dig Vaar! Sig hvorfor, sig hvorfor saa ha-stigt du fra os
Lys omgjort, Og al-ting, og al-ting blir nyt, baa - de Smaat og

gaar... Og bli-ver saa læn - ge bor - - te?
Stort... Naar E-vig-heds-vaa-ren kom - - mer.

gaar... Og bli-ver saa læn - ge bor - - te? O blev.. du blot
Stort... Naar E-vig-heds-vaa-ren kom - - mer. Snart Vin - te-ren

O blev du blot hos os det gan-ske Aar! O var.....
Snart Vin-te-ren vi-ger for e-vigt bort, Og Mør -

hos os det gan - - - ske, det gan-ske Aar! O var dog, o
vi-ger for e - - - vigt, for e - vigt bort, Og Mør-ket, og

..... dog vort Liv blot en yn-dig Vaar! Sig hvor - - - for saa
- - ket det bli-ver til Lys omgjort, Og al - - - ting blir

var dog vort Liv blot en yn-dig Vaar! Sig hvor-for, sig hvor-for saa
Mør-ket det bli-ver til Lys omgjort, Og al-ting, og al-ting blir

ha-stigt du fra os gaar... Og bli-ver saa læn-ge bor-te?
nyt, baa-de Smaat og Stort,.. Naar E-vig-heds-vaa-ren kom-mer.

No. 130. Bi, min Sjæl.

Eller i E dur Dur.
Inderlig.

CÄCAR MALAN.

1. Bi, min Sjæl, paa Herren, bi kun paa ham! Følg kun Herrens Vei - e,
2. Bi, min Sjæl, paa Herren, bi kun paa ham! Følg kun Herrens Vei - e,

Soli (Gjentes af Koret).

Hjælpen er ei fjern. Vær u-for-sagt, Morg'nen er snart nær,
Hjælpen er ei fjern. Bri-ster end Alt, Her-ren er os nær;

og en ny Vaar følger Vint'ren nu ret snart. I al-le Stor-me,
stør-re er ei Nøden end vor Hjælper er! Tro-fast e-vind'-lig,

i al din Nød vil han dig be-skyt-te, den tro-e.. Gud!
Frel-ser i Nød, frels og vo-re Sjæ-le, du tro-e.. Gud!

No. 131. Velkomsthilsen.

Con moto.

L. SPOHR.

f *mf*

1. Op mod Lysets Ri - ge Bør i den-ne Stund Lovsangs To-ner sti - ge
 2. Vær velkommen kjæ - re, Velmødt hver i - sær! I - fra Fjord og Fjæ - re
 3. Alt saa venligt vin - ker Mod os, hvor vi ser, Glædens Straaler blin - ker,
 4. Lad da Sangens To - ner Gaa af ful-de Bryst! Her-ren, som hist tro - ner,

mf

Fra vort Hjertes Grund. — Godt at mø-des saa I en Tro, et
 Til vort Stevne her. I skjøn Har-mo - ni, Høi - tids-fuld i
 Hvad kan ønskes mer? Saa - dan Samlingsstund Løf - ter Sjæl og
 Der - i har sin Lyst. San - gens Ga - ve, brugt Til hans Lov og

Godt at mø des saa
 I skjøn Har-mo - ni
 Saa-dan Samlingsstund
 Sangens Ga - ve, brugt

f *ff*

Haab, Ret Fest-stem-ning faa... Gjen-nem Aan-dens Daab
 Hu Med os stem-mer i.... Al Na - tu - ren nu!
 Sind, Den har Guld i Mund, Sendt fra Naa-dens Tind.
 Pris, Vil som Tro - ens Frugt Naa til Pa - ra - dis!

Ret Feststemning
 Med os stem-mer
 Den har Guld i Mund
 Vil som Tro - ens Frugt

No. 132. Sangen.

(Musik No. 131.)

1. Ret som Ørnen stiger
Op mod Himlens Blaa,
Gjennem Luftens Riger
Sangens Toner gaa,
||: Løftende din Sjæl
Op mod Lysets Væld. :||
2. Alt, hvad stort og herligt
For din Tanke staar,
Alt, hvad ømt og kjærligt,
Helst dit Sind attraar,
||: Al dit Hjertes Trang
Toner frem i Sang. :||
3. Freidig ved dit Virke,
Trøsterig i Nød,
Høitidsfuld i Kirke,
Vemodstung i Død —
||: Gjennem Ve og Lyst
Toner Sangens Røst. :||

No. 133. Naglet til et Kors paa Jorden.

Mildt og roligt.

NANINI (1560.)

1. Nag - let til et Kors paa Jor - den Hæn - ger un - der
2. Ak, hvor æng - stet og be - drø - vet, Ind - til Dø - den
3. Go - de Frel - ser, kan jeg taa - le Kraf - ten af en
4. Tænd mig, at jeg maa, jeg ar - me, Fuld af Aand og

Vre - dens Tor - den Him - lens Her - re og Guds Søn.
høit be drø - vet Er den øm - me Frel - sers Sjæl.
Gud - doms - Straa - le, O, saa send den o - ven ned!
hel - lig Var - me Kjen - de al din Kjær - lig - hed!

No. 134. Naglet til et Kors paa Jorden.*

Mildt og roligt.

(Dame- eller Børnekor.)

NANINI. (1560.)
(Arr. af OSCAR BORG.)

1. Nag - let til et Kors paa Jor - den Hæn - ger un - der

Vredens Tor - den Him - lens Her - re og Guds Søn.

* De øvrige Vers se Side 155.

No. 135. Lover nu Herren.*

(Dame- eller Børnekor.)

Arr. af OSCAR BORG.

1. Lo - ver nu Herren! Thi Herren at lo - ve, Det er saa herligt, Den Lovsang er skjøn!

Herren Je - ru - sa - lem bygger og sam - ler, Bort - rev - ne Skarer af sit Is - ra - el.

* De øvrige Vers se Side 106.

No. 136. Tak, Herre, for din Bibelbog.

Andantino,

(Dame- eller Børnekor.)

L. SÖRAAS.
(Harm. ændret af Udg.)

1. Tak, Her - re, for din Bi - bel-bog, Som du os gav i Naa - de! Hvor
2. Hvor læ - rer den os godt din Vei Og le - der godt vor Tan - ke, At
3. Saa hjælp os da, o Hel-lig-aand! Den Skrift, som ved din Naa - de Pro-

er den rig paa Vis-dom dog Og lø - ser man-gen Gaa - de! Hvor
paa vor Pilgrims-Vandring ei Den bort fra dig skal van - ke! Hvor
fe - ters og A-post-lers Haand Op - teg-ned os til Baa - de, At

vid - ner den fra først til sidst Om di - ne sto - re Un - der, Om
trø - ster den os godt i Strid Og stil-ler os for Øi - e Den
læ - se ret i Kri-sti Tro Og med et vil - ligt Hjer - te! Dens

Naadens Dyb, hvor-o-ver vist Selv Eng - les Tan-ker grun - der!
Fryd, som ef - - ter Kampens Tid Os ven - ter i det Høi - e!
Lys og Trøst lad hos os bo I Glæ - de og i Smer - te!

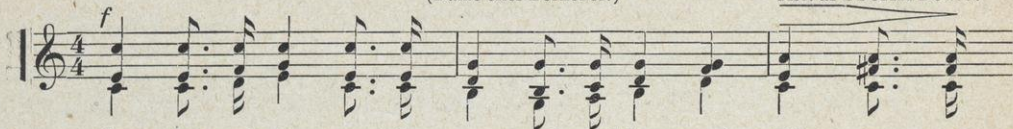
(W. A. Wexels.)

No. 137. Skabningens Længsel.

(Dame eller Børnekor.)

Arr. af OSCAR BORG.

1. Som - mer, vel - kom - men! jeg ven - ted med Læng - sel Ef - ter at
Vin - ter, far - vell tak for Mod - gang og Træng - sel, Glem - t er al
2. Som - mer, vel - kom - men! nu vil jeg mig fry - de, Syn - ge min
Lil - jer og Ro - ser, Gud frem la - der sky - de, Vid - ne de
3. He - le vor Jord - hu er sam - men i Smær - te, Suk - ker kun
Sa - li - ge Dag, naar hvert læng - ten - de Hjer - te E - vig - t skal

1. kun - ne faa sku - e din Pragt. Lov - san - gens Har - pe ud -
Møi - e, mig gjor - de for - sagt. Sjøel, o hvor høit du er
2. Sang blandt de smaa Blomster - bed. Da vil Na - tu - ren i
3. ef - ter Be - fri - el - sens Stund.
bo paa den him - mel - ske Grund.

- fol - der sin Klang, Glød dig, o Sjøel! lyt til Fug - le - nes Sang.
el - sket af Gud, Frem - for al Skab - ning han tog dig til Brud.
skin - nen - de Dragt Tje - ne Guds Børn med sin him - mel - ske Pragt.

- Lo - ver vor Gud al - le Ska - nin - gers Hæ - re, Lo - ver vor Gud, saadan
Lo - ver da Her - ren, ja alt, som har Aan - de, Lo - ver vor Gud, saa - dan
Lo - ver vor Gud al - le Him - lens Hærska - rer, Lo - ver vor Gud, Hal - le

- Lov - sang er skjøen. Lo - ver vor Gud, al - le Skab - nin - gers Hæ - re,
Lov - sang er skjøen. Lo - ver da Her - ren, ja alt, som har Aan - de,
lu - ja, A - men! Lo - ver vor Gud al - le Him - lens Hærska - rer,

Lo - ver vor Gud, saa - dan Lov - sang er skjøen.
Lo - ver vor Gud, saa - dan Lov - sang er skjøen.
Lo - ver vor Gud, Hal - le - lu - - ja, A - men!

No. 138. Bøn for Landet.

Langsomt.

I. B. LULLY, fransk.

1. Gud, giv vor Øv - rig - hed Vis - dom, Ret - fær - dig - hed,
2. E - nig - hed, Ær - lig - hed, Nøi - som - hed, Flid og Fred

Skjænk os din Fred! Giv du os go - de Raad, Styrk os til
Vær - ne vort Land! Hver i sit Kald, sin Stand Vir - ke som

gavn - lig Daad, Styrk Svig og Ond - skab kaad I Stø - vet ned!
Hæ - ders - mand! Sign os med Fri - hed sand! Kun du det kan.

No. 139. America.

(Music No. 138.)

1. My country, 'tis of thee,
Sweet land of liberty,
Of thee I sing.
Land where my fathers died
Land of the pilgrim's pride,
From every mountain side
Let freedom ring!
2. My native country, thee,
Land of the noble free,
Thy name I love.
I love thy rocks and rills,
Thy woods and templed hills,
My heart with rapture thrills.
Like that above.
3. Let music swell the breeze,
And ring from all the trees
Sweet freedom's song,
Let mortal tongues awake,
Let all that breathe partake,
Let rocks their silence break
The sound prolong.
4. Our fathers' God! To thee,
Author of liberty,
To thee we sing.
Long may our land be bright
With freedom's holy light;
Protect us by thy might,
Great God, our king.

(Rev. S. F. Smith, D. D., d. 1889.)

No. 140. Skolesang.

(Musik No. 138.)

1. Dybt fra den Unges Barm
Stiger en Længsel varm,
Søger sit Med;
Alt, hvad der om ham sker,
Bringer ham Gaader fler,
Tænder hans Længsel mer
Did, han ei ved.
2. Det er den brændende,
Aldrig dog endende
Kundskabens Tørst.
Held hver, som tidlig fik
Dannelsens ædle Drik,
Hvem Sandheds klare Blik
Kvægede først.
3. Her i vor Skoles Fred
Er der et Svaalested
For Aandens Trang.
Her hvert et Flidens Aar
Frø i vor Sjæl udsaar,
Som til en Blomstervaar
Modnes engang.
4. Sign da vor Skole, Gud,
Bred dine Vinger ud
Over dens Tag!
Før os paa Kundskabs Sti,
Staa os i Tivlen bi,
Giv, at i Mulmet vi
Kjende din Vei!

(A. Munch.)

No. 141. O Naadens Sol og Sæde.

Andante.

FR. ABT.

1. O Naadens Sol og Sæ - de, O Je - sus, Li - vets Liv! Dit
2. O, lad mig al - tid fin - des I Ly - sets ret - te Dragt, Og
3. Lær mig at el - ske, Her - re, Lær mig at el - ske dig! Mit

pp
Lys, din Trøst, din Glæ - de Mig i... mit Hjer-te giv! Lad
lad mig al - tid min - des Min Daabs den dy - re Pagt, At
Hjer - te det vil væ - - re Kun dit... e-vin - de - lig, Kun

Lad mig din,
At jeg i
Kun dig saa

mig din God - hed ny - - de, Lad den min Aand nu
jeg i Død og Li - - ve Dig huld og tro maa
dig saa vil jeg føl - - ge Alt o - ver Li - vets

God - - hed...
Død og....
vil jeg....

cres. *f*
pry - de, Min Lyst og Æ - re bliv! O Je - sus, hør du
bli - ve Trods Hel-veds List og Magt! O Je - sus, hør du
Bøl - ge, O, drag og hold du mig! O Je - sus, hør du

ff *pp* *p*
mig!... O Je - sus, hør! o.... hør du... mig!

No. 142. Herrens Bøn.

Adagio.

A. KLEWE.

Fa - - der vor, Du, som er i Himmelen! Hel - li - get

vor - de dit Navn; til os kom - me dit Ri - - ge;

dit Navn; til os kom - - - me dit Ri - - ge;

ske din Vil - - je, som i Him - me - len saa og paa

Jor - den; giv os i - dag.... vort

Jor - den; giv os i - dag vort dag - li - ge

giv os vort dag - li - ge

Brød, og for-lad os vor Skyld, som vi... for-la-de vo-re Skyldne-

led os ik-ke ud-i Fri - - stel-se,

re; og led.... os ik-ke ud-i Fri-stel-se, men

led.... os ik-ke ud-i Fri - - stel-se,

ff frels os, frels os fra det On-de! *f* Thi dit er Ri-get, Mag-ten og

Æren, Mag-ten og Æ-ren i E-vig-hed! *f* A-men!

No. 143. Med Jesus du maa.

Andante.

Halfdan Kjærulf.

1. Med Je - sus du maa Paa Livs - vei - en gaa, Om Søn - lig - heds
2. Og gaar du med ham, Saa tro u - den Bram, Da vin - der du
3. Kan - hæn - de du faar, Alt me - dens du gaar, En Ven - ne - flok
4. O, kun - de jeg naa Til en - gang at faa Den Him - mel - dragt

Kaar Du ven - ter og faar. I Hvi - le og Stil - hed Din
frem Til Him - me - lens Hjem, Der - op - pe, hvor Jub - len Ei
med, Som Je - sus gav Fred, Om Li - vet dit skin - ner Som
skjøn, Som vandt mig Guds Søn, Da jub - le jeg vil - de Blandt

Styr - ke skal væ - re; Som Bar - net hos Mo - der, - Det
en - de skal ta - ge, Hvor e - vig vi faar, Hvad vi
Ly - set paa Sta - gen Og dra - ger paa Sleg - ten mod
Eng - le - nes Vrim - mel Med Lov - san - gens Tak i Guds

træn - ger ei me - - - re, træn - ger ei me - re.
stun - dom her sma - - - ge, stun - dom her sma - ge.
E - vig - heds - da - - - gen, E - vig - heds - da - gen.
e - vi - ge Him - - - mel, e - vi - ge Him - mel.

* Kan synges med Kjærulfs eget Pianoakkompagnement til: "Da Barnet sov ind."

No. 144. Hjemmets og Hvilens Haab.

1. Ak Je - sus, drag min Læng - sel Mod Hjemmets lu - ne Havn,
2. Ak Je - sus, drag min Læng - sel Med himmelsk Kraft og Magt,
3. Fri - mo - dig jeg da ha - ster Mod Him - len sta - dig frem
4. Ak Je - sus, drag mod Hjem - met Din Bør - ne - flok saa kjær,

Her gaar jeg som i Fæng - sel Og suk - ker mangan Gang.
Tag fra mig Syn - dens Skjænd - sel, Gjør Haa - bet u - for - sagt!
Og Blik - ket op - ad ka - ster Og sukker: "hjælp mig hjem!"
Fri - mo - dig da vi van - drer Paa Taa - re - vei - en her;

Af Vantro'ns Magter æng - stes, Ja of - te rent for - sagt.
En li - den Stund at li - de Med Je - sus Krist, Guds Søn—
O, lad mig snart faa hø - re: "Mit træt - te Barn kom hjem,
En li - den Stund, saa svin - ger Vi Sei - ers - pal - men skjøn,

Dog Hvi - len hist hos Je - - sus Gir at - ter Mod og Kraft.
Hvad er dog al min Kvi - - de Mod Sab - bats - hvi - lens Løn.
Tag Plads ved høi - re Si - - de Og arv min Kro - ne skjøn."
Med Him - lens Kor i - stem - - mer En Lovsang om Guds Søn.

No. 145. Løft din Sjæl mod Gud i Sang.

Andante sostenuto.

F. KUHLAU.

mf

1. Løft din Sjæl, o, løft den mod Gud! O, syng som Fug-len
2. Sko-ven syn-ger mæg - tigt sit Kvad, Der jub - ler Skab'rens
3. Himlens Skjønhed to - ner af Sang. U - tal - te Skarers
4. Alt i Himlen, alt paa vor Jord For - kyn - der i fuldt-

p

høit kun din Læng - sel ud, Til - bed i de jub - len - de Toner!
Pris hver en Blomst, hvert Blad, Hvert Liv er en Sang til Guds Ære.
glim - ren - de Stjer - ners Gang Er Hymner til Ska - be - rens Æ - re.
to - nen - de mæg - tigt Kor Den Høi - e - stes e - vi - ge Æ - re.

KOR:

mf *cres.* *fz* *mf* *mf*

Følg din Trang, følg din Trang, Løft din Sjæl mod Gud i Sang, Følg din Trang, følg din Trang,

f *p* *pp*

Løft din Sjæl mod Gud i Sang, Høit mod Gud i Sang!
Høit mod Gud i Sang!

(Johan Halmrast, rettet af Udg.)

No. 146. Jeg vil væрге mit Land.

Vivace ed energico.

G. TISCHENDORFF.

1. Jeg vil vær - ge mit Land, Jeg vil byg - ge mit Land, Jeg vil
2. Her er Som - mer - sol nok, Her er Sæ - de - jord nok, Ba - re
3. Vi fo'r vi - de paa Tog, O - ver gyn - gen - de Vaag. Rundt i
4. Den - ne Bo - stavn er vor, Og vi el - sker den for, Hvad den

el - ske det frem i min Bøn, i mit Barn'; Jeg vil
vi, ba - re vi hav - de Kjær - lig - hed nok, Her er
Lan - de - ne knei - ser nor - man - ni - ske Taarn. Men vort
var, hvad den er, hvad den bli - ver i - gjen. Og som

ø - ge dets Gavn, Jeg vil sø - ge dets Savn I - fra Græn - sen og
dig - ten - de Trang Gjennem Ar - bei - dets Gang Til at løf - te vort
mo - di - ge Flag Fly - ver vid' - re i - dag, Og det rød - mer af
Kjær - lig - hed gror Af den hjem - li - ge Jord, Skal den gro af vor

ud, I - fra Grænsen og ud til de dri - ven - de Garn.
Land, Til at løf - te vort Land, blot vi løf - ter i Flok.
Sund - hed, det rød - mer af Sund - hed som al - drig til - forn.
Kjær - lig - heds, gro af vor Kjær - lig - heds Frø - korn i - gjen.

Sopran og Bas. V. 3. Og det
V. 4. Skal den

(Bj. Björnson.)

No. 147. O, hvor er denne Aften smuk.

Andante sostenuto.

F. A. REISSIGER.

Hvilken Ro og

O, hvor er den-ne Af - ten smuk! Hvil-ken Ro og

Fred, hvilken Ro..... og Fred her ved Sjø - ens

Hvilken Ro, hvilken Fred her ved Sjø - ens stil - le

Bred, hvilken Ro... og Fred her... ved Sjø - ens Bred.

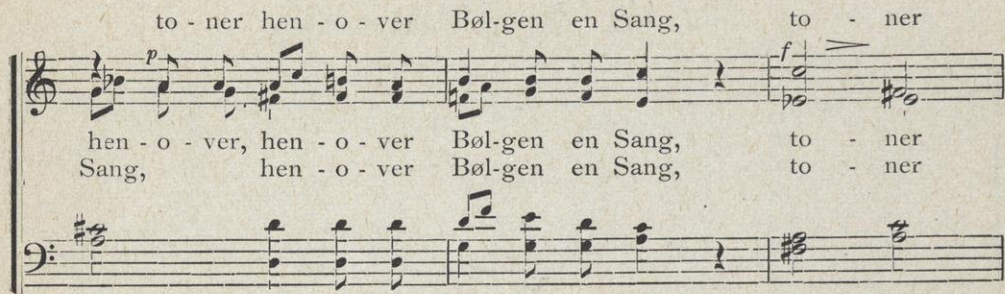
Bred, hvilken Ro, Fra det

Fra det Fjer-ne med sag - te Klang

Fjerne med sag - te Klang to - ner hen - o - ver Bøl-gen en

to - ner hen - o - ver Bøl-gen en Sang, to - ner
hen - o - ver, hen - o - ver Bøl-gen en Sang, to - ner
Sang, hen - o - ver Bøl-gen en Sang, to - ner

Sang.....
hen - o - ver Bøl-gen en Sang. O, hvor er den - ne Aften smuk!
Sang.....

No. 148. At ville, det er Sagen.

(Musik No. 43.)

1. At ville, det er Sagen
Saa vel i Smaat som Stort,
At ville frem med Dagen
Og faa en Gjerning gjort.
2. Der snakkes altfor meget,
Der handles altfor lidt,
Derfor er Troen bleget,
Og Synerne forslidt.
3. Det nytter lidt, vi stiger
Som Ørn med stærke Slag,
Naar overalt vi viger,
Hvor Livet kræver Tag.
4. Her gjælder det at ville
Og vælge sit Parti,
Her gjælder ret at skille
Og staa hinanden bi.
5. Thi først vi høster Gavnet,
Naar alle Kræfter vil.
"Arbeide", det er Navnet
Paa, hvad der trænges til.
6. Der snakkes alt for meget
Og flagres uden Maal.
Nu "Viljen" understreget,
Det giver Talen Staal.

(Jakob Harrekilde.)

No. 149. Dyb af Naade inderlig.

Mel. af A. M. HANCHE.

Andante.

1. Dyb af Naa - de in - der - lig! Er der
 2. Jeg har staa't din Aand i - mod, Van - dret
 3. Ak, jeg er saa kold og død, Fø - - ler
 4. Dyb af Naa - de in - der - lig, Er der

end - nu Rum for mig? Har For - la - del -
 bor - - te langt fra dig, Tram - pet paa dit
 ik - kun Synd i mig! Faar jeg kom - me
 end - nu Rum for mig? Har min Sjæl end -

se du mer? Jeg den stør - ste Syn - der er.
 dy - re Blod, Er der end - nu Rum for mig?
 med min Nød, Er der end - nu Rum for mig?
 nu du kjær? O, saa frels mig, som jeg er!

No. 150. Altid freidig, naar du gaar.

C. E. F. WEYSE, dansk.

Andante.

1. Al - tid frei - dig, naar du gaar Vei - e, Gud tør kjen - - de,
 2. Al - drig ræd for Mør - kets Magt! Stjer - ner - ne vil ly - - se,
 3. Kjæmp for alt, hvad du har kjær, Dø, om saa det gjæl - der,

mf *f*

Selv om du til Maa-let naar Først ved Ver-dens En - - de.
Med et "Fa - der - vor" i Pagt Skal du al - drig gy - - se.
Da er Li - vet ei saa svært, Dø - den ik - ke hel - - ler.

(Chr. Richardt.)

No. 151. Paaskeang.

Andante.

Folketone.
Harm. af LUDV. M. LINDEMAN.

1. Det var aar - le en Mor - gen - stund; So - len hun randt just i Ø - - ster,
2. Paa - sken si - ger: det er for - bi Med al vor Kval og vor Kvi - - de.
3. Paa - ske - mor - gen og Fre - dag lang, Med al sin Gru og sin Glæ - - de,
4. Sa - lig vor - der den Mor - gen - stund, Naar blot i Tro - en vi e - - re,

Op stod Je - sus fra Dø - dens Blund, Dermed os Al - le Han trø - - ster.
"Fuldbragt" Of - fe - ret er, for - di Kri - stus for os vil - de li - - de;
Kom - mer, naar vi gaar Kjø - dets Gang, Og naar til Him - len vi træ - - de.
Lov - sang lægger os Gud i Mund, E - vig - heds - Solen til Æ - - re.

Gud væ - re lo - vet i al... vor Stund, som os trø - - ster.
Gud væ - re Lov, som til e - - vig Tid os be - fri - - de.
Gud væ - re lo - vet for Paa - ske - sang, som os glæ - - der.
Gud væ - re Lov, som for Je - - su Skyld har os kjæ - - re.

No. 152. Dig vil jeg, kjære Fader.

Andante.

F. MENDELSSOHN.

1. Dig vil jeg, kjæ - re Fa - der, Paa ny mig bin - de til, Jeg
 2. Dig vil i alt jeg ly - de, Hjælp, jeg det gjer - ne gjør! Skal
 3. En li - den Stund, saa si - ger Du naa - dig: Det er nok! Og

gjer - ne gjør og la - - der Og li - der, hvad du
 Ar - mods Brød jeg bry - de Og gaa for hver Mands
 Vaan - den sa - lig vi - - ger Bort fra din Bør - ne -

vil; Dig væ - re Vil - jen gi - - vet,
 Dør, Om jeg for - fulgt skal væ - - re,
 Flok; Da vil du Hvi - le gi - - ve,
 Dig væ - re Vil - jen gi - - vet,
 Om jeg for - fulgt..... skal væ - - re,
 Da vil du Hvi - le gi - - ve,

vil; Dig væ - re Vil - jen gi - vet,
 Dør, For - fulgt om jeg skal væ - re,
 Flok; Da vil du Hvi - le gi - ve,

Den er ei me - re min, Med al min Deel i
 Og kom - me i For - agt, For Guds Skyld vil jeg
 Til hver tro Tje - ner din Dit Trø - ste - Ord skal

Li - vet Jeg er og bli - ver din. Med al min Deel i
 bæ - re, Hvad mig er fo - re - lagt. For Guds Skyld vil jeg skal
 bli - ve: Gak til min Glæ - de ind! Dit Trø - ste - Ord skal

Med alt i Li - - - -
 For Guds Skyld bæ - - - -
 Dit Trø - ste - Ord

Li - - vet Jeg er og bli - - - - ver din.
 bæ - - re, Hvad mig er fo - - - - re - lagt.
 bli - - ve: Gak til min Glæ - - - - de ind!
 Jeg er..... og bli - ver din.
 Hvad mig..... er fo - re - lagt.
 Gak til..... min Glæ - de ind!

- - vet Jeg er og bli - - - - ver din.
 - - re, Hvad mig er fo - - - - re - lagt.
 blir: Gak til min Glæ - - - - de ind!

No. 153. Missionsalme.

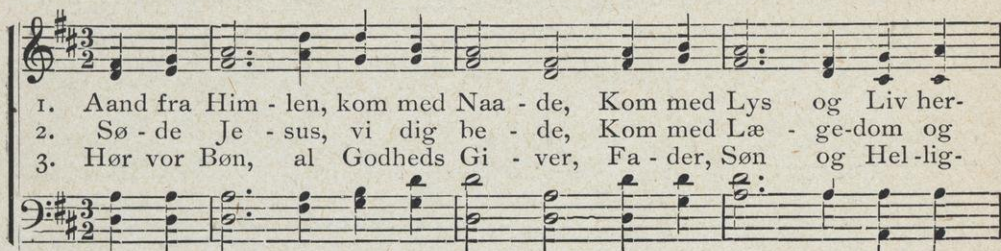
LUDV. M. LINDEMAN.

1. Fra gol - de Bjer - ge Bud jeg brin - ger, Jeg ser dem staa i Blomst saa
 2. "Ret - fær - dig - he - dens Sol" jo lu - er Og ly - ser op for en og
 3. Ild - støt - ten nu om Nat - ten flam - mer, Sky - støt - ten gjør ei Da - gen
 4. Ja, Herrens Ord slaar at - ter Rød - der, Og der - for har vi Løv - sals -

sød; I Aanden ser jeg gyld - ne Vin - ger Af Morgenrøden med dens Glød.
 hver; Og dem, der var som spredte Du - er, Dem samler Han, der har dem kjær.
 mørk; Om dis - se sam - les Folk og Stam - mer; Og Roser gror, hvor før var Ørk.
 fest; Vi knæ - ler ned for Je - su Fød - der Med Tak til Gud, der staar os næst.

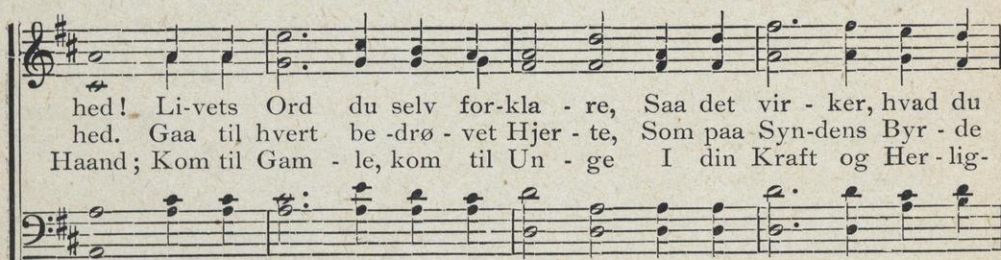
No. 154. Indledningsbøn.

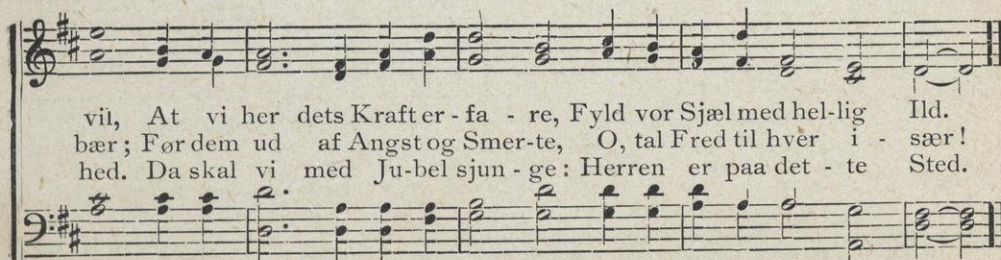
1. Aand fra Him - len, kom med Naa - de, Kom med Lys og Liv her -
2. Sø - de Je - sus, vi dig be - de, Kom med Læ - ge-dom og
3. Hør vor Bøn, al Godheds Gi - ver, Fa - der, Søn og Hel - lig -

ned, Lad din Gud - doms Magt nu raa - de, Gjør os viis til Sa - lig -
Fred, Tal til os, som er til - ste - de, Om din øm - me Kjærlig -
aand! Du, som var og al - tid bli - ver, Udræk nu din Almagts

hed! Li - vets Ord du selv for - kla - re, Saa det vir - ker, hvad du
hed. Gaa til hvert be - drø - vet Hjer - te, Som paa Syn - dens Byr - de
Haand; Kom til Gam - le, kom til Un - ge I din Kraft og Her - lig -

vil, At vi her dets Kraft er - fa - re, Fyld vor Sjæl med hel - lig Ild.
bær; Før dem ud af Angst og Smer - te, O, tal Fred til hver i - sær!
hed. Da skal vi med Ju - bel sjun - ge: Herren er paa det - te Sted.

No. 155. Missionssang.

(Musik No. 154 eller: Overmaade fuld af Naade.)

1. Der er Bøn i alle Lande
Om en Dagning over Jord.
Der gaar Suk om Verdens Strande
Efter Lysets klare Ord.
Ja, hvor maa vort Hjerter bløde,
Naar vi ser i Verden ud:
Slægter gaar i Sorg og Brøde,
Millioner uden Gud.
2. Ja endnu mod sine Grave
Skarer frem i Mørke gaa.
Naar skal dog som Herrens Have
Hele Jorderige staa?
3. "Mere Lys" — saa Sukket lyder
Fra hvert Bryst i stille Stund.
Herlig Dag, naar Lyset bryder
Over hele Jordens Rund.
Spred, o Gud, de Taager dunkle,
Ved din Kraft i Jesu Navn!
Og lad Lysets Stjerne funkle,
Lede frem til Himlens Havn!

(Kristian Wendelborg.)

No. 156. Kjærlighed fra Gud springer lige ud.

Folketone.

1. Kjærlighed fra Gud Springer li - ge ud Som en Kil - de klar og ren.
2. Kjærlighed fra Gud Som en yndig Brud Kommer smykket til os ned.
3. Kjærlighed fra Gud Er det sto - re Bud, Er det e - ne - ste, jeg ved.

I dens stil - le Grund, I dens dy - be Bund Gjemmes Livets Æ - del - sten.
Luk kun op din Favn, Kom i Je - su Navn, Himlen bringer den jo med.
Bliv i Kjær - lig - hed, Og du har Guds Fred; Thi Gud selv er Kjærlighed.

(J. Schörring, dansk.)

No. 157. Lær mig, Herre.

Teach Me, O Lord.

(Davids Salme 119, 33-)

THOMAS ATWOOD, 1797.

Lær mig, lær mig den
Teach me, teach me the

Moderato.

Lær mig, o Gud, den Vei, du har ba-net, Lær mig, lær mig
Teach me, o Lord, the way of Thy statutes, Teach me, teach me

Vei, du har
way of Thy

den Vei, du har ba-net, og jeg.. vil gaa den, og jeg.. vil
the way of Thy statutes; and I.... shall keep it, and I.... shall

gaa.... den til Dø-dens Stund, og jeg vil gaa den, og jeg vil
keep... it un - to the end, and I shall keep it, and I shall

gaa den, og jeg.. vil gaa den til Dø - - dens Stund. Og
keep it, and I.... shall keep it un - to.... the end. And

Lær mig, o Gud,
Teach me, o Lord,

jeg vil gaa den til Dø - dens Stund. Lær mig, o
I... shall keep it, un - to.. the end. Teach me, o

lær mig,
Teach me,

Gud, o Gud, den Vei, du har ba-net, og jeg vil gaa den, og jeg vil
Lord, o Lord, the way of Thy statutes, and I shall keep it, and I shall

gaa den, og jeg vil gaa den til Dø - dens Stund, og jeg vil
keep it, and I shall keep it un - to the end, and I shall

gaa den til Dø - dens Stund, til Dø - - dens Stund. *p rit.*
keep it un - to the end, un - to the end.

No. 158. Fremad er Verdens vilde Røst.

LUDV. M. LINDEMAN.

1. Fremad er Ver - dens vil - de Røst, Med Damp og med Vind til
2. Fremad til Æ - re! er Ver - dens Raab, Mens Bøl - gen mod Stav - nen
3. Hjemme at væ - re paa kjend - te Strand, Hvor Sav - net til - dels kan

Vin - ge - Hjem - ad er Hjer - tets... mil - de Trøst, Den
bru - ser - Hjem - me at væ - re er Hjer - tets Haab, Som
stil - les - Hjem - me at væ - re i Li - vets Land, Hvor

hvi - sker saa varmt her - in - de, Den hvisker saa varmt her - in - de.
Sjæ - len i - gjen - nem - su - ser, Som Sjæ - len i - gjen - nem - su - ser.
al - drig - en mer vi skil - les, Hvor aldrig - en mer vi skil - les.

4. Hjemme at være, hvor Sol og Sky
Gaar ned bag de vante Tinder —
Hjemme at være i Himmelby,
||: Hvor Solen for evig skinner. :||
5. Derfor skal Savnets tunge Tid,
Som friste vi maa herveden,
Smelte som Sne for Solen blid
||: Ved Haabet om Gjensynsglæden. :||
6. Derfor kun fremad i Jesu Navn,
Saa hjemad det gaar tillige,
Da er hver Glæde og hvert et Savn
||: Et Trin paa vor Himmelstige. :||

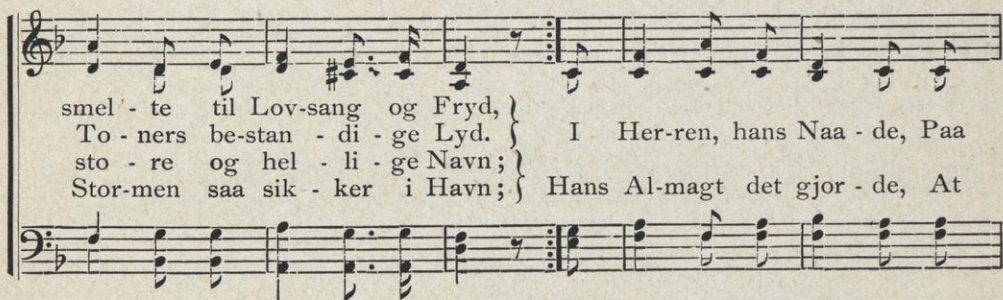

No. 159. Mit Hjerte skal brænde.

Udtryksfuldt.

1. Mit Hjer-te skal bræn-de som Of - fer i Ilden, Hver Tan - ke skal
Min Tun-ge skal fly - de som Flo-den af Kilden Med lif - li - ge
2. Op - høi - er dog stor - li-gen med mig til - ho-be Vor Her - res hans
Jeg søg - te hans Ansigt, han hør - te mig raa-be Og før - te fra

smel - te til Lov-sang og Fryd, }
To - ners be-stan - di - ge Lyd. } I Her-ren, hans Naa - de, Paa
sto - re og hel - li - ge Navn; }
Stor-men saa sik - ker i Havn; } Hans Al-magt det gjor - de, At

Kjæm-per-nes Maa - de, Min Sjæl sig skal ro - se, at og - saa de
Fa - ren blev bor - te, Den her - li - ge Frel - se af haar - de - ste

Ban - ge Skal mø - de og to - ne med Har - pe og San - ge.
Klem-me Skal al - drig mit Hjer - te og Tun - ge for - glem-me.

(Brorson.)

No. 160. Davids 130te Salme.

Ikke hurtigt.

mf

Af det Dy - be kal-der jeg paa dig, Her - re! Her - re, hør paa min

Røst, og lad di - ne Ø - ren mær - ke paa mine in - der - li - ge Bønners

Røst. O Her - re! der - som du vil gjemme paa Mis - gjer - nin - ger,

Her - re, hvo kan da be - staa? Her - re, hvo kan da be - staa?

Baryton-Solo.

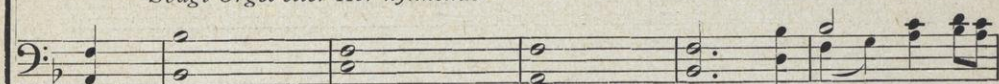
Men hos dig er For - la - del-se, paa det du maa frygtes.

Kor.

Hos dig er For-

Svaagt Orgel eller Kor nynnende.*

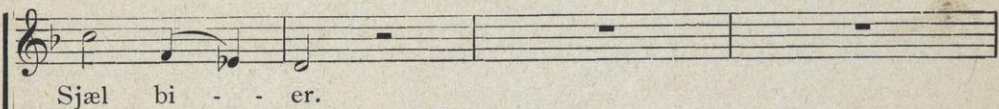

Jeg bi - er efter Herren, min

la - del-se, paa det du maa frygtes.

Kor eller Orgel.

Sjæl bi - - er.

Kor.

Jeg bi - - er ef-ter Her - ren, og jeg

* Se Anm. Side 136.

Min Sjel ven-ter paa Herren, min Sjel ven-ter paa
haaber paa hans Ord.

Kor eller Orgel.

rit.
Her - ren, me - re end Væg-te-re vente paa Morg'nen, vente paa Morgen.

a tempo. Livligere.
Is - ra - el, haab paa Her - - ren; thi hos Her - ren er me - gen
Is - ra - el, haab paa Her - - ren; thi hos

Mi - skund - hed, Is - ra - el, haab paa Her - - ren; thi hos
Her - ren er me - gen Mi - skund - hed, hos Her - ren er me - gen,
Is - ra - el, haab paa Her - - ren; thi hos

Her-ren er me - gen Miskundhed. Is - ra - el, haab paa Her - ren!
me - - gen

mf
Han skal for-lø-se Is - ra-el fra al - le dets Mis-gjer - nin - ger,
Han skal for-lø-se Is - ra-el fra al - le dets Mis-
Han skal for-lø - se

Han skal for-lø - se Is - ra-el fra al - le dets Mis-gjer - nin - ger.
gjer-nin - ger, fra al - le dets, fra
Is - ra - el fra

ff
Is - ra - el, haab paa Her - ren, Is - ra - el, haab paa Her - - ren!

No. 161. Hil dig, Frelser og Forsoner.

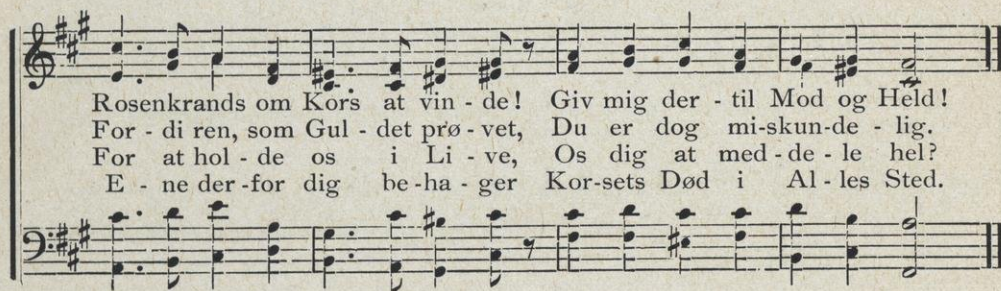
L. M. LINDEMAN.

1. Hil dig, Frel - ser og For - so - ner! Ver - den dig med
2. For dit An - sigt vil jeg træ - de; Thi jeg tror, du
3. Hvad har dig hos Gud be - drø - vet, Og hvad el - sked
4. Kjær - lig - he - den, Hjer - te - glø - den Stær - ke - re var

Tor - ne kro - ner; Du det ser, jeg har i Sin - de
er til - ste - de! Jeg til - be - der dig i Stø - vet,
du hos Stø - vet, At du vil - de Alt op - gi - ve,
her end Dø - den, Hel - ler gi - ver du end ta - ger,

Rosenkrands om Kors at vin - de! Giv mig der - til Mod og Held!
For - di ren, som Gul - det prø - vet, Du er dog mi - skun - de - lig.
For at hol - de os i Li - ve, Os dig at med - de - le hel?
E - ne der - for dig be - ha - ger Kor - sets Død i Al - les Sted.

5. Du, som har dig selv mig givet,
Lad i dig mig elske Livet,
Saa for dig kun Hjertet banker,
Saa kun du i mine Tanker
Er den dybe Sammenhæng!
6. Skjønt jeg maa som Blomsten visne,
Skjønt min Haand og Barm maa isne,
Du, jeg tror, kan det saa mage,
At jeg Døden ei skal smage,
Du betalte Syndens Sold.
7. Ja, jeg tror paa Korsets Gaade:
Gjør det, Frelser, af din Naade,
Staa mig bi, naar Fienden frister,
Ræk mig Haand, naar Øiet brister,
Sig: vi gaa til Paradis!

No. 162. Den yndigste Rose er funden.

O. AHNFELT.

1. Den yn - dig - ste Ro - se er fun - den, Blandt sti - ve - ste
 2. Al Ver - den nu bur - de sig fry - de, Med Sal - mer mang -
 3. Ak, sø - ger de ne - de - re Ste - der, I Stø - vet for
 4. Lad Ver - den mig al Ting fra - ta - ge Lad Tor - ner - ne

Tor - ner op - run - den, Vor Je - sus, den dei - lig - ste
 fol - dig ud - bry - de, Men man - gen har al - drig for -
 Frel - se - ren græ - der! Saa faa i vor Je - sus i
 ri - ve og na - ge, Lad Hjer - tet kun daa - ne og

Po - de, Blandt syn - di - ge Men - ne - sker gro - de.
 num - met, At Ro - sen i Ver - den er kom - met.
 Ta - le, Thi Ro - ser - ne vok - se i Da - - le.
 bri - ste, Min Ro - se jeg al - drig vil mi - ste!

No. 163. Det Vand, som Himlen sender ned.

(Musik No. 38.)

1. Det Vand, som Himlen sender ned Til os i Overflødighed, :Mirakler i Naturen gjør, Velsigner os med godt Humør.: 2. Det Vand, som er i Kildens Væld Og strømmer ned fra Dal og Fjeld, :Frembringer Roser paa vor Kind Og frisker op det syge Sind.:	3. Det Vand, som springer underbart Fra Dybet frem saa rent og klart, :Det er den bedste Læskedrik, Vi af vor kjære Skaber fik.: 4. Det Vand, som perler i vort Glas, Og som os gjør saa vel tilpas, :Det nyder vi med Velbehag Til Ære for vor gode Sag.:

No. 164. Bort fra Verdens kolde Strande.

S. HOFER.

1. Bort fra Ver - dens kol - de Stran - de Nu, i - me - dens
2. Sy - - ge Sjæl, o, gid du vil - de Kom - me da med
3. Her er sa - - lig Him - mel - fø - de Ved Vor - her - res
4. Her er Naa - de, al - le ta - ge, Al - - le kan faa

det er Tid, Kom - mer hid til Naa - dens Van - de, —
al din Synd; Her er jo den aab - ne Kil - de
e - get Bord, Hon - ning, Melk og Vin den sø - de
Naa - de nok, Kil - den fly - der al - - le Da - ge

Raa - ber Hyr - den mild og blid; Kom - mer, kjø - ber,
I - - mod al U - ren - heds Dynd, Her er Læ - ge -
Med Guds Aand og med Guds Ord, Her er Him - mel -
Til den ar - - me Syn - der - flok, Her er Naa - de

ta - ger, gaar, Her du alt for in - tet faar.
mid - let sød, Frel - sens Drik mod gif - tig Død.
hvi - len skøn, Kjær - lig - he - dens Fest i Løn.
i al Nød, Naa - de, Naa - de, Naa - de sød!

No. 165. Om han kommer i dag.

G. WENNERBERG.

Alvorligt.

1. Om han kom - mer i - dag, din Her - re og Gud, Mon du
 2. Mon om alt, hvad som nu er vig - tigt og stort, Skul - de
 3. Mon om det, som saa tidt nu tryk - ker dig ned, Og som
 4. Om han kom - mer i - dag — ret - fær - dig og vis — Før at
 5. Om han kom - mer i - dag — o prøv dig end - nu, Før - end

helst fra hans Aa - syn vil fly? Om du hør - te i - dag hans
 sy - nes dig stort og-saa da? Mon om alt, hvad som nu blir
 vol - der saa mang - fol - dig Nød, Vil - de tryk - ke dig da? Mon
 sam - le os al - le om sig, Mon da Men - ne - skers Dom og
 An - skri - get ly - der — og sig: Er hans Kom - me mig kjær? Eller

kal - den - de Bud Med Ba - su - ner fra Him - me - lens
 ta - let og gjort, Vil bli ta - let og gjort og - saa
 da - du vel led Af at sør - ge for Klæ - der og
 Men - ne - skers Pris Skul - de sy - nes af Vær - di for
 væk - ker den Gru? Og hvor en - der til - slut dog min

Sky - Mon da Fryd el - ler An - gest dig gri - ber?
 da? Dig be - sin - de, for - in - den du sva - rer!
 Brød Med en Kum - mer som gud - lø - se Hed - ning?
 dig El - ler fal - de med Tyng - de paa Væg - ten?
 Sti? O, den Stund du ei me - ner, han kom - mer!

(Efter det Svenske ved E. Jensen.)

No. 166. Ved Begravelse.

For blandet Kor.

JOEL BLOMQUIST.

Arr. for bl. F or af E. JENSEN.

Ikke hurtigt.

p

1. Sov nu sødt, med Fred i Ei - e, Mens vi skil - les for en
2. Vi skal ik - ke sør - ge, kla - ge, Men med Haab vi sku - e

mf *fz*

Stund; Herren vaa - ger ved dit Lei - e, Vækker mildt dig af din
frem. Og-saa os vil Gud snart ta - ge Kjærligt til sit Fa-der-

Baryton solo. mf

i og 2. O Farvel! vi skal ei glemme, At du ei gik e-vigt bort, Men, hvor

Mandskor.

pp

Blund.
hjem. *Con bocca chiusa (eller Orgel)*

e - vigt Liv har hjem-me, Skal vi mø - des in-den kort. *Blandet Kor.*
mf

i og 2. Der, hvor

The musical score consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower in bass clef. The music is in 4/4 time. The upper staff begins with a *mf* dynamic marking and a fermata over the first measure. The lower staff begins with a *mf* dynamic marking. The piece concludes with a *rit.* marking and a fermata over the final measure.

e - vigt Liv har hjem-me, skal vi mø - des in - den kort.

(E. Jensen.)

No. 167. Bøn for Israel.

(Musik No. 87.)

1. Med Kjærlighed og Tak vi mindes Den gamle Pagts udkaarne Æt, Hvor Løfterne forvaret findes, Guds dyre Ord og Lov og Ret; O, kunde vi til Tak og Løn Dem læske nu af Jakobs Brønd!	2. Der har du, Jesus, vederkvæget Saa mangel tørstig Vandringsmand, Og vore Syndesaar er læget, Der du os gav det Livsens Vand; Drag op, drag op! den Brønd gaar ned I Dybet af Guds Kjærlighed.
3. Dit Folk har Tørst, som aldrig slukkes,
Hvor Veien vild i Ørken gaar;
Lad Stenen ei for Brønden lukkes,
Før du dem alle læsket faar!
Send mange Bud med dette Hverv,
Velsign idag vor ringe Skjærv!

(Landstad.)

No. 168. Igjennem Kors og Trængsel.

(Musik No. 144.)

1. Igjennem Kors og Trængsel Gaar Kristi Vidnes Gang Fra Jordens dybe Fængsel Til Himlens Frydesang. Han søger, og han higer; Han her ei finder Fred; "Her kun jeg er", han siger, "Som Gjest paa fremmed Sted".	2. Han her forhaanet bliver Og høster Suk og Ve; Man tidt Foragt ham giver; Han er til Spot og Spe. Men naar han Blikket vender Mod Hjemmet over Sky, Han ser, at Himlen brænder Af Sabbatsmorgens Gry.
3. Derfor saa uforstaet
Hans Liv og Gjerning er;
Det Livssyn, han har faaet,
Ham stiller Himlen nær.
Didop gaar Sind og Tanker,
Derfra han søger Trøst;
Didhen han engang vanker,
Naar Smertens Baand er løst.

(Prytz.)

No. 169. Ved Begravelse.

For Mandskor.

JOEL BLOMQUIST.

Ikke hurtigt.

p

1. Sov nu sødt, med Fred i Ei - e, Mens vi skil - les for en
2. Vi skal ik - ke sør - ge, kla - ge, Men med Haab vi sku - e

mf *fz.*

Stund; Her-ren vaa - ger ved dit Lei - e, Vækker mildt dig af din
frem. Og - saa os vil Gud snart ta - ge Kjærligt til sit Fa - der.

Solo. mf *pp*

1 og 2. O Farvel! vi skal ei glemme, At du ei gik e-vigt bort, Men, hvor

Blund.
hjem. *Con bocca chiusa.**

e-vigt Liv har hjem-me, Skal vi mø - des in-den kort.

mf

1 og 2. Der, hvor

* Se Anm. under Side 136.

evigt Liv har hjemme, skal vi mø-des in-den kort. mø-des in-den kort.

(E. Jensen.)

No. 170. Överst fra Himlen.

Noget langsomt.

(Tone: Hösten är kommen.)

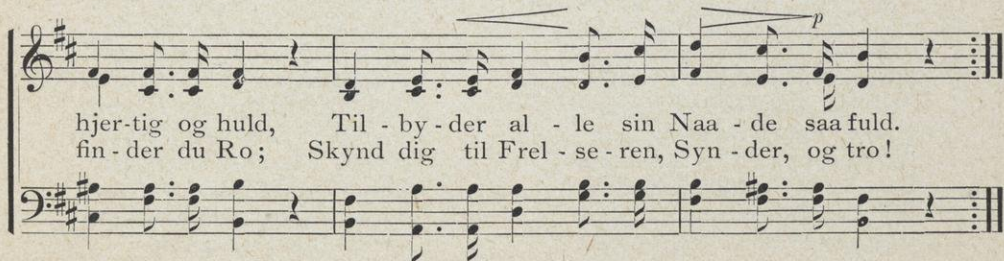
O. W. UDDEN.

1. Ø - verst fra Him - len og ned til vor Jord
Je - sus, vor Her - re, i Kjær - lig - heds Dragt,
2. "Hvo til mig kom - mer, jeg stø - der ei ud!"
Vei - en er aab - net til Frel - se og Fred,

Kommer han til os med trøstefuldt Ord, } Kommer som Frel-ser, barm-
Ydmyg, sagt-mo-dig og væl-dig i Magt, }
Hør det - te, Synder, fra Her-ren din Gud! } Him-len er Hjemmet, der
Sa - tan be-sei - ret og Hel - ve - de med. }

hjer-tig og huld, Til - by - der al - le sin Naa - de saa fuld.
fin - der du Ro; Skynd dig til Frel - se - ren, Syn - der, og tro!

No. 171. O, du store Seierherre.

1. Ak, nu er mit ar - me Hjer-te Træt af Verdens Sorg og Lyst. }
 Stil-le, stil - le, lad mig hvi - le Ved min Frelsers var - me Bryst! }
 2. Ak, jeg grundet sterkt og læn - ge, Hvor jeg kun - de Hvi - le faa. }
 At den fandtes kun hos Je - sus, Kun - de Hjer - tet ei for - staa. }
 3. Kun i Je - su bit - re Smer - te, Kun i Je - su Mar - ter - død }
 Var der sa - lig Ro at fin - de Og en e - vig Hvi - le sød. }

Kun hos ham mit Hjer - te fin - der Trøst og Fred for al - le Savn.
 Al - tid søg - te jeg min Hvi - le I min e - gen Kamp og Strid;
 O, naar Syn jeg fik paa det - te, At for mig han led og stred,

Stil - le, stil - le, lad mig hvi - le I vor Her - res Je - su Navn!
 Men for - gjæ - ves var min Søgen, Skjønt jeg brugte al min Flid.
 O, da fik mit ar - me Hjer - te Sa - lig Hvi - le, stil - le Fred.

4. Stille, stille, lad mig hvile
 Hos min Jesus nu i Fred!
 Intet da skal Hjertet ængste;
 Han er min Retfærdighed.
 Alle Lovens Krav forstumme;
 Han har nu fuldkommet alt.
 Stille, stille, lad mig hvile!
 Han har al min Skyld betalt.

5. O min Jesus, lad mig hvile
 Som Johannes ved dit Bryst!
 Kjære, lad mit trætte Hjerte
 Finde der sin bedste Trøst!
 Lad saa Synd og Satan true;
 Intet mig forstyrre kan;
 Thi jeg har til alle Tider
 Lige trofast Frelsermand!

No. 172. Gud, vær du vor første Tanke.

(Musik No. 171, 154, 46.)

Gud, vær du vor første Tanke!
Lad os samles i dit Navn!
Naar vi saar, og naar vi sanke,
Lad det være os til Gavn!

Vi kan plante, vi kan vande,
Veksten give kan kun du;
Giv da Vekst i vore Lande
Til den Sag, det gjælder nu!

No. 173. Ved Aarets Slutning.

(Musik No. 171, 154.)

1. Herre Kristus, dig til Ære
Slutter vi vort Kirkeaar!
Trøstig kan vor Afsked være:
Advent kommer, mens det gaar!
Ordet vil sin Røst udsende,
Aanden vil sit Orgel slaa,
Troens Alterlys vil brænde,
Indtil Jorden skal forgaa.
2. Tak, fordi du var tilstede,
Kirkedrot og Kirkegjest!
Tak for Julebud og Glæde,
Tak for Daab og Alterfest!
Tak og for Langfredags-Sorgen!
Paasken tog vort Hjerterve;
Himmelfart og Pintsemorgen
Lod du os med Glæde se!

3. Tak for Kirkevei og Hvile
Og for Bønnens Himmelgang!
For de brudte Syndens Pile
Og for Haabets Salmesang!
Tak, at du lod Hjertet saare
Ved det skarpe Ordets Sverd!
Tak for hver en stanset Taare
Verdens Trøst er intet værd
4. Herre Kristus, hør, vi bede:
Styrk fremdeles ved dit Ord
Alle dem, du lod berede
Daabens Bad og Naadens Bord!
For os alle Aaret bære
Troens Høst af Kraft og Fred!
Lad enhver dets Time være
Levet for din Evighed!

(C. J. Boye.)

No. 174. Rolig Hjerte, slaa nu rolig!

(Musik No. 171, 154, 46, 52.)

1. Rolig Hjerte, slaa nu rolig!
Hvorfor bruser du, min Sjæl?
Ved du ei, din Frelser trolig
Leder alting til dit Vel?
Tviler du paa Jesu Naade,
Tror du ei hans Kjærlighed?
Skal da hver en Nød og Vaade
Røve dig din Hjertefred?
2. Stille Hjerte, vær nu stille!
Staa dog ei Guds Aand imod;
Lad hver Synd og Sorgegrille
Blive druknet i Guds Blod!
Ser du ei, at Jesus Tegnet—
Fredens Palme— strækker ud;
Ogsaa du var jo medregnet,
Da han løste sig sin Brud.
3. Trøst dig Hjerte, vær frimodig!
Thi din Sag den maa gaa godt.
Frelseren, som hang saa blodig,
Troner nu i Himlens Slot.

- Du er tegnet i hans Hænder;
Idelig du for ham staar.
Al din Nød og Trang han kjender,
Ser, hvor du nedbøiet gaar.
4. Bøi dig Hjerte, ja bliv bøiet
Af Guds store Miskundhed;
Derfor blev Guds Søn ophøiet
For at skjænke dig sin Fred!
Endnu er han din Forbeder,
Taler mægtigen din Sag
Og til Ære dig bereder,
Bøi dig; Jesu Hjælp modtag!
  5. Glæd dig Hjerte, lad din Glæde
Strømme ud i Lov og Pris,
At han ogsaa dig et Sæde
Har beredt i Paradis!
Ikke han forlader sine
Her i denne Jammerdal,
Naar i Strid og Nød de trine
Hjem til Himlens lyse Sal.

(Skibsf. U.)

No. 175. Ved Bryllup.

(Musik No. 171, 154, 52.)

Herren give Eder Naade,
Herren signe Eders Pagt,
Herren Eder lede, raade,
Skjærme med sin Englevagt!

Herren styre Eders Veie
Ved sit sande Livets Ord,
At I og en Plads maa eie
Ved vor Frelzers Bryllupsbord.

No. 176. Missionen.

(Musik No. 28.)

1. Frem Kristmænd, Korsmænd, Kongens
Og stormer Fiendens Skanser! [Mænd,
Bind Sandheds Belte op om Lænd,
Retfærdighedens Panser.
Guds fulde Rustning tag,
Det gjælder Livsens Sag!
Vi har at stride mod
Ei ene Kjød og Blod,
Men Hær og Ondskabs Aander!
2. Frem Kristmænd, Korsmænd, Kongens
Skrid gennem Fiendens Lande! [Mænd,
Guds Kundskab fast om Foden spænd
Og Haabets Hjelm om Pande!
For alt løft Troens Skjold
Mod Satans Piles Vold,
Og Aandens skarpe Sverd,
Guds Ord i Ledingsfærd,
Til alle Djævlens Bane!
3. Frem Kristmænd, Korsmænd, Kongens
Staa trangt om Kongens Merke! [Mænd,
Vor Konge, Krist, staar blandt os end,
Med Fylking sin den sterke;
4. Frem Kristmænd, Korsmænd, Kongens
Med Mod i Bryst og Bringe! [Mænd,
Lad flygte hver en troles Svend,
Som ei Guds Sverd tør svinge!
Men tag din Sjæl i Agt
I Stridens Nattevagt,
For Glemsomheden skjælv!
Du intet af dig selv,
Med Krist du alt kan vinde!
5. Frem Kristmænd, Korsmænd, Kongens
Lad Guds Ords Sverde blinke! [Mænd,
Dit Blik fra Jord til Himlen vend,
Hvor Seirens Kranse vinke!
Hvor hardt det end gaar paa,
Vi følges ad og gaa
Med Jesus seierrig
Til Gud i Himmerig,
Til Gud og al hans Glæde!

(M. B. Landstad.)

No. 177. Større bliver Tidens Smerter.

(Musik No. 29, 58, 164.)

1. Større bliver Tidens Smerter,
Og dens Sukke fler og fler;
Tomme Hænder, syge Hjerter,
Nedbrudt Mod om Hjælpen ber.
Hvor er den, som hjælpe vil?
Hvem vil byde Haanden til?
2. Kvinden, som er Kristi Kirke,
Hun er den, som hjælpe vil;
Skabt af Gud til saadant Virke,
Hun vil byde Haanden til.
Haand og Hjerter, begge to,
I vor Herres Jesu Tro.
3. Aldrig kan hun jo forglemme
Herrens Ve og Fattigdom,
Hører i hvert Suk hans Stemme:
"Skynd dig, reis dig op og kom!
Har saasandt jeg hjulpet dig,
Trøst nu, klæd nu, hjælp nu mig!"
4. Underfuldt, — hans Ve er alles,
Underfuldt, er alles hans,
Underfuldt, hvor han paakaldes,
Klars Kjærlighedens Sans.
Kvinden ser i Undret ind,
Reiser sig med Blus paa Kind.
5. Samler sine Børn og sender
Dem i Hast, — vor Moder god, —
Hvor der venter tomme Hænder,
Syge Hjerter, nedbrudt Mod,
Siger til hvert Barn især:
"Skynd dig, kjære, han er der!"
6. Sukker selv og beder: Herre,
Hjælp dog Børnene og mig,
Hjælp os alle til at være
Vidnesbyrd paa Jord om dig!
Endnu evner vi kun lidt:
"Dan vort Hjerter efter dit!"

(Pastor Gustav Jensen.)

No. 178. Jesus, Jesus, Jesus sigter.

(Musik No. 29, 85, 164.)

1. Jesus, Jesus, Jesus sigter
Alt mit Hjertes Ønske til,
Og sig hermed sterkt forpligter,
At jeg vil, hvad Jesus vil;
Hjertet i ham glad og stil'
Raaber: Herre, som du vil!
2. Han den Ene er og bliver,
Som jeg elsker idelig,
Jesus er det, som jeg giver,
Hvad han haver givet mig.
Har dit Blod slukt Vredens Ild,
O saa før mig, som du vil!
3. Synes noget mig at nytte,
Og det ei behager dig,
O saa lad det fra mig flytte,
Giv kun, hvad der tjener mig;
Intet andet paa mig spild,
Giv mig dig, og hvad du vil!
4. Og fuldfør din gode Vilje
I og ved mig Nat og Dag,
Saa skal ingen Nød mig skille
Fra at elske dit Behag;
Hjertet lægger dette til
Midt i Døden: som du vil!
5. Jesus, det er meer end meget,
At jeg dig til Gave flk;
Tag mit Hjerte som dit eget,
Set det i den rette Skik,
At jeg altid frisk og mild
Raaber: Herre, som du vil!

No. 179. Kom, o kom, du Aand, som giver.

(Musik No. 29, 164.)

1. Kom, o kom, du Aand, som giver
Aand og Naade, Lys og Kraft,
Du, som Hjertet ret opliver,
Sande Gud, lad Ordets Saft
Trænge gennem Sjæl og Sind
Og ret tage Hjertet ind.
2. Øs du selv i vore Tanker
Visdom, Raad, Forstand og Tugt,
Saa vi aldrig fra dig vanker,
Men lar kjende Troens Frugt;
Lad os ret din Sandhed se
Og fly al Vildfarelse!
3. Vis os Dydens rette Veje,
Tag alt Anstød af vor Sti;
Lær os se og kjende nøie
Alt det, som vi feiler i;
Lad vort Hjerte smertelig
Føle Syndens mindste Svig!
4. Driv os, at vi dristig træder
Frem til Faderen med Bøn;
Suk selv i os, naar vi væder
Vore Øine, vis den Løn
Og Bønhørelse, vi maa
Vente af Guds Haand at faa!

(J. Neander.)

No. 180. Hører du ei Jesu Stemme?

(Musik No. 171, 154.)

1. Hører du ei Jesu Stemme:
"Hvem vil til min Ager gaa?
Sæden hvidner, Høsten venter,
Men af Høstfolk er der faa."
Høit og klart vor Herre kalder,
Rig Belønning venter dig.
Hvem vil svare glad og villig:
"Her er jeg, send mig, send mig!"
2. Farer du ei over Havet
For til Hedningland at gaa,
Vantro dog du her kan finde,
Som du hjælpe kan og maa.
Bringer du ei rige Gaver,
Enkens Sjerv du bringe kan;
Dersom blot du elsker Jesus,
Glædes ved din Gave han.
3. Kan du ei som Paulus præke,
Tale med en Engels Røst,
Sikkert dog du kan fortælle
Lidt om Jesu Naades Trøst.
Kan du ei de Sløve vække
Ved et mægtigt Ord om Dom,
Til de smaa du dog kan sige:
Kom i Jesu Arme, kom!
4. Du kan bede for de Stakler,
Som gaar Syndens brede Vei;
Til en kjærlig Troens Forbøn
Siger Herren ikke Nei.
Tænk ei, du kan intet gjøre;
Men naar Herren kalder dig,
Svar ham da kun glad og villig:
"Her er jeg, send mig, send mig!"

(D. March.)

No. 181. Now when Morning Glory Breaketh.

Andante.

W. A. MOZART.

1. Now when morn - ing glo - ry breaketh, And from rest all
2. With our praise to thee as - cend - ing, Pray'r is ev - er
3. Guid - ed by thy love pa - ter - nal, Lead us to thy

Na - ture waketh, Lord, to Thee our songs we raise; For thy
soft - ly blending For thy blessing in our need; In life's
rest su - per - nal, Where no sorrows ev - er come; There thy

love and care un - end - ing, And thy mer - cy still extending,
scenes of joy and gladness, And its drea - ry hours of sadness,
chil - dren, safe, vic - to - rious, Praise thy ho - ly name all glorious,

Father, hear our grate - ful praise, Fa - ther, hear our grate - ful praise.
Wilt thou e'er, our Fa - ther, lead? Wilt thou e'er, our Fa - ther, lead?
In their hap - py, heav'n - ly home, In their hap - py, heav'n - ly home.

(Miss Emma M. Lunt.)

No. 182. Uvis i min Længsel.

J. P. E. HARTMANN.

Langsomt.

mf

1. U - vis i min Læng-sel, Frem-ad ser mit Blik...
2. Bud i Bøn jeg sen - der, Knæ-len - de i Tro...
3. Krist, jeg ser din Stjer - ne Vin - ke o - ver Sø....

dim.

For mit Syn er Stæng-sel, Ser ei Frem - tids Skik...
Trøst og Hjælp han sen - der, Skjænker Sjæ - - len Ro....
Til det sto - re Fjer - ne, Hvor man ei.... kan dø.....

mf *p*

Dog, jeg vil ei gru - e, Med mig gaar jo Gud!..
For mig ser jeg Ha - vet, Li - vets sto - re Hav;..
Gud jeg "Fa - der" kal - der, Ham jeg hø - rer til.....

p *smorzando.*

Han kan Fa - ren tru - - e, Naar jeg sen - der Bud...
Gud vil midt i Ka - - vet Fø - re mig der - af.....
Om end Ver - den fal - - der, Han mig frel - se vil.....

(Efter O. Bugge Asperheim ved E. Jensen.)

No. 183. Ligesom en Hjort.

Like as the Hart.

(Davids Salme 42.)

V. NOVELLO.

Andante.

Soli.

Tør - sti - ge Hjort til Vand - kil - den i - ler hen, Saa læn - ges min
Like as the hart de - sir - eth the waterbrooks, so long - eth my

mf Tutti.
Sjæl ef - ter dig, .. o Gud. Tør - sti - ge Hjort til Vand kil - den
soul af - ter Thee, o God. Like as the hart de - sir - eth the

i - ler hen, Saa læn - ges min Sjæl ef - ter dig, .. o Gud!
wa - ter - brooks, so long - eth my soul af - ter Thee, o God.

Soli.
Hvor - for er du fuld af An - ge - ster, saa fuld ... af
Why art thou so full of heav - i - ness, so full ... of

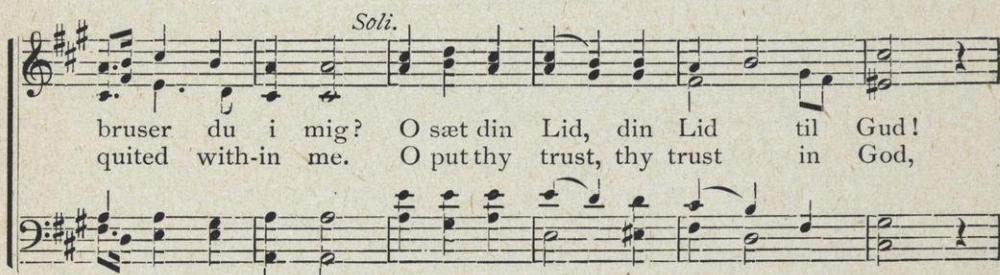

Tutti.

an - ge - ster, o min Sjøel, og hvor - for bru - ser du,
heav - i - ness, o my soul, and why art thou so dis -

Soli.

bruser du i mig? O sæt din Lid, din Lid til Gud!
quited with-in me. O put thy trust, thy trust in God,

f Tutti.

O sæt din Lid, din Lid til Gud! O sæt din Lid, din
O put thy trust, thy trust in God, O put thy trust, thy

Lid til Gud! O sæt din Lid, din Lid til Gud!
trust in God, O put thy trust, thy trust in God.

No. 184. Kom, lad os synge alle nu.

F. MENDELSSOHN.

mf *p*

1. Kom, lad os syn - ge al - le nu Om Jesus Krist, som Dødens Gru har
2. O, se ham der af Gud forladt I Dødens Angst og mørke Nat at
3. Ak, drag mig, drag mig til dig nær, Og hold mig fast, min Frelser kjær, af

mf

baa - ret, har baa - ret, Som led for al - le, Sto - re, Smaa, Kom
stri - de, at stri - de, At du kan bli - ve ført til Gud, Naar
Naa - de, af Naa - de! Jahjælp, jeg el - sker dig i - gjen, For

p *pp*

lad til Kor - set hen os gaa, og knæ - le, og knæ - le, og
han til - sidst dig sen - der Bud i Dø - den, i Dø - - den, i
du dig gav i Dø - den hen for min Skyld, for min Skyld, for

mf

knæ - - le! O se ham der i Angst og Nød Korsfæstet, slagen
Dø - - den. For min Skyld, Jesus, led du saa, At jeg skal Trøst og
min.... Skyld! Saa gjen mig, vogt mig i din Favn Og før mig hjem til

pint og død; O tænk, for din Skyld Alt han led Af i - del, i - del
Glæ - de faa, Tak, tak for al din Kjær - lig - hed, Tak for din Angst og
Himlens Havn, Ja hjælp mig, hjælp mig did at naa, Der skal jeg ret dig

Kjær - lig - hed, af Kjær - lig - hed, af Kjær - lig - hed, af Kjær - lig - hed!
Blod og Sved, Tak, Je - sus god, Tak, Je - sus god, Tak Je - sus god!
tak - ke faa I E - vig - hed, i E - vig - hed, i E - vig - hed!

No. 185. Bøn.

Moderato.

(Børne- eller Damekor.)

A. M. HANCHE.

1. Lær, Herre, mig kjen - de min Brø - de, Og Straffen, som hvi - ler der - paa, ...
2. Lær, Herre, mig Fa - ren at kjen - de, Som tru - er mig, dersom jeg ei, ...
3. Thi Ydmyghed mon - ne be - ha - ge Dig, Her - re i Høihed og Magt;
4. Lær der - for mig yd - myg at væ - re, I - me - dens jeg vandrer paa Jord, ...

Saa Hjer - tet i Sorgen kan blø - - de Og Syndens For - la - del - se faa, ...
Vil yd - myg mig til dig hen - ven - - de Og sø - ge din Sa - lig - heds Veil, ...
Den Sjæl, som er stolt, faar ei sma - - ge Den Naa - de, som Je - sus har bragt, ...
Paa det jeg kan komme til Æ - - re Og løf - tes til Her - lig - hed stor! ...

(P. Blom.)

No. 186. Sørg, o kjære Fader, du.

Harm. af PETER LINDEMAN.
Melodi af Prinsesse EUGENTIE, Sverige.

Andantino. *pp* Sørg, *mf* o kjære Fa-der, du.

1. Sørg, o kjære Fa-der, du* Sørg, o kjære Fa-der, du.

Jeg vil ik-ke sør-ge, Ik - - ke med bekymret Hu Om min

Jeg vil ik-ke sør-ge, Ik-ke med be-kym-ret Hu Om min Frem-

Fremtid spørge; Sørg du for mig al min Tid, Sørg for mig og

tid spørge; Sørg du for mig al min Tid, Sørg for mig og

Mi-ne, Gud almægtig,

Mi ne, Gud al-mæg-tig, naa dig, blid, Sørg for al-le Di-ne!

* Disse Ord gjentages for hvert Vers.

Anm.: Sangen maa foredrages saaledes, at Melodien altid kommer klart frem, medens Understemmerne træder meget tilbage og kun hæver sig til et mezzo forte i sidste Sætning.

2. Sørg for Legem og for Sjæl,
Medens her jeg bliver!
Jeg dem udi Ve og Vel
Til dig overgiver.
Sørg, o kjære Gud, især
For mit Hjertes Tanker,
At de, hvorsomhelst jeg er,
Aldrig fra dig vanker!

3. Sørg for, at jeg dine Ord
Til min Død adlyder,
Af min Daab og Jesu Bord
Stedse Kraften nyder!
Sørg for al vor Øvrighed
Og for dem, som lære,
Sørg for dem, som i sin Sved
Her og der sig nære!

No. 187. Fader, vi bede dig.

Adagio.

F. H. HIMMEL.

p *mf*

1. Fa - der, vi be - de dig! Gyd din Vel - sig - nel - se
2. Fa - der, vi be - de dig! Led os ved Haan - den blandt
3. Fa - der, vi tak - ke dig! Naa - dig du tog os som

f *f* *ff*

o - ver os al - le! Fa - der, forbyd, at vi syn - de og fal - de!
Fri - stel - sens Sna - rer! Vær du vor Tilflugt i Nød og i Fa - rer!
Smaa - børn i Ar - me, Tro - fast du vil o - ver os dig for - bar - me!

p *f* *p*

Led os ved Haand paa den far - li - ge Vei! Fa - der, vi be - de dig!
Rens os og led os paa Kjærligheds Vei! Fa - der, vi be - de dig!
Du er vor Styrke, du glemmer os ei! Fa - der, vi tak - ke dig!

(E. Jensen.)

No. 188. Hosianna.

f *pp* *ff*

Raa-ber al - le : Ho - si - an-na! Raa-ber al - le : Ho - si - an-na! Raab og
Gi - ver Je-sus-bar-net Æ-re, Gi - ver Je-sus - bar-net Æ-re, Pri - ser

pp *mf*

syng af Hjertens Fryd, }
ham med Sangens Lyd. } Fred, Fred, Fred! Sa - lig Glæde al - le-veg-ne
(Orgel til *)

p *f*

Vækkes ved det Budskab : Fred, Fred, Fred, Fred! O raaber al-le : Hosianna!

rit.

Raaber al-le : Ho - si-an-na! Raab igjen! raab igjen! raab! raab igjen!

No. 189. Der mange skal komme fra Öst og fra Vest.

Adagio e Legato.

(Se No. 32.)

J. BLOMQUIST.

mf *f*

1. Der man - ge skal kom - me fra Öst og fra Vest Og sid - de til-
2. Gud la - de os hø - re med Kjær - lig - heds Brand Vor Hyr - des hans
3. Gud giv mig at væ - re den sa - li - ge Gjæst, Som sid - der hos
4. Da glemmes det Kors, som paa Jør - den jeg bar, Da sluk - ner saa
5. Da to - ner der gjen - nem den him - mel - ske Hal En Lovsang, som

p

bords i Guds Ri - - - ge Med A - bra - ham, I - sak og
Lok - king saa bli - - - de, At vi maat - te skyn - de os,
Kon - gen for Bor - - - de, At hol - de hos han - nem den
mil - de - lig Sor - - - gen, Da bli - ver op - kla - ret, hvad
ik - ke har Ma - - - ge, Før Sto - len og Lam - met de

Ja - kob til Gjæst Hos ham, som bød ind os at sti - - ge.
Kvin - de og Mand, Og san - ke os til ham i Ti - - de!
e - vi - ge Fest, Naar her de mig gjem - me og jør - - de!
gaa - de - fuldt var, Da rin - der den ly - se Dags Mor - gen.
Sa - li - ge skal Sin Kro - ne for Kam - pen mod - ta - - ge.

KOR:

Mi - skun - de dig o - ver os, Je - - - sus!

No. 190. Hør os, Herre, naar vi ydmygt bede.

Adagio.

C. H. RINK.

1. Hør os, Her - re, naar vi yd - - mygt raa - be, Hør i

Naa - de for vor Frel - sers Skyld! Lad os ei for - gjæ - ves
Lad os ei for -

paa... dig haa-be, Di - - ne Naa - des - ord - op -
gjæves paa dig haa-be,

fyld, Di - ne Naa - des - ord op - fyld!
Di - ne Naa - - - - des - ord op - fyld!

Di - ne Naa - des - ord op - fyld!

2. Helligaand, du lover os at give
At tilbede Gud, som det sig bør,
Hjælp os da i Tro at bede, stride,
||: Før os ind ad Naadens Dør. :||

3. Træd, o Aand, for os med dine Sukke
Altid frem til Livets sidste Stund!
Giv, vi faar i Troen Øiet lukke,
||: Naar os favner Dødens Blund. :||

No. 191. Er det øde og mørkt og koldt.

Andantino.

Svensk Folkemelodi.

1. Er det ø - de og mørkt og koldt I dit Hjer - tes Hus, }
Om for - gjæ - ves du sø - ger Trøst Her i Jor - dens Grus, }
2. Fat - tes no - get — du ved ei hvad — Fly til Je - sus blot! }
Om du end ei forstaar dig selv, han forstaar dig godt. }

mf
Da er Je - sus ei med sit Lys Op run - det i dit Hjer - te;
Han har Ga - ver for al - le faa't, Selv er han bed - ste Ga - ve;

Anden Gang *pp.*

Thi, hvor han faar ly - se, gi'r han Fred og Ro for Smerte.
Thi i ham vi Fred og Liv og Sa - lig - hed faar ha - ve.

3. Ak, hvor trofast han elsker dig,
Hør, han banker paa!
Skal han ikke, vor gode Ven,
Slippe ind ogsaa?
Skal han længer derude staa?
Skal han ei faa dit Hjerte!
||: Vil du ham dog ilde lønne
For hans ømme Smerte?:||

4. O vaagn op, vaagn og tag imod,
Hvad han byder dig:
Liv og Naade og Glæde, Fred,
Ja sit Himmerig!
Han har Gaver for dig og mig,
Ja mer end nok for alle;
||: Tro hans Kjærlighed og lad dig
I hans Arme falde! :||

(Efter det Svenske ved E. Jensen.)

No. 192. Ære ske Gud!

Andante con moto.

F. SILCHER. (f. 1789.)

Æ - re! Æ - re! Æ - re ske Gud i det Høi - e - ste! Og

Fred paa Jorden! Over Folket hvi-ler Herrens Vel - be-hag, Over

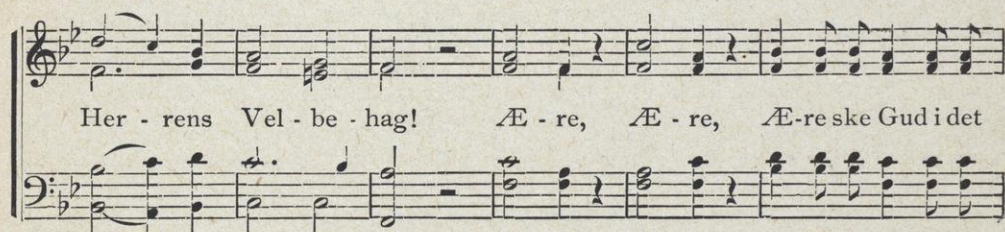
Folket hvi-ler Her - rens Vel - be - hag! Æ - re ske Gud!..... i det

Høi - e - ste! Æ - re ske Gud!..... i det Høi - e - ste! Og Fred paa

Jor - den, og Fred..... paa Jor - den! O-ver Fol-ket hvi-ler

Her - rens Vel - be - hag! Æ - re, Æ - re, Æ-re-ske Gud i det

Høi - e - ste! Og Fred.... paa Jor-den! O-ver Fol-ket hvi-ler

Herrens Vel - be-hag, O-ver Folket hvi-ler Her - rens Vel - be-hag!

No. 193. O Paradise.

J. BARNBY.

1. O Par - a-dise, O Par - a-dise, Who doth not crave for rest, Who
2. O Par - a-dise, O Par - a-dise, The world is growing old, Who
3. O Par - a-dise, O Par - a-dise, 'Tis wea - ry wait-ing here; I
4. O Par - a-dise, O Par - a-dise, I want to sin no more, I
5. O Par - a-dise, O Par - a-dise, I great - ly long to see The
6. Lord Je - sus, King of Par - a-dise, O keep me in Thy love, And

doth not seek the hap - py land, Where they that loved - are blest!
would not be at rest and free Where love is nev - er cold!
long to be where Je - sus is, To feel, to see him near;
want to be as pure on earth As on Thy spot-less shore;
spe - cial place, my dear - est Lord In love prepares for me;
guide me to that hap - py land Of per - fect rest a - bove;

CHORUS:

Where loy - al hearts and true,

Where loy - - - al hearts and true Stand ev - er in the

light, All rapture through and through In God's most ho - - ly sight.

No. 194. Fadervor.

Langsomt.

C. H. RINK.

pp Halvt Kor.

Fa - der vor, du som er... i.... Him-len, Hel - li - get

The first system of music consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line begins with a half note 'Fa' and a quarter note 'der', followed by a dotted half note 'vor, du som er... i....'. The piano accompaniment provides a steady harmonic support with chords and moving lines in both hands.

vor - de dit Navn,..... Til os kom - me dit Ri-ge, Din

The second system continues the vocal line with a half note 'vor - de' and a dotted half note 'dit Navn,.....'. The piano accompaniment features a more active bass line with eighth notes and chords.

Vil - li - e ske,... som i Him - len, saa.... og paa

The third system has a vocal line starting with a half note 'Vil - li - e' and a dotted half note 'ske,... som i Him - len, saa....'. The piano accompaniment continues with harmonic support.

Jor - - - den. Giv os i - dag.... vort dag - li - ge

The fourth system concludes the piece with a vocal line starting with a half note 'Jor - - - den.' and a dotted half note 'Giv os i - dag....'. The piano accompaniment ends with a final chord. The dynamic marking *pp Soli.* is present above the system.

p *cres.*

Brød, Og for-lad os vor Skyld, som vi for - la - de vo - re

f *Halvt Kor.*

Skyld - ne - re, Og led os ik - ke ud i Fri - stel - se, Men

sf *f* *Helt Kor.*

frels os fra det On - - - de, Thi Ri - get er
Men frels os, frels os fra det On - - - de,

ff

dit, og Mag - ten er din, Og.. Æ - ren er din, Thi

Ri - get er dit, og Mag - ten er din, og din er Her - lig - he - den, og

din er Her - lig - he - den i E - vig - hed! A - men, A - men!

No. 195. Ser til Fuglene.

(Dame- eller Børnekor.)

(Matt. 6, 26.)

W. A. MOZART.

1. O Gud, hvor lif - lig kvæ - de De man - ge Fug - le smaa! Det
2. O gi - ve Gud, jeg vid - ste At væ - re rig - tig glad Som
3. Se Fug - len san - ker ik - ke I La - den el - ler saar, Men
4. O hvad vil du da kla - ge, Som me - re er end de! Kan

er dog ret en Glæ - de For os at hø - re paa.
Fug - le - ne paa Kvi - ste Alt un - der Lindens Blad!
har dog Mad og Drik - ke Det he - le gan - ske Aar.
du i dis - se Da - ge Ei Herrens Naa - de se!

(M. B. Landstad.)

No. 196. Jesus, du min Glæde.

LUDV. M. LINDEMAN.

1. Gud skal Al - ting ma - ge, Som mig al - le Da - ge
Han, som mig ud - valg - et Og blandt Si - ne tal - te,
2. Gud skal Al - ting ma - ge, Mæg - tig i de Sva - ge
Skul - de el - ler kun - de No - gen gaa til - grun - de,

Fav - ner i sit Skjød; }
Før - end jeg blev fød; } Han, som veed Saa god Be - sked
Han sig al - tid ter. }
Som paa Her - ren ser? } Al - le - steds Da vel til - freds,

Ud - i Li - vet og i Dø - den, Hvad jeg har for - nø - - den.
Al - ting staar ud - i hans Hænder, Al din Trang han kjen - der.

No. 197. Stærke Stormbetvinger.

(Musik No. 196.)

1. Stærke Stormbetvinger!
Livs og Fredens Bringer,
Himlens største Skat!
Vore Sjæles Borgen,
Glæde midt i Sorgen,
Lys i mørkest Nat!
Led min Aand
Ved Naadens Haand
Til de friske Livets Strømme,
Jesus, kjære, ømme!
2. Sjælebrudgom milde,
Salighedens Kilde,
Dines Lyst og Del!
Himmelkonge herlig,
Syndres Ven saa kjærlig,
Styrk min svage Sjæl!
Skjænk mig Trøst
Mod al min Brøst;
Fyld min Sjæl med Himmellængsel
Og din Fred i Trængsel!

3. Trøstermand i Nøden,
Stærke Vern mod Døden,
Sikre Vei og Liv!
Vær mit Hjertes Glæde,
Pryd og Æresklæde;

Fast Forvisning giv!
Trøst mig med
Din Kjærlighed,
Og for Himlen mig berede,
Du min Himmelglæde!

(Skibsfører C. U.)

No. 198. Nu er alting rede.

(Musik No. 196.)

1. Nu er alting rede!
Naade, Liv og Glæde
Jesus Krist os vandt;
Dødens Kalk er drukket,
Vredens Brand udslukket,
Det er vist og sandt;
Fredens Gud
Har sendt os Bud,
Kalder os fra Dødens Domme
I hans Favn at komme.
2. Kom da, knuste Hjerte,
Som med bitter Smerte
Kjender Dødens Nød,
Kom med Syndens Byrde
Til den gode Hyrde,

Som for dig er død;
Fat dog Mod
Ved Jesu Blød!
Gud sin Naade dig forkynder,
Skjuler dine Synder!

3. Herre, lad mig ile
Hen til dig, som Hvile
Unde vil min Sjæl!
Lad min Synd ei rinde
Mere dig i Minde,
Du min Trøst og Del!
Lad din Fred
Og Kjærlighed
Mig i Liv og Død ledsage,
Ind i Himlen tage!

(J. N. Skaar.)

No. 199. Pinsesang.

(Musik No. 196.)

1. Kom, o Glædens Kilde,
Med din Naades Fylde
Og husval min Sjæl!
Lad dog Natten endes,
Og dit Lys optændes;
Kom, gør alting vel!
Sænk din Fred
I Hjertet ned,
Vær min Trøst i Kors og Kvide,
Tag mig hjem med Blide!
2. Kom ihu de arme,
Som din Naades Varme
Engang have kjendt
Og ved Satans Snare
Med den store Skare
Sig til Verden vendt;
Lad dem ei
Paa Dødens Vei
I en evig Jammer ende;
Gud, du dem omvende!

3. Kom ihu de mange,
Som i Mørket gange,
Leve uden Gud;
Lad dem ei omkomme
Under Vredens Domme,
Bær dem Frelsens Bud!
Lad din Regn
I tørre Egn
Flyde ned og saligt vande
Alle Hjertelande!

4. Væk af Død og Dvale
Med din Himmeltale
Folk i Syd og Nord;
Kom og end al Sorgen
Med en Pinsemorgen
For den hele Jord!
Lad din Ild
Og Lue mild
Liflig i din Kirke brænde
Indtil Dagens Ende!

(J. N. Skaar.)

No. 200. Herre, skjønt en Tolder.

(Musik No. 196.)

1. Herre, skjønt en Tolder,
Hænderne jeg folder
Nu i Bøn til dig,
Beder, du vil være
Nær mig, Fader kjære,

Ei bortstøde mig,
Men staa hos
Min Synd til Trods!
Vær du mig, skjønt arm, tvilraadig,
Dog en Herre naadig.

2. Du har sagt jo, Herre,
Fred skal med den være,
Der er mindst i Sind;
Paa dit Ord jeg bygger,
Omend Tvilens Skygger
Blegne vil min Kind;
Engang skal
Blandt Frelstes Tal
Jeg og findes fri fra Vaade,
Frelst af idel Naade.
3. Herre, naar det kvelder,
Og naar Mørket vælder
Om mig arme frem,
Lad da Troens Øie
Trænge til det Høie
Gjennem Natten hjem;
Gaa ei bort
I Kvelden sort.
Naar mit Øie træt skal briste,
Kan jeg dig ei miste.

(Georg Smidt.)

No. 201. Julesang.

(Musik No. 196.)

1. Nattetung var Himlen,
Glimt fra Stjernevimlen
Funklede bag Sky.
Sænkt i Søvn og rolig
Laa hvert Hjem og Bolig
I den lille By.
Klare Dag
Som med et Slag
Lys paa Nattehimlen malte;
Herrens Engle talte:
2. Født er han til Jorden,
Barn til Glæde vorden,
Som I ventede paa.
Til sin Faders Ære
Skal han Frelser være,
Fred skal Syndre faa.
Og med Lyst
De lyttet tyst,
De, hvis stærke Længsel øgte,
Mens de Trøsten søgte.
3. Mangen Slegt er svundet,
Som sin Fred har fundet
I hint Engleord;
Og til Trøst for tunge
Hjerter, gamle, unge,
Toner trindt paa Jord
End fra Gud
Hans Julebud:
"Krybbebarnets store Hjerte
Rummer al din Smerte".
4. Ingen af de Vise,
Man er vant at prise
For den Kløgt, de har,
Kan i tunge Tider,
Naar du inderst lider,
Give Tvilen Svar.
Men det kan
Saa saligt han,
Som fra Faderen er vorden
Os til Fred paa Jorden.

(Chr. Knudsen.)

No. 202. Rind op, vor Julefest, paany.

(Musik No. 95.)

1. Rind op, vor Julefest, paany
Til alle Hjerters Trøst!
Lad gennem Nattens mørke Gry
Guds Dag gaa op i Øst.
Et lidet Barn, i Krybbe lagt,
Født i den dunkle Vraa,
Har Liv og himmelsk Glæde bragt
Til Store og til Smaa.
2. Han tager mod hver fattig Sjæl,
Som længes efter Fred.
Kom, bange Hjerte, il og knæl
Ved Jesu Krybbe ned.
- Han bringer os en deilig Dag
Med Bod for Synd og Nød;
Han skjænker os Guds Velbehag
Og Trøst i Liv og Død.
3. O, Frelser, lad din Kjærlighed
Med Lysets Glans gaa frem!
Fyld os med salig Julefred,
Du Sol fra Bethlehem! —
O, tag nu mod hver fattig Sjæl,
Som længes efter Fred. —
Kom, bange Hjerte, skynd dig, knæl
Ved Jesu Krybbe ned!

(Efter L. B., dansk.)

No. 203. Jesus, giv Ild os i Hjer-te.

(Tone: Lover den Herre.)

JOACHIM NEANDER, 1668.

1. Je - sus, giv Ild os i Hjer - te og Glø - der paa Tun - - ge, }
At vi med Aand og med Kraft Til din Æ - re kan sjun - - ge! }
2. Giv os en Fest, som ret læn - ge her - ef - ter kan min - - des! }
Lad os i Kjær - lig - hed in - der - lig fast til dig bin - - des! }
3. Tak for din Kjærligheds al - drig ud - sluk - ke - de Var - - me! }
Tak, at du o - ver mig Syn - der dig vil - de For - bar - - me! }

Ræk os din Haand, Send os din Kjær - lig - heds Aand,
Frel - se - re kjær, At du i - blandt os nu er,
Tak, at dit Ord Ly - ser saa vidt o - ver Jord,

Glød baa - de Gam - le og Un - - ge!
Lad det af al - le be - fin - - des!
Styr - ker og trøs - ter de Ar - - me!

4. Jesus, din Kjærlighed er dog den saligste Gaade;
Hjælp mig at tro, hvad Forstanden ei mægter at raade!
Hjælp mig at tro,
Og jeg skal altid faa bo
Trygt i din frelsende Naade!
5. Din vil jeg være, du Herre, der soned for Brøden!
Staar du for Roret, da har jeg en Frelser i Nøden.
Før mig i Favn!
I dit velsignede Navn
Venter jeg freidig paa Døden.

(Pastor G. Aagaard.)

No. 204. Giv mig dit Hjerte.

(Musik No. 203.)

1. "Giv mig dit Hjerte!"* O dyreste Kald fra det Høie!
Bør vi ei lyde og lære Hengivelsens Møie?
Himmelens Gud
Ber om saa ringe en Brud,
Skulde vi ikke ham føie?
2. "Giv mig dit Hjerte!" er Bud til os Ynglinge mange;
O, han saa gjerne os alle vil finde og fange.
Længsler og Savn
Tar han saa gjerne i Favn,
Tar baade Sukke og Sange.
3. "Giv mig dit Hjerte!" kan høres fra lokkende Munde,
Daarende Røster forvirrer fra Helvedes Grunde.
Gid over alt
Kaldet, vor Frelser har talt,
Stedse fornemme vi kunde.
4. Ja, Herre, hjælp os at give vort Hjerte som Gave,
Du tog jo Kalken for os i Getsemane Have.
Gid vore Aar
Ofres maa dig, til vi naar
Livet bag Trængslernes Grave.
5. Dertil i Kjærlighed vil du os alle forene,
Bygge os ind i dit Tempel af levende Stene.
Ungdommens Mod
Plant du ved Korstræets Fod,
At vi som Prester kan tjene.

* Sal. Ordsp. 23, 26. — Pastor Johannes A. Barstad, f. 1855.

No. 205. Tænk paa din Skaber i din Ungdom.

(Musik No. 203.)

1. Tænk paa din Skaber, mit Barn, nu i Ungdommens Dage,
Snart er din Barndom, den deilige Vaar, lagt tilbage,
Da kommer der
Fristelser, Møie, Besvær,
Aar, som dig ei kan behage.
2. Jorden maa pløies og Sæden nedlægges itide,
At den kan modnes, til Stormene over den skride.
Vaardagens Flid
Engang i Høstningens Tid
Bringer dig Dage saa blide.
3. Tag da itide paa Gjerningen fat ufortrøden!
Samle dig Skatte, som følger dig selv gjennem Døden!
Græder du her,
Medens du Sæden udbær,
Glad skal du hjembære Grøden.
4. Hjertet giv Herren, som for dig sit Blod lod udgyde!
Deilige Frugter lad stedse din Vandel bepryde!
Vaag nu og bed,
Altid til Striden bered!
Engang du Freden skal nyde.

5. Thi du skal høste alt, hvad her paa Jorden du saa'de.
Følg da din Herre og lad ham i alting kun raade.
Følg ham i Nød,
Følg ham i Liv og i Død!
Selv han dig unde den Naade!

(G. Amundsen.)

No. 206. For Kvindemøder.

(Musik No. 203.)

1. Her er vi samlet, dig Herre og Konge at tjene,
Gjøre din Vilje det vil vi, det ærlig vi mene,
Lade dit Bud
Komme til Hedninger ud,
Budet om Lyset det rene.
2. Herre, som glemmer ei Krybet, i Støvet sig rører,
Du kan ei glemme den Sjæl, som dit Billede fører;
End i dens Fald
Sender du Frelsningens Kald,
Raabet fra Dybet du hører.
3. Mørke og Mulm over Hedningelandene ruger,
Syndens Fordærvelse Margen af Folkene suger,
Trældom og Død —:
Merk dog, o Herre, den Nød,
Haabløshed Hjerterne knuger.
4. Kraften er liden, du selv bedst, o Herre, os kjender;
Ei kan vor Fod naa med Fredsbud til Jorderigs Ender.
Her i vor Vraa
Kan vi dog Hedningen naa,
Om du os Lykke tilsender.
5. Bøn ind i Traaden vi fletter, og Sømnen skal være
Helliget Herren, som styrer al Skabningens Hære;
Saa gaar det nok,
Bare vi løfter i Flok,
Herren vil selv med os være.
6. Signe, o Herre, os Kvinder i Gjerning saa fager,
Livsfrø at plante i Kirkens den hellige Ager,
At bryde ned
Stængsel for Naade og Fred,
Stængsel for Lyset, som drager.

(O. Bugge-Asperheim.)

No. 207. Venner, Farvel og lev vel.

(Musik No. 203.)

1. Venner, Farvel og lev vel, til vi mødes omsider
Der, hvor ei Skilsmisse kjendes, ei vekslende Tider.
Samles engang
Skal under jublende Sang
De, som for Guds Rige strider!
2. Godt var det her, at som Brødre vi sammen fik vandre,
Bedre vel hist, naar i Lyset vi hilser hverandre.
Salige Haab
Her under Trængslernes daab:
Herren skal alting forandre!

3. De, som her saaed med Graad, skal med Frydesang høste,
Hør dette Ord, alle Venner, I Herrens Forløste!
Hold da kun ud,
Snart skal vi sees hos Gud,
Han skal os herlighen trøste!
4. Fremad da, Venner, til Zion, med Harper og Salmer,
Op til vor Æreskrans— aldrig den visner og falmer.
Op til Guds Stad
Jublende følges vi ad,
Syngende Seierens Salmer.
5. Gud, lad os Arven og Kronen ei tabe af Øie!
Trøst os med den under Jordlivets Kummer og Møie!
Gud, lad det ske,
At vi hinanden faar se
Frelste igjen i det Høie!

(Pastor G. Aagaard.)

No. 208. Afholdssang.

(Musik No. 203.)

1. Blomstrende Ungdom, vort Haab for de kommende Dage,
Lad dig ei friste og lede, og lad dig ei drage
Paa Verdens Vei—
Tro mig, den fører dig ei
Fremad mod Maalet, det høie.
2. Mange, ak mange, som kjøbtes, Vorherre til Eie,
Vendte sig fra ham og kom paa de slibrige Veie
I Verdens Ørk,
Glæde den loved, men mørkt
Blev det i Hjertet derinde.
3. Vogt jer for Glasset, som ofte saa smilende vinker,
Og for dets Indhold, som fristende til Ejer blinker!
Kort er dets Lyst;
Vogt jer, at i Eders Bryst
Ikke det tænder en Flamme.

(Paul Möller.)

No. 209. Bøn.

(Musik No. 32, 189, 118.)

1. Gud Fader i Himlen, vi bøier os ned
Og alle saa hjertelig bede,
Du vil os velsigne med Naade og Fred,
Os faderlig vogte og lede
Og tage os hjem til din Glæde.
2. Guds Søn, vor Gjenløser, livsalige Lys
For alle, som sidder i Vaade,
Rind op i vort Hjerte, at Armodens Hus
Kan fyldes af Sandhed og Naade
Og eie den evige Baade!
3. Gud Helligaand, giv os den sødeste Trøst,
Til Hjerternes Glæde og Gammen,
Den Fred, han os kjøbte, hvis Blod er udøst
For Syndere alle tilsammen.
Saa glade vi synger vort Amen!

(J. N. Skaar.)

No. 210. Guds Fred over Huset.

Andantino.

HANNA BROOMAN.
("Hvi længtar du åter.")

mf *p*

1. Guds Fred over Huset, hvor Kjærlighed bor, Hvor Hjertet har smeltende
2. Guds Fred med de Yngre, som trolig i Sind De Hen-far - nes Minde vil

mf

Stem-me, Hvor Fremmed og Kjending, hvor Liden og Stor Saa hjer-te - lig
bæ - re! Guds Fred med de Smaa, som med Roser paa Kind Op-vok-ser i

rit. *p* *mf*

mødes som hjemme! Guds Fred med den Gam-le, som stunder til Ro, Guds
Tugt og i Æ - re! Guds Fred med os al - le, hvor vi end skal gaa, Guds

cres. *f*

Fred over Graven, hvor Støvet skal bo, Naar Aanden gaar ind til sin Hvi - le.
Fred, naar det undes os sa - lig at naa Guds-Freden i Pa - ra-dis-Ha - ven!

No. 211. Kom Ungdom med Hjerte.

Svensk Folkmelodi.
("Du gamla, du friska.")

Andante.

mf

1. Kom Ung-dom med Hjer - te og jub - len - de Lyst, Og
2. Saa yn - ges du skal, om end Aa - re - ne gaar, Som
3. Og be - dre du aan - der i Høi - den end her Blandt

fz *mf*

syng til Guds sto-re Ri-ges Æ - re! Som Dug-gen af-spej - ler hans
Ør - nen, der hæver sig fra Vrim - len, Og Vin - ger, som bæ - rer, af
Ly - ster-nes læn-ke-bund-ne Dver - ge. Løft, Ungdom, dit Ban - ner, høit

f

Him-mel-hær tyst, Lad Sjælen faa hans Bil-le-de at bæ - - re!
Her - ren du faar, Du løf-tes, end paa Jorden, op til Him - len.
Sei - ers-haab bær: Frem fører han, som selv dig gav dit Ver - ge.

p

Lad Sjø - len faa hans Bil - le - de at bæ - - re!
Du løf - tes, end paa Jor - den, op til Him - - len.
Frem fø - rer han, som selv dig gav dit Ver - - ge.

(Chr. Knudsen, f. 1843.)

No. 212. Lover Herren.

(Tone: Søde Jesus, vi er her.)

1. Lo-ver Herren! han er nær, Naar vi syn-ge, naar vi be-de;
Sam-les i hans Navn vi her, Er han midt blandt os til-ste-de.
2. Her-re, vær os e-vig nær! Vær os nær, naar Sol op-rin-der,
Og naar Sol og Stjer-ne-skjær I den dy-be Nat for-svin-der;

Lo-ver Herren, Gam-le, Un-ge, Pris hans Navn, hver Barne-tun-ge!
Lad din Aand ei fra os vi-ge, Til vi se dig i dit Ri-ge!

No. 213. Missionsang.

(Musik No. 212.)

1. Milde Jesus, her vi staa
Og vor Tak og Pris dig bære
At du naadig til os saa,
Vilde kjærlig hos os være,
Vilde dig en Vingaard hegne
Her i Vestens fjerne Egne.
2. Ak, dit søde Livsens Ord
Lyder ikke allevegne;
Endnu mangesteds paa Jord
Er der mørke, golde Egne,
Hvor dit Navn man ikke kjender,
Hvor dit Kirkelys ej brænder.
3. Medens vi dig takker her,
Vil vi tor dit Ansigt tænke
Paa de mange Hjerter der
Under Dødens tunge Lænke,
Bede, du vil Bud dem sende,
At de maa dig, Frelser, kjende.
4. Herre, alt vort Haab er du;
Kom, velsign vort Kirkemøde;
Lad vor Gjerning lykkes nu;
Kraftig væk til Liv det døde.
Kom, velsign os allesammen!
Milde Jesus, hør os! Amen.

(W. A. Wexels.)

No. 214. Jeg blev døbt udi dit Navn.

(Musik No. 212.)

1. Jeg blev døbt udi dit Navn,
Evig gode Gud og Fader!
Derfor under Sorg og Savn
Trygt paa dig jeg mig forlader;
Selv i Prøvelsen, du sender,
Jeg din Fadergodhed kjender.
2. Jeg blev døbt i Sønnens Navn;
O min Sjæl, betænk dog dette!
Aaben staar hans Frelserfavn,
Al din Synd han vil udslette;
Tro du kun af ganske Hjerter,
Jesus led for dig sin Smerte.
3. Jeg blev døbt, Gud Hellig-Aand!
I dit Navn og til din Ære;
Du med et usynligt Baand
Bandt min Sjæl til Naadens Herre;
Arveret til Himlens Glæde
Du i Daaben gav den Spæde.
4. Styrk mig da, at uforsagt
Jeg af ganske Sjæl maa virke,
Mindende min Daabes Pagt,
For min Herres Kristi Kirke!
Væk mig op af Sydens Dvale
Med din sterke Aande-Tale!

(H. A. Timm.)

No. 215. Jesus lever, Graven brast.

(Musik No. 212.)

1. Jesus lever, Graven brast!
Han stod op med Guddoms Vælde;
Trøsten staar som Klippen fast:
At hans Død og Blod skal gjælde.
Lynet blinker, Jorden bæver,
Graven brast, og Jesus lever!
2. Jeg har vundet, Jesus vandt!
Døden opslugt er til Seier,
Jesus Mørkets Fyrste bandt,
Jeg den købte Frihed eier;
Aaben har jeg Himlen fundet,
Jesus vandt, og jeg har vundet!

(Johan Nordahl Brun, død 1816.)

No. 216. Fred. Joh. 20, 19. 20.

(Musik No. 212.)

1. Jesus, som iblandt os staar,
Byd din Fred med os at være,
Og din Fred, som overgaar
Al Forstand, vort Sind regjere!
Vis den svage Tro de Hænder,
Hvor den Stridens Merke kjender!
2. Vis os, at du stred og vandt,
At du endnu er den samme!
Liv og Salighed de fandt,
Som i Troen dig annamme.
Lad os, midt i Stridens Dage,
Freden, som du købte, smage!

(J. N. Brun, død 1816.)

No. 217. Ser jeg mig i Verden om.

(Musik No. 212.)

1. Ser jeg mig i Verden om,
Tænker paa de svundne Dage,
Hvad der gik, og hvad der kom,
Og hvad endnu staar tilbage:
Nei, for al den Ting, jeg vidste,
Kan jeg ei min Jesus miste!
2. Ser jeg Livets mange Brøst,
Jordens Ve og dybe Smerte,
Strid, Forvirring, onde Lyst,
Kjender Dommen i mit Hjerter,
Naar jeg saa i Graad maa briste,
Ak, hvor kan jeg Jesus miste!
3. Stunden kommer — Hjertets Slag
Stanser brat, og Læben blegner.
Hvo paatager sig min Sag,
Naar jeg kold i Døden segner?
Naar min Time slaar, den sidste,
Ak, hvor kan jeg Jesus miste!
4. Aldrig, aldrig jeg min Trøst
Slippe kan i Jordens Dale.
Du, som har min Sjæl forløst,
Og som kan den bedst husvale,
I dit Navn mit Hjerter briste!
Saa skal jeg dig aldrig miste!

(Landstad.)

No. 218. Jesus græder, Verden ler.

(Musik No. 212.)

1. Jesus græder, Verden ler,
Vanvid synger mellem Grave,
Syndens Træl ei Dybet ser,
Døden danser med sin Slave,
Sjælen sig i Lænker glæder;
Verden ler, men Jesus græder.
2. Enden kommer; ve, o ve!
Fangne Sjæl, afryst din Lænkel
Kan du Jesu Graad ei se?

Kan du paa din Fred ei tænke?
Græd forgjæves Verdens Dommer,
Ve da, ve, naar Enden kommer.

3. Jesus græder, smelt hvert Bryst!
Vaagn hver syndig Sjæl, som sover!
Bæv, o Verden, i din Lyst
Dig din Frelser græder over.
Brister, brister Mørkets Kjæder!
Smelt, hvert Hjerter, Jesus græder!
(B. S. Ingemann.)

No. 219. Til Slutning.

(Musik No. 212.)

Lover Herren, han var nær,
Signede vort Samfunds Møde.
Er han hjemme, vil han der
Livets Bitterhed forsøde.
Intet skal fra ham os fjerne:
Jesus er vor Lede-Stjerne.

(O. Bugge-Asperheim.)

No. 220. Vi stammer og synger saa godt, som vi kan.

1. Vi stam-mer og syn-ger saa godt, som vi kan; Men en-gang vil
2. Thi Gud væ-re lo-vet—der stan-der til Rest At hol-de i
3. Ja det vil vi gjø-re, vi stri-de vil frem, Saa let-ner det

ly - de i Him-me-lens Land Fuld be-dre vor Sang og vor Ta - le.
Him-len saa gla-de - lig Fest, Saa sandt vi her ret-te - lig stri - de.
for os, saa kom-mer vi hjem Til Him-me-rigs sa - li - ge Glæ - de.

(Udg.)

No. 221. Afholdssang.

Tempo di marcia.

N. BAY.
(arr. af P. LINDEMAN.)

1. Den Ver-dens - Gud, man kran - ser Og kal - der Glæ - dens Gud, For -
2. Ak, tu - sen Mø - dre græ - de Trindt i vort kjæ - re Land, Hvis
3. Er det ei tungt og il - de, At end - nu er det Skik, At
4. For Li - vets lu - ne Hyg - ge At el - ske stil - le frem Og

styr - rer Man - dens San - ser Og dri - ver Glæ - den ud.
Mænd har søgt sin Glæ - de I Ly - sters vil - de Brand,
sam - les man til Gil - de, Er det til Svir og Drik?
Rum for Glæ - den byg - ge I Lan - dets tu - sen Hjem -

Dens on - de Magt vi kjen - der, De Ver - dens - mag - ter lig
Mens Bør - ne - ne de suk - ker I Pjal - ter ef - ter Brød -
Kan Mænd kun rin - ges sam - men Til fest - lig Bæ - ger - klang?
For Nød og Sorg at hæv - me Vi slut - tet har en Pagt;

Den myr - der og den skjæn - der, Hvor - helst den nær - mer sig.
Og dog vi Øi - et luk - ker For den - ne sto - re Nød!
Er det da Aan - dens Gam - men, Og er det Hjer - tets Trang?
Men, hvad vi ev - ner frem - me, Staar i Vor - her - res Magt.

(H. Bentsen.)

No. 222. Arbeidersang.

(Musik No. 221.)

1. Lad dine Dage ile
I stille Glemsel kun,
Indtil du finder Hvile
I Dødens tause Lund,
Og lad dit Liv kun være
For Verden ringe Færd, —
Det er ei Verdens Ære,
Som giver Livet Værd.
2. Kan du kun om dig sprede
Et Kjærlighedens Skjær,
Et Lys af Renheds Glæde
Blandt dem, som du staar nær,
- Da har du mere fundet
End Verdens stolte Ry,
Da har du mere vundet
End Mindeglans i Sky.
3. Og er din Færd kun givet
Et Præg af Renheds Aand,
Da skinner den i Livet
Som Fakkelt i Guds Haand,
Og Verdens falske Ære
Da blegner i det Skjær,
Som om dig du faar bære
I Stilhed, hvor du er.

(Johan Halmrast.)

No. 223. Vaj ud, du Lysets Fane.

(Musik No. 221.)

1. Vaj ud, du Lysets Fane,
I Seier over Jord!
Du Vei i Mulmet bane
For alt, hvad skjønt der gror,
For alt, hvad godt der higer
I Lænker og i Baand,
For alt, som fremad stiger,
Besjælt af Lysets Aand!
2. Vaj over alt vort Virke,
Vaj over hvert et Hjem,
Vaj over Stat og Kirke
Med Varsel over dem,
- Med Haabets lyse Stjerne
Om Liv i Lys og Dag,
Om Seier i det fjerne
Bag Kamp og Nederlag!
3. Vaj ud, du Lysets Fane,
I alle Land og Folk;
Du hver en Sjæl freimane,
Indtil som Lysets Tolk
De ved dit Mærke møder
Til Kamp med Aandens Staal,
Til under dig de gløder
For Tidens store Maal!

(Johan Halmrast.)

No. 224. Kom, Søster, vær med i vor Skare!

(Musik Børneharpn IV No. 29.)

1. Kom, Søster, vær med i vor Skare!
Kom Søster, ihvo du end er!
Kom Søster, vær med at bevare
Vor Ungdom, som er os saa kjær!
Dens Øie sin Glans ei maa miste,
Dens Arm maa faa vokse sig stærk,
Trods alt, der til Ondt vil den friste,
Trods Mørkhedens Planer og Værk!
2. Dens Hjerte skal lære at banke
For alt, der er ædelt og godt,
For Renhed i Ord og i Tanke,
For Sandhed i Stort og i Smaat!
- Og hele dens livsglade Færd
Om Uskyld og Vaar skal gi Bud,
Og midt i en farefuld Verden
Dens Sjæl skal bevares for Gud.
3. Vi vilde saa gjerne faa binde
En værnende Kjæde omkring
Vor Ungdom, og spørger dig, Kvinde:
Vil du ei bli med i vor Ring?
Kom Søster, vær med i vor Skare!
Kom Søster, ihvo du end er!
Kom Søster, vær med at bevare
Vor Ungdom, som er os saa kjær!

No. 225. Kom til os, du himmelske Due.

Svensk Folkemelodi,
("Til Österland.")

p

1. Kom til os, du him - mel - ske Du - e, Du
2. At Fa - de - ren el - sked saa Ver - den, At
3. Ja, lær os blot ret ham at føl - ge I.

mil - de Guds Aand, kom her - ned Med Or - det; i Skrif - ten vi
Søn - nen en - baar - ne han gav, At sik - ker med ham er vor
Stri - den og Smer - ter - ne glad; Thi o - ver den bru - sen - de

f *p*

sku - - e, At Kri - stus for Syn - de - re led.
Fær - - den Til Him - len trods Død og trods Grav.
Bøl - - ge Han fø - rer os ind i Guds Stad.

(Oversat af A. Mortensen.)

No. 226. Nu gaar du, min Søn, ud i livet.

(Musik No. 225.)

1. Nu gaar du, min Søn, ud i Livet; Saa hør da et Ord til Farvel! Thi Farer omringer og truer Den unge enfoldige Sjæl. 2. Naar Verden dig Glæde tilbyder, Og Syndere staar paa din Vei Og listig dig frister og lokker,— Mit Barn, vær bestemt og sig nej!	3. Søg Naade og Kraft hos din Frelser I Nødens og Fristelsens Stund! Lad Sjælen oplives og styrkes Ved Ordet fra Frelserens Mund. 4. Forsager dit Hjerte i Striden, Din Fader, han slipper dig ei; Hans Aand dybt i Sjælen dig siger: "Mit Barn, vær bestemt og sig Nei!"

No. 227. Lad vore Hjerter smelte hen.

(Tone: Hvad kan os komme til for Nød.) (MARTIN LUTHER, 1535.)

1. Lad vo - re Hjer - ter smel - te hen Ved Guds Barmhjer - tig - he - der, }
Saa rø - res vist vor Sjæl i - gjen, Hvor Nød og Ar - mod be - der. }
2. Lad Kul - de ei faa O - ver - haand I - mod vor sva - ge Næ - ste; }
Men lad en mild og kjær - lig Aand Ham lok - ke til det bed - ste. }

Lad vo - res U - barm - hjer - tig - hed Ei styr - te den i
Om vi end stod, hvor an - dre faldt, Saa stod vi der - for

Mis - haab ned, For hvil - ken Je - sus dø - de.
ei i alt. Hvo er da den, som døm - mer?

(Madam Boye.)

No. 228. O kjære Mand, hvor gaar du hen?

(Musik No. 227.)

1. O kjære Mand, hvor gaar du hen,
Fra Hus og Hjem og dine?
Ser jeg omsider dig igjen,
Du ved ei, hvor din Mine,
Din ravende, uvisse Gang,
Din Banden, Stei og stygge Sang
Mig volder Sorg og Pine!
2. De stakkels Smaa omringe mig,
Saa skjælvende og bande;
De skrækkes ved at skue dig
Og høre dine Sange.
Udrækker du mod dem din Arm,
Da fly de til sin Moders Barm,
Ret som du var en Slange.

3. O, kjære Mand! o kom ihu
De fordums glade Dage!
Naar vi dig ventede, og naar du
Saa kjærlig kom tilbage,
Vi talte Tiden længe før
Du kom,—og var du ved vor Dør,
Vi løb, dig at modtage.
4. Og nu—o, vredes ei, min Mand!
Jeg taler til dit Bedste—
Nu drikker bort du din Forstand
Og spottes af din Næste.
Jeg vil ei tale om din Flid,
Endskjøndt jeg gyser for den Tid,
Da Armod vil os gjæste.
5. Men, ak, betænk, hvad Ende vil,
Hvad ende maa det tage?
Det skal nu ei saa meget til,
Før endt er dine Dage.
- Tilforn du munter var og sund;
Men nu du klager fast hver Stund
Og føler Værk og Plage.
6. Og er du først i Graven lagt,
—Ak Mand! jeg maa det sige!—
Hvorhen er da din Aand vel bragt?
Vel neppe til Guds Rige;
Thi Herrens Ord paa Livets Vei
Jo vidner klart: “En Drunker ei
Skal arve Himlens Rige.”
7. Du græder! Mand, kom til min Favn!
O, jeg vil med dig græde!
O, lad os saa i Jesu Navn
Om Kraft og Naade bede!
Din Angers Taare er min Trøst;
Ak søde Jesus! lad din Røst
Ham bringe Kraft og Glæde!

(H. A. Timm.)

No. 229. Tak for Høsten.

G. F. HÄNDEL.

1. Tak, Her - re, for din mil - de Haand, Som du.... saa rigt op - lod!
2. Du o - ver - flø - digt Brød os gav, Vel - sig - - ned' Bon - dens Sved;
3. Du kro - ner Jor - den Aar for Aar, Du hol - - der tro - fast Ord;
4. Du gi - ver Sol og Mo - den - hed Med tid - - lig, sil - dig Regn.

O, lad vort Hjer - te og... vor Aand For - staa, hvor du er god!
Din van - te God - hed ei... lod af; Tak for din Kjær - lig - hed!
Den Var - me, Vand og Næ - ring faar, Og Sæ - den fa - gert gror.
Tak for din ri - ge Kjær - lig - hed Med ny - e Pant og Tegn.

No. 230. Davids 100de Salme.

Maestoso.

J. BRAUN.

Raa-ber med Fryd, raa-ber med Fryd, raa-ber med Fryd for Herren

al Jordan! Tje - - - - ner, tje - - ner
Tje-ner Herren med Glæde, tjener, tje-ner

Herren, tje-ner Her-ren med Glæ-de, tje - - ner Herren.
Herren, tje - - - - ner,

Kom for hans Aa - syn, kom for hans Aa - syn med Ju - bel-

sang, med Ju - bel - sang. Kom, kom, kom med Ju - bel-

sang. Er - kjen - der, er - kjen - der, at Her - ren er Gud! Han

har os skabt, og ik - ke vi selv. Vi e - - re hans, vi
Vi e - re, vi

e - re hans, hans Folk, hans Folk og Fo - ster - hjord.

p Gaar i hans hel - li - ge Por - te ind, *mf* gaar i hans hel - li - ge

Por - - te ind, gaar i hans hel - li - ge Por - te ind,

gaar i hans hel - li - ge Por - te ind. *p* Gaar ind med

pp Tak og Lov, i hans For-gaar-de, Pri - ser Gud, og lov-

syng hans Navn! God er Gud vor Her - re, god er Gud vor

Her - re; Her-rens Mi-skund-hed og Tro-fast-hed va - rer,

va - rer til e - vi - ge Ti - - der. Raa - ber med Fryd,

raa - ber med Fryd, raa - ber for Her-ren al Jor - - den!

No. 231. Syng kun i din Ungdoms Vaar.

Andantino.

1. Syng kun i din Ungdoms Vaar, I din ly - se Sommer!
2. Haa - ret graaner, San-gens Elv Fly-der me - re stil - le,

San-gens Væld fra Hjer-tet gaar Og til Hjer - tet kommer.
Rin-der, før du ved det selv, Ud i Min - dets Kil - de.

Engang di - ne Ungdoms-Kvad Vil—naar Høsten kommer—glad
Sødt er da hvert Ungdoms-Kvad Som en Røst ve - mo - dig-glad

To - ne dlg i - mø - de, To - ne dig i - mø - de.
I de tau - se Lun - de, I de tau - se Lun - de.

No. 232. Ak, nu er mit arme Hjer-te.

For Mandskor.

1. Ak, nu er mit ar - me Hjer - te Træt af Verdens Sorg og
2. Kun i Je - su bit - re Smer - te, Kun i Je - su Mar - ter -
3. O min Je - sus, lad mig hvi - le som Jo - han - nes ved dit

Lyst. Stil - le, stil - le, lad mig hvi - le Ved min Frelser's var - me
død Vår - der sa - lig Ro at fin - de Og en e - vig Hvi - le
Bryst! Kjæ - re, lad mit træt - te Hjer - te Fin - de der sin bed - ste

Bryst! Kun hos ham mit Hjer-te fin - der Trøst og Fred for al - le Savn.
sød. O, naar Syn jeg fik paa det - te, At for mig han led og stred,
Trøst! Lad saa Synd og Sa - tan tru - e; In - tet mig for - styr - re kan;

Stil - le, stil - le, lad mig hvi - le I vor Herres Je - su Navn!
O, da fik mit ar - me Hjer - te Sa - lig Hvi - le, stil - le Fred.
Thi jeg har til al - le Ti - der Li - ge trofast Frelsermand!

No. 233. Jeg saa ham som Barn ved det solrige Öie.

Andante.

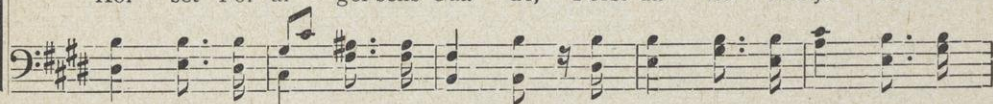
Norsk Folkemelodi.

1. Jeg saa ham som Barn med det sol - ri - ge Øi - e I Regn - bu - ens
2. Jeg saa ham som Yng - ling i Livs - kraf - tens Mor - gen, Da Aan - den fløi
3. Jeg saa ham som Mand i den mod - ne - re Som - mer, Da Syn - de - ren
4. Først da fik jeg kjen - de hans sa - li - ge Naa - de, Først da lø - ste

- Glans paa de hjem - li - ge Høi - e; Han kys - sed min Kind, og vi
høit i - mod Her - lig - heds bor - gen, Han vin - ked min Sjæl, og jeg
skjalv for den hel - li - ge Dom - mer, Da Hjer - tet slog tungt, og min
Kor - set For - ar - gel - sens Gaa - de, Først da lær - te Hjer - tet at

- le - ged med Stjer - ne, Mens Kor - set stod skjult mellem Løv i det Fjer - ne.
glem - te det La - ve, Hans Ild kasted Glans paa Forkrænkelsens Gra - ve.
Is - se var sæn - ket, Og Døds - tan - ken strengt hav - de Livs - mo - det læn - ket.
fav - ne den Byr - de, Som han har mig rakt, den for - bar - men - de Hyr - de.

5. Først da har jeg sagt ham, hvad før jeg ei vidste,
At han er den Første og bliver den Sidste,
Først da har jeg sagt, at med ham vil jeg følge
I Liv og paa Dødens den rullende Bølge.
6. Først da har jeg sagt, at til ham vil jeg ile,
Som grædende Barn ved hans Bryst søge Hvile;
Hos ham vil jeg mig og min Uselhed skjule,
Kun da fri's jeg ud af Fortabelsens Hule.
7. Og Engang jeg ser ham, naar Lyset nedbrænder,
Da rækker jeg mod ham de segnende Hænder.
Naar Hjertet staar stille, og Øiet vil briste,
Da hilser jeg ham med et Smil, med det sidste.

(Pastor Vilhelm Birkedal f. 1809.)

No. 234. Paaske-sang.

Andante.

Efter FR. ABT.

Je - sus for os dø - - de, Blev i Graven lagt,

Paa-ske-

Paa-ske-mor-gen - rø - - - de Stod han op med Magt. Hæv, min
mor - gen - - rø - - - de

Sjæl, din Vin - ge, Bryd i Lovsang ud;
Hæv, min Sjæl, din Vin - - - ge. Bryd i Lovsang ud;
Hæv min Sjæl din Vin - - ge, Bryd i Lovsang

Lad den lif - ligt klin - ge, Lad den lif - ligt klin - ge!
ud; Lad den lif - ligt klin - ge,

p *rit.*

Bær min Tak til Gud,..... Bær min Tak til Gud.
Bær min Tak til Gud, min Tak til Gud.

No. 235. Stille Nat, hellige Nat.

(Eller til Tonen: "Glade Jul" se "Børneharpen.") J. C. GEBAUER.
(For bl. Kor ved E. JENSEN.)

Andante.

pp *poco cres.*

1. Stil - le Nat, hel - li - ge Nat! Taus er nu Li - vets Larm;
2. Stil - le Nat, hel - li - ge Nat! Hyr - ders Flok lyt - ted glad;
3. Stil - le Nat, hel - li - ge Nat! Je - sus Krist! Kjær - lig - hed

dolce. *poco cres.*

Kun de from - me, de hel - li - ge To Vaa - ge kjær - ligt for
Da det jub - led i Eng - le - nes Kor: Nu er Frel - se - ren
Blidt om - svæ - ver din Bar - ne - mund; Ja med dig kom - mer

Sov i Ma - ri - as Arm, i Ma - ri - as Arm!
Hen - - ne i Da - vids Stad, i Da - vids Stad.
Og for al Jor - den Fred for al Jor - den Fred!

Bar - nets Ro. Sov i Ma - ri - as, Ma - ri - as Arm!
født paa Jord Hen - - ne i Da - vids, i Da - vids Stad.
Frel - sens Stund Og for al Jor - den, al Jor - den Fred!

Sov i Ma - ri - as Arm, i Ma - ri - as Arm!
Hen - - ne i Da - vids Stad, i Da - vids Stad.
Og for al Jor - den Fred, for al Jor - den Fred!

No. 236. Langfredag.

J. BLOMQUIST.

Langsomt.

1. Bæ - ren - de Kor - set, Sla - gen og blo - dig,
2. Se, hvor hans Hæn - der Nag - les til . Kor - set,

Le - des til Dø - den Smerternes Mand. Se, hvor han seg - ner
So - len for - mør - kes Ved det - te Syn. Saa - re - ne gy - de

Ned un - der Byr - den! Haa - net af Fol - ket Slæ - bes han bort.
Blodstrømme rø - de; Men - ne - ske! det - te Sked - de for dig.

3. Angst og Mørke
Dybt ind i Sjælen
Griber Guds rene
Hellige Lam;
Hadet af Folket,
Bortstødt af Fad'ren,
Synker i Dødens
Afgrund han ned.

4. "Det er fuldkommet!"
Raaber han høilydt,
Bøier sit Hoved,
Blegner og dør,
Tak være Herren!
Endt er nu Kampen,
Vunden er Seiren —
Dybt var den kjøbt.

(Udg.)

No. 237. Jesus, hjælp, at Verden sig.

Andantino.

(Se ogsaa Musik i Børneharpn IV No. 23.)

JOEL BLOMQUIST.

1. Je - sus, hjælp, at Ver - den sig Maa til dig om -
2. Je - sus, styrk med væl - dig Haand Mig og al - le

ven - de Og i Naa - dens Ri - ge dig Ret - te - li - gen
Fromme, At jeg her i Ver - den kan Tro og til dig

kjen - de! Djævlens Magt du søn - der - slaa, Lad hans List bort - vi - ge,
kom - me, Føl - ge dig og i al Nød Sta - dig ved dig hæn - ge

Lad os i dit Fodspor gaa Ind i Him - me - ri - ge!
Og i - gjen - nem Nød og Død Ind i Him - len træn - ge!

(Tysk.)

No. 238. Bøn for Kirken.

Polens Nat. Mel.

1. Mæg - ti - ge Frel - ser, du maa dig for - bar - me! Giv dog din Kir - ke for -
Kraf - ten, du gav den, sy - nes næ - sten svunden; U - den din Hjælp den snart
2. Her - re, din Kraft i Kir - ken vi ned - be - de, Strømme af Naa - de ind
Fyld den med Pint - se - aan - dens Ild og Ga - ve, O, lad den blom - stre som

dums Liv og Var - me! }
er o - ver - vun - den. } 1 og 2. Giv dog, o Her - re, hvad du lod os haa - be!
i den du le - de; }
en Herrens Ha - ve! }

Hør og bøn - hør os for din sto - re Naa - de! - hør os for din sto - re Naa - de!

(Udg.)

No. 239. Missionen.

Moderato.

1. "Al Magt er gi - ven mig i Hæn - de I Him - len og paa Jor - den
2. Guds Bud blev læn - ge lagt til Si - de, End staar hans Hus der u - fuld -
3. Til den - ne Gjerning sam - men - træ - de Og vi, vor Her - re og vor
4. Vind snart, o Her - re, di - ne Sei - re, Ud - gyd din Aand i Strømme

f
her, Og se jeg ind - til Verdens En - de Med E - der al - le Da - ge
endt; Nu, det til Af - ten mon - ne li - de, Er Ordets Lys paa - ny op -
Gud Vi ved dit sto - re Navn os glæ - de, Som nu saa mæg - tig bre - des
her, At Jor - dens Fol - ke - slag maa fei - re Den Pint - se, som dem lo - vet

p
er": De Je - su Ord vi mær - ke nøi - e, De sid - ste her, før han gik
tændt. Og al - le de som sto - le tryg - ge Paa Or - det i ... hans Afskeds -
ud, Fra Vest og Ø - sten svæ - ve Du - er Med Ol - je - bla - de til os
er Snart al - le Hjerter du om - slyn - ge Med Kjær - lig - he - dens gyldne

mf
bort; Det Søl - le - par, det stær - ke, høi - e, Staar for - an Herrens Hus og
stund, De gri - be træ - stig fat og byg - ge Med Bøn og Gjerning, Haand og
nu, Og Mar - ker - ne vi grøn - ne sku - er, Med Or - det, Her - re, sei - rer
Baand, Og al - le Men - ne - sker dig syn - ge: Hal - le - lu - ja! med e - nig

f *p*
Port. Det Søl - le - par, det stærke, høi - e, Staar for - an Herrens Hus og Port.
Mund. De gri - be træ - stig fat og byg - ge Med Bøn og Gjerning, Haand og Mund.
du. Og Mar - ker - ne vi grøn - ne sku - er, Med Or - det. Her - re, sei - rer du.
Aand! Og al - le Men - ne - sker dig syn - ge: Hal - le - lu - ja! med e - nig Aand!

No. 240. Hvi ængstes du saa saare.

Langsomt og mildt.

A. E. MARSCHNER.

1. Hvi æng - stes du saa saa - re, O, min Sjæl! Gud
 2. Lig stil - le ved hans Hjer - te, O, min Sjæl! Han
 3. Saa glem - da al din Smer - te, O, min Sjæl! Og

ven - der hver en Taa - re Til vort Vel. Han let - ter os vor
 lin - drer al din Smer - te, Tænk, hvor vel! Ei vil han dig be -
 syng af gan - ske Hjer - te: Alt blir vel! Hvad dig saa mon - ne

1-3. Stil - le blot, Gud gjør al - ting
 Byr - - de, Han er vor go - de Hyr - de. 1-3. Stil - le blot,
 drø - - ve, O nei, din Tro blot ø - ve.
 hen - - de, Vil Gud til bed - ste ven - de.

vel. Stil - le blot, Gud gjør al - ting vel, al - ting vel.
 stil - le blot, stil - le blot, stil - le blot, al - ting vel.
 (Udg.)

No. 241. Det kan jeg trøstigt sige.

Tysk Melodi.

1. Det kan jeg trøstigt si - ge, Det tror jeg fast og veed, At
2. Den Grund, hvorpaa jeg byg - ger, Er Kri - stus og hans Død, I
3. Mit Hjer - te ly - stig sprin - ger I Sa - lig - he - dens Trin, Og

Gud i Him - me - ri - ge Er ik - ke me - re vred; Hans Kjærlig - hed mig
Je - su Pi - nes Skygger Er Sjælens Hvi - le sød; Der har jeg fun - det
Fry - de - san - gen klinger Ved Naadens bli - de Skin; Den Sol, som Sjæ - len

f m
føl - ger, Hvor jeg gaar ud og ind, Og dæm - per al - le
Li - vet, Selv er jeg in - tet værd, Hvad Je - sus mig har
fry - der, Min Je - sus, straa - ler frem, Og al min Sang den

rit.
Bøl - ger, Som bru - se mod mit Sind, Som bru - se mod mit Sind.
gi - vet, Gjør mig for Gud saa kjær, Gjør mig for Gud saa kjær.
ty - der, At Him - len er mit Hjem, At Him - len er mit Hjem.

No. 242. Naaden lyser over Lande.

Moderato.

(Se No. 171.)

BEETHOVEN.

1. Naa-den ly - ser o - ver Lan - de E - vig gjen - nem Ti - dens
2. Mørk er Syn - dens Nat, og vre - de Bøl - ger lar - mer un - der

Nat; Men langs Li - vets mør - ke Stran - de Os med Blus har Her - ren
Strand. Læng - sels - ful - de Øi - ne le - de Ban - ge ef - ter Lys fra

sat. La - der E - ders Lamper bræn - de, Lad dem skin - ne o - ver
Land. Bro - der, puds din mat - te Lam - pe, At ei no - gen skal for -

f Sjø! Folk i Dødens Nød, kan hænde, *mf* Da vil frel - ses fra at dø.
gaa *mf* Under frug tes - lø - se Kam - pe For sin Frelses Havn at naa!

(P. Bliss, overs. af AnCr. Hansen.)

No. 243. Til festlige Gilde Synderinden gaar.

(Se No. 56.)

PETER LINDEMAN.

1. Til fest - li - ge Gil - de Syn - der - in - den gaar;
 2. Og al - - le, de knur - - re - de o - ver den Skam,
 3. Men hun ik - kun bi - - ed paa Frel - se - rens Røst,
 4. Som Regn - bu - e - glans ef - ter mør - ke - ste Sky,

Thi Ryg - tet om Syn - de - res Ven - hen - de naar.
 At saa - - dan en U - - ren fik rø - re ved ham;
 Og knæ - len - de, taus hun ud - bad sig hans Trøst.
 Som Sol - straa - len kla - - re i Mor - ge - nens Gry, —

Hun ænd - ser ei Sæl - ska - bets ly - sen - de Pragt,
 Hun bur - de spart Sal - ven, som hun paa ham gjød,
 Hun kys - sed hans Fød - der, og Taa - rer - nes Flød.
 Saa fik hun et Blik og: "din Synd er for - ladt!"

Hun øn - sker sin Synd ved hans Fød - der ned - lagt.
 Til Lin - dring l fat - - ti - ge Men - ne - skers Nød.
 Be - vi - ste, hvor smer - te - lig hun gjor - de Bod.
 Hvor end - te, Ma - ri - - a, din Kum - mer da brat!

(Emma I. Butler, oversat af Prytz.)

No. 244. Hosianna!

Eller Des Dur.
Allegro con fuoco.

H. DIETERICHSEN.

Ho - si - an - na! Ho - si - an - na! Vær priset, du Davids Søn! Ho - si -

The first system of music consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 4/4 time signature. It begins with a forte dynamic marking. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature. The lyrics are written below the upper staff.

an - na! Ho - si - an - na! Vær pri - set, du Da - vids Søn! Ho - si -

The second system of music continues the melody and accompaniment from the first system. The lyrics are written below the upper staff.

an - na! Ho - si - an - na! Ho - si - an - na! Ho - si - an - na! Vær

The third system of music continues the melody and accompaniment. The lyrics are written below the upper staff.

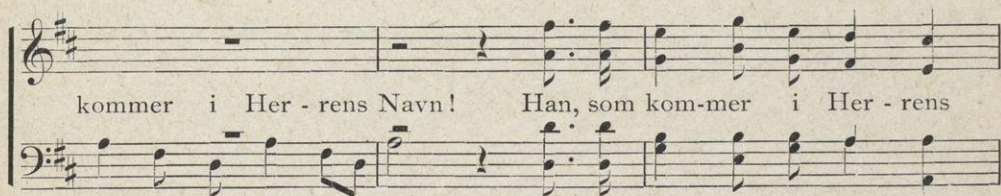
pri - set, du Da - vids Søn! Ho - si - an - na! Ho - si - an - na! Ho - si -

The fourth system of music concludes the piece on this page. The lyrics are written below the upper staff.

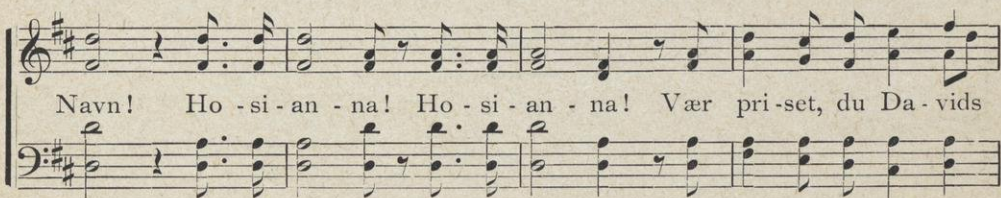
an - na! Ho - si - an - na! Vær pri - set, du Da - vids Søn! Han, som

kommer i Her - rens Navn! Han, som kom - mer i Her - rens

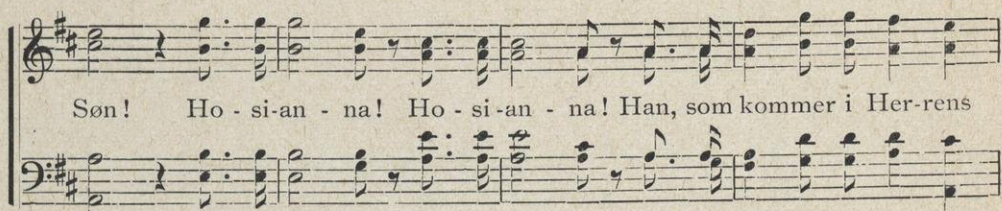

Navn! Han, som kommer i Herrens Navn! Han, som kommer i Her - rens

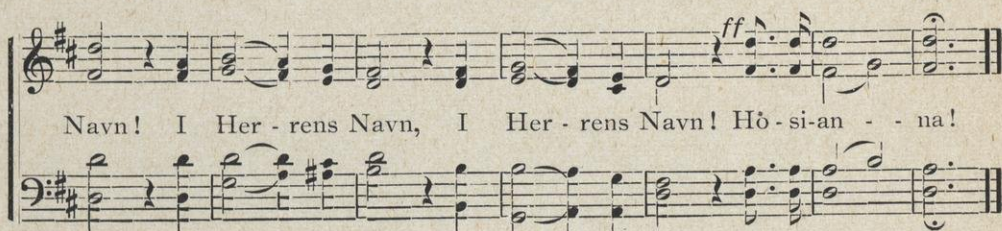

Navn! Ho - si - an - na! Ho - si - an - na! Vær pri - set, du Da - vids

Søn! Ho - si - an - na! Ho - si - an - na! Han, som kommer i Her - rens

Navn! I Her - rens Navn, I Her - rens Navn! Hö - si - an - - na!

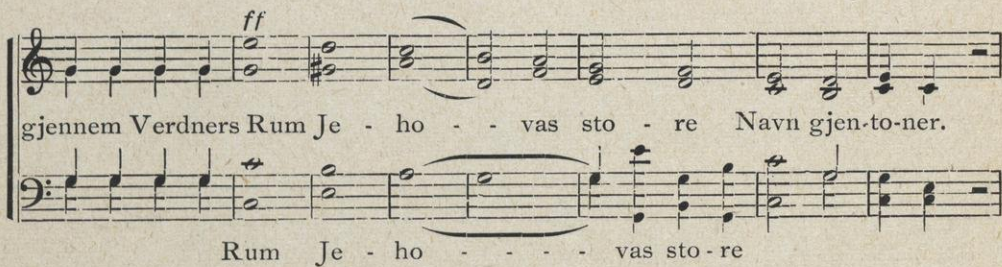
No. 245. Lovsang.

Allegro maestoso.

J. P. A. SCHULTZ.

Lydt gjennom Verdners Rum Je - ho - vas Navn gjen - to - ner, i -

gjenom Verdners Rum Je - ho - - vas sto - re Navn gjen - to - ner.
Rum Je - ho - - - - vas sto - re

p Han lov-pri - - ses af Stø - vet, og af Eng - - ler - nes
pp Han lov-pri - ses af Stø - vet, og af Eng-ler-nes
p Han lov-pri - - ses af Stø - vet, og af Eng - - ler - nes
pp

Kor. Før - end Jor - den blev dan - net, og Him - - len blev
Jor - - - den blev dan - net, og Him-len blev

hvel - vet, var Gud, var Gud, brin-ger Tak ham og
var Gud, var Gud,

Pris, — var Gud, var Gud, brin-ger Tak ham og Pris.
var Gud, var Gud,

No. 246. Lytter, hør Englesangen.

For Mandskor.

F. A. FRIBERG.

Noget langsomt.

Lyt - ter, hør Eng - le - san - gen! Lyt - ter, hør Eng - le - san - gen!

Æ - ren til - hø - rer Gud!
Lyt - ter, O lyt - ter! Hør dog det gla - de Bud:
Lyt - ter, O lyt - ter! O, hør dog! O, hør!
O, hør dog! O, hør dog!

Guds Fred,..... Guds
Ven - ligt da - ler ned paa Jor - den Guds Fred, Guds
Guds Fred, Guds
Guds

Fred! Gud er ei vred, Nei han er Kjær - - - lig-
Fred! Nei han er Kjær - lig-
Fred! Gud er ei vred, Nei han er Kjær - - - lig-

hed, Sænker nu ned..... al sin Mi - - - skund - - hed....

hed, al sin Mi - skund-hed,

hed, Sænker nu ned al sin Mi - - - skund - - hed,....

.....

rit.

al sin Mi - skund-hed: Gi - ver sin Søn til Frel - ser!
al sin Mi - skund-hed:.....

p a tempo.

Glæ - de-sang bør fyl - de Jor - den, Him-len med! Je-sus-bar-net sandt er

Til Fryd..... og Fred!

p vor - den til Fryd *pp* Til Fryd og Fred!
Til Fryd og Fred!

(Udg.)

No. 247. Julesang.

Andante.

Svensk Folketone.

1. Mit Hjer-te al - tid van - ker I Je - su Fø - de - rum, }
Did sam-les mi - ne Tan - ker I de - res Ho - ved - sum; }
2. Den mør-ke Stald skal væ - - re Mit Hjer-tes Fry - de - slot, }
Der kan jeg dag - lig læ - - re At glem-me Ver-dens Spot; }

Der er min Længsel hjem - me, Der har min Tro sin Skat, Jeg
Der kan jeg bedst be - sin - de, Hvor - i min Ros be - staar, Naar

kan dig al - drig glem - me, Du sø - de Ju - le - nat!
Je - su Kryb-bes Min - de Mig ret til Hjer - te gaar.

3. Men ak, hvad skal jeg sige,
Naar jeg vil tænke paa,
At Gud af Himmerige
I Stalden ligge maa!
At Himlens Fryd og Ære,
Det levende Guds Ord,
Skal saa foragtet være
Paa denne slemme Jord!

4. Ak, kom! jeg vil oplukke
Mit Hjer-te, Sjel og Sind
Med tusind Længsels Sukke,
Kom, Jesus, dog herind!
Det er ei fremmed Bolig,
Du har det selv jo kjøbt,
Saa skal du blive trolig
Udi mit Hjer-te svøbt.

No. 248. Saa tar vi et dygtigt Tak.

For Mandskor eller Damekor.

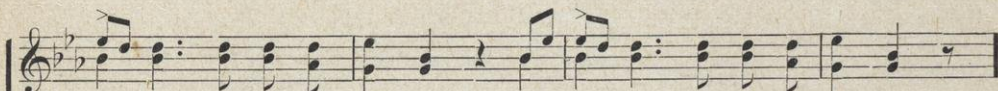
Rask Marschtakt.

Tone: Vi vandre med freidigt Mod.

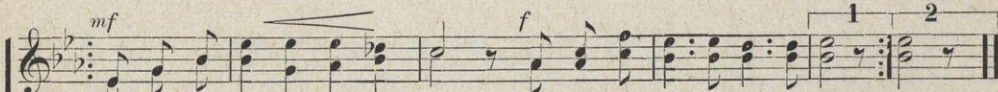
J. U. WEHRLI.

1. Saa tar vi et dygtigt Tak.. Og løf-ter Ungdoms dy - re Sak — I
2. Her lig - ger saa me - gen Trang Og Længsel stængt i u - fød Sang. Her
3. Her vok - ser vel Tanker op... Lik Stilk med Rot og Blad og Knop. Men
4. Her Spørgsmaal paa Spørgsmaal var Som steg og sank for - u - den Svar. Mens

- Li - vets det gjængse Vir - ke, I Aandens den sto - re Kir - ke —
aap - nes saa mangt et Øi - e Med Undring i - mod det Høi - e.
Skygger der staar for So - len, Og Koldsno naar hit fra Po - len.
Livs mo - det kan - ske brændte, Du fat - tig dig ba - re kjend - te.

- Med Haap og Tro og Bøn om Seir Og Fremgang gennem altslags Veir. Veir.
Her sti - ger Suk fra Manges Bryst I graadkvalt Længsel, uklar Lyst. Lyst.
De faar ei springe ut i Blomst Og mø - te Straaler til Velkomst. -komst.
Og hvad det var, som var din Trang, Det fik ei brudt sig frem engang. -gang.

5. Men kommer ei snart et Lyn
Og rusker op vort Graaveirssyn?
Her gjælder om Vaardagskræfter
Med Regnveir og Sol derefter,
||: Og Lys og Liv og vaarfrisk Saft
Skal strømme frem i Ungdomskraft.:||

6. Nu er her en Godveirdag
Med Voner for vort Ungdomslag.
Saa heiser vi Flag i Toppen!
Saa synger vi Liv i Kroppen!
||: Saa vil vi ta et dygtigt Tak
Til Fremgang for vor Ungdomssak.:||
(Aug. Stenhammar.)

No. 249. I ensomme Stunde.

Andantino.

OLE BULL.

p

1. I en - som - me Stun - de, naar det er
2. Mit højt - stem - te Hjer - te for - - dum gav
3. Dog en - kel - te Stun - de, naar det er

mf

tyst, Da blø - der en Vun - - de dybt i mit
Klang, Til en - gang i Smer - te Stren - ge - ne
tyst, Lad blø - - de den Vun - - de dybt i mit

p

Bryst, Og gam - le Min - der duk - ke at - ter frem, Tids -
sprang, Nu Li - vet mig om - fly - der som et Hav, Og
Bryst, Lad gam - le Min - der duk - ke at - ter frem, Til

f *rit. pp*

bøl - ger mer ej luk - ke o - ver dem, o - ver dem.
u - den Suk jeg ly - der Ti - dens Krav, Ti - dens Krav.
Dø - dens Taa - ger luk - ke o - ver dem, o - ver dem.

(M. J. Monrad.)

No 250 Han Følger med mig.*

1. Paa Jorden Je - sus vandred' mange tun - ge Skridt for mig, Vi end - nu
2. Paa stormig' Bøl - ge Je - su Fødder van - dre - de saa trygt, Fra si - ne

KOR: Han føl - ger med mig he - le Vei - en hjem, ja li - ge hjem, Han føl - ger

se hans Fødders Spor paa Li - vets tran - ge Vei; I U - ro og Besvær
Børn han drev bort U - ro, Nød og Ve og Frygt; Han end - nu er mig nær,
med mig he - le Vei - en hjem, ja li - ge hjem. Mig in - tet ska - de kan,

Er Je - sus al - tid nær Og føl - ger med mig he - le Vei - en hjem.
Mig hel - lig Kraft be - skjær, Og føl - ger med mig he - le Vei - en hjem.
Han er min Frel - ser - mand Og føl - ger med mig he - le Vei - en hjem.

3. Hans Fødder gik den tunge Gang hen til Gethsemane, —
At ængstes indtil Døden, svede Blod for Syndere,
I Nattens Mørke der
Han mig i Bøn frembær
Og Fad'ren lydlig var til Korsets Død. KOR:
4. Til Golgatha hans Fødder gik den sidste Gang for os,
Ei længer gik de; thi der nagled' man ham til et Kors;
Han gik i Dødens Flod
Og gjød for mig sit Blod,
For evigt Liv at give mig hos sig. KOR:

* Af Frelses-Armeens Sange. Oversat af Udg.

No. 251. Blandt alle Lande.

B. M. HANSEN.

Allegretto.

1. Blandt al - le Lan - de i Øst og Vest Er Fæ - dre - lan - det mit
2. Fra Ve - ster - ha - vet til Kjø - lens Rand, Fra Nord - is - ha - vet til
3. Jeg el - sker E - der, I gam - le Fjeld, Med høi - e Tin - der og

Hjer-te næst; Det gam - le Nor - ge Med Klip - pe - bor - ge Mig hu - er bedst.
Kri - stian - sand, Der har jeg hjemme Og kan i - stemme: Mit Fæ - dre - land.
dy - be Væld, Med Skog om Barmen Og Jern i Ar - men Til Tidens Kvæld.

4. Jeg elsker Eder, I Bække smaa,
I stolte Fosse, I Fjorde blaa,
I Søer blanke,
Hvis stille Tanke
Kan Stjerner naa.

5. Kun højt i Norden, trods Mørkets Baand,
Kan Sommerlyset faa Overhaand,
Saa Aftengløden
Og Morgenrøden
Gaar Haand i Haand.

(Ole Vig.)

No. 252. Hjælp!

(Musik No. 251.)

1. Udover hele vort skønne Land,
Der ser vi Mærker af Ulvens Tand
Han maa ei vinde!
Til Hjælp hver Kvinde!
Til Hjælp hver Mand!

2. Mod Drikkeulven, saa grim og svær,
Der staar i Kampen en liden Hær;
Men han fra Himlen

Med Englevrimlen,
Dens Høvding er.

3. Slaa Leir om Barnet ved Moders Bryst,
Slaa Leir om Hjemmet, dets Liv og Lyst;
Om Fremtidshaabet,
Saa Jammerraabet
Kan vorde tyst.

No. 253. Til Kvinden.

(Musik No. 97.)

1. Du, som eier Hjemmets stille Glæder,
Kjærlig Mand og Børn og Vennekreds,
Naar du fri og tryk iblandt dem træder,
Findes større Lykke nogensted?
Men du maa ei i din Lykke glemme
Dem, som savuer tungt en Skat saa stor;
Lykken har i Drankers Hus ei hjemme,
Taarer, Suk og Sorg derinde bor.
2. Hører du ei disse Smertens Røster
Spørge, om du noget kan formaa,
Bede, at du hjelpe vil din Søster,
Hjælpe Moderen og hendes Smaa?
Kom du med dit varme, ædle Hjerter,
Støt i Ord og Daad den store Sag,
Som vil bringe Fred, hvor før var Smerte,
Aabne mørke Hjem for Lykkens Dag.

M. Falk Gjertsen.

No. 254. Drikken er en Landsens Skam.

Rask marschtakt.

Folkemelodi fra Dalarne, Sverige.

1. Drikken er en Landsens Skam, Klæ'r vort Folk i Trol-de - ham, Saa dets Aa - syns
2. Drikken er et Fol - ke - mord, Tus'ner seg - ner i dens Spor. Nø - dens bit - tre
3. Her er gjæv Al - man - na - daad! Maaddomskraft og Kvinde - raad E - nes maa til

djerve Træk Bag dens Maske kommer væk. Reis dig harm, Reis dig varm, Riv med Lovens
Ur - ter gror I dens giftopfyldte Jord. Reis dig harm, Reis dig varm, Slaa med Lovens
Al - vors - tag For vor sto - re Fol - ke - sag. Op i Harm, Hjertervarm, Kom, vi løfter

stærke Arm Rift i Rift i Maskens Traad, Hul i Hul i Ham - men graa!
sik - kre Arm Fol - kets frække Mor der ned Fra den Plads, han pra - ler med!
Lo - vens Arm! Landet, byg get ved vor Lov, Staar i Vagt mod Trol - dets Rov.

(Lorens Berg.)

No. 255. Hellig er vor Ungdomstid.

C. KREUTZER.

1. Hel - lig er vor Ung - doms-tid! Hvert et Ind - tryk Hjer - tet
2. Hel - lig er vor Ung - doms-tid! Saml dig Styr - ke i det
3. Lev, som han, din Ung - doms-tid, Til de tred' - ve, i det
4. Hel - lig er din Ung - doms-tid! Lad det gro - og lad det
5. Hel - lig er vor Ung - doms-tid, Naar i Je - su Navn vi

rø - rer. Al - le Vei - e fø - rer did, Hvad du ser, og hvad du hø -
stil - le! Vaarens Sæd og Bondens Flid Bør du tidt dig fo - re - stil -
stil - le! Træd da frem med Frugt og Flid! Vis os, hvad du kan be - stil -
gjæ - re! Sig - ne Gud hver ær - lig Id, Os til Gavn, Hans Aand til Æ -
stræ - ver! Sa - lig er vor Ung - doms - tid, Naar i Je - su Navn vi le -

rer. Gjen - nem Øi - et skri - ves ind Lys - tryk snart paa Sjælens
le. Stor - mens Magt har ø - de - lagt Tidt med et de bed - ste
le! Tak da Gud for, hvad han gav Dig i Haand og Mund og
re! Gjen - nem hvert et jor - disk Kald Je - sus paa vort Hjer - te
ver! Fær - dig er vor Ung - doms - tid, Naar os Tro - en gjør ret

Pla - - de. Gjen - nem Ø - ret dri - ves ind Tan - kens Ord til Hjertets
Ev - - ner. Li - vets Knop dog luk - kes op, Naar med Je - sus frem du
Hjer - - te! Har du hø - stet Frugt der - af, Glemte er da dens Fø - dels -
kal - - der. Hjer - te, kjend dit Him - mel - kald, Før du ned i Jor - den
fær - - dig! E - vig er vor Ung - doms - tid, Er Guds Kjær - lig - hed vi

KOR:

Bla - de. Hel - lig, hel - lig er vor Ung - doms - tid!
 støv - ner.
 smer - te.
 fal - der.
 vær - dig.

Hel - lig, hel - lig vor Ung - doms - tid!
 (O. A. Lindeman.)

No. 256. Dei vil alltid klaga og kjyta.

Moderato e marcato.

Norsk Folkemelodi.

1. Dei vil al - tid... kla - ga og kjy - - - ta, At me
2. Ja, det skjyt in - kje fram, so det du - - - nar, Som no
3. Lat det gan - ga... fram, lad det si - - - ga! Ber - re

gan - ga saa seint og saa smaatt; Men eg ten - kjer, dei tarv in - kje
in - gen kan un - drast up - paa, — Men det mu - nar daa jamt, ja det
eit eg... yn - skjer og bed, At me in - kje saa høgt maatt - te

sy - - - ta: Me ska ko - ma, um in - kje saa braadt.
mu - - - nar, So det stun - dom er Hug - nad aa sjaa.
sti - - - ga, At me gløi - ma vaar Fe - dra - ne - sed.

4. Lat os inkje Forfederne gløyma
 Under alt, som me venda og snu;
 For dei gav os ein Arv til aa gjøyma,
 Han er større, enn mange vil tru.

5. Lat det merkast i meir enn i Ordi,
 At me halda den Arven i Stand,
 At, naar Federne sjaa at paa Jordi,
 Dei kan kjenna sit Folk og sit Land.
 (Ivar Aasen.)

No. 257. Vaartiden.

Tempo di marcia.
Con anima.

OTTO LINDBLAD.

f

1. Vint'ren ra-sed' ud paa vo-re Vange, Rudens Blomster smelter hen og dø;
2. Snart jeg i-ler ud til mi-ne kjæ-re: Skoven, Blomsterne og Fug-le-ne;

At-ter ly-der Fug-le-ska-rens San-ge, So-len kys-ser Liv i
Ju-bel skal min høi-e Lovsang væ-re; Sjø og Skov, jeg skal jer

p

Skog og Sjø. Snart er Som-ren her med Pur-pur-him-mel,
at-ter se! Se jer end-nu, som i Barn-doms Da-ge,

p

A-zur-blaa i Guld den straa-ler ned, Dagen fry-der al Na-
Drømme dei-ligt om den Tid, som svandt, Kal-de Fortids Min-der

tu - rens Vrimmel, Nat - ten aan - der Ro - lig - hed og Fred.
glad til - ba - ge Om hver Fryd, jeg i Na - tu - ren fandt.

(Fra det Svenske.)

No. 258. Skjøn er Vaaren.

(Musik No. 257.)

1. Skjøn er Vaaren i vort Norges Dale, Herligt sejrer der dens blide Magt; Jorden vaagner af sin lange Dvale; Snart den klæder sig i blommet Pragt. : Løste Floder ned mod Havet danse, Fossen synger herligt i sin Kraft: Overalt strør Livet sine Kranse, Gyder overalt sin Tryllesaft.:	2. Skjøn er Vaaren i en Ynglings Hjerte: Se, paa Kinden skyde Roser frem! Skjøn er Glæden, skjøn hver ædel Smerte; Kjærligheden farvesmykker dem. : Kraftigt sig derinde rører Livet, Strømmer fyldigt ud i Daad og Sang, — Dog i Sangen helst; thi den blev givet Bedst at tolke unge Hjerters Trang.:

(M. J. Monrad.)

No. 259. Ja, vi elsker dette Landet.

Tempo di marcia.

R. NORDRAAK.

1. Ja, vi el - sker det - te Lan - det, Som det sti - ger frem
2. Det - te Land har Ha - rald ber - get Med sin Kjæm - pe - rad,
3. Bøn - der si - ne Øk - ser bryn - te, Hvor en Hær drog frem;

Fu - ret, veir - bidt o - ver Van - det Med de tu - sind Hjem;
Det - te Land har Haa - kon vær - get, Me - dens Øi - vind kvad;
Tor - den - skjold langs Ky - sten lyn - te, Saa det ly - stes hjem;

p

El - sker, el sker det og tæn - ker Paa vor Far og Mor Og den
 Paa det Lan - det O - lav mal - te Kor - set med sit Blod, Fra dets
 Kvin - der selv stod op og stre - de, Som de va - re Mænd; An - dre

mf *f*

Sa - ga - nat, som sæn - ker Drøm - me paa vor Jord, Og den
 Høi - e Sver - re tal - te Ro - ma midt i - mod. Fra dets
 kun - de ba - re græ - de, Men det kom i - gjen. An - dre

mf

Sa - ga - nat, som sæn - ker — sæn - ker Drøm - - me paa vor Jord.
 Høi - e Sver - re tal - - te — sæn - ker fag - re Drømme
 kun - de ba - re græ - - de, Men det kom — tal - te Ro - ma
 ba - re græ - de, Men det kom — det kom i - gjen.

- 4 Norske Mand i Hus og Hytte,
 Tak din store Gud!
 Han har villet dig beskytte,
 Skjøndt det mørkt saa ud.
 Alt, hvad Fædrene har kjæmpet,
 Mødrene har grædt,
 † Har den Herre † *a. og b.* stille lempet, † *
 Saa † *s. og t.* vi vandt: † * vor Ret.: †

- 5 Ja, vi elsker dette Landet,
 Som det stiger frem
 Furet, veirbidt over Vandet
 Med de tusind Hjem,
 Og, som Fædres Kamp har hævet
 Det af Nød til Seir,
 † Ogsaa vi, naar det blir krævet, †
 For † *s. og t.* dets Fred: † slaar Leir! †
 (B. Björnson.)

* Repeteres anden Gang.

† A. og B. sidste Strofe: Ogsaa vi vil for dets Fred slaa Leir.

No. 260. Som Himlen hvælver sig rundt Jorden.

For Mandskor.

REICHARDT.

Sostenuto.

1. Som Him-len hvæl - ver sig rundt Jor - den Og hol - der
2. End me - re væ - re Her - ren Æ - re For Naadens

pp Con bocca chiusa.

den saa trygt i Favn Og straa-ler ned paa - ny hver
Lys, han os har tændt; O, maat-te Da - gen fjern ei

Mor-gen Sit var-me Lys til Jor - dens Gavn, Saa Her-rens
væ - re, Da Naaden fuldt og klart blir kjendt! Da skal med

God - hed mildt om - ar - mer, Ja bæ - rer os i Fa - der -
ny og fri - gjort Tun - ge I de For - lø - stes Ju - bel -

p

favn, Os lædsker, næ - rer, klæ - der, var - mer Og le - der
kor I E - vig - hed vi høit ud - sjun - ge Vor Tak og

f Tutti piu moto.
trygt til sik - re Havn. Os lædsker, næ - rer, klæder, varmer Og le - der
Lov for Naa - den stor, I E - vig - hed vi høit ud - sjun - ge Vor Tak og

Os lædsker, nærer, klæ - der, varmer Og le - der
I E - vig - hed vi høit ud - sjun - ge Vor Tak og

f

Alfabetisk Register.

	No.		No.
Aand fra Himlen, kom med Naade	154	Dunkle Skygger fremad iler.....	114
Af det Dybe kalder jeg (Davids 136 Sal.).....	160	Du, som eier Hjemmets stille Glæder	253
Ak, Jesus, drag min Længsel.....	144	Dyb af Naade inderlig.....	149
Ak, nu er denne Bibelbog.....	96	Dybt fra den Unges Barm.....	140
Ak, nu er mit arme Hjerte....	171, 232	Endt er Mødets Stund.....	60
Allevegne, hvor jeg vanker.....	103	En liden Stund.....	115
Al Magt er given mig i Hænde...	239	Er det øde og mørkt og koldt....	191
Alt det, som Aande har.....	117	Evigt Liv du faar, mit Støv.....	6
Altid freidig, naar du gaar.....	150	Fader, vi bede dig.....	187
Amen, Jesus han skal raade.....	85	Fader vor (Ahnfelt).....	45
<i>Angels, roll the rock away</i>	102	“ “ (Klewe).....	142
Atter, atter vil jeg høre.....	94	“ “ (Rink).....	194
At ville, det er Sagen.....	148	Fly som en Fugl.....	84
Bedre kan jeg ikke fare.....	79	Fra golde Bjerge Bud jeg bringer.	153
Begrav du din Kummer.....	128	Fra Himlen kom en Engel klar...	38
Bi, min Sjæl, paa Herren.....	130	Fred med de Døde.....	27
Blandt alle Lande.....	251	Fremad er Verdens vilde Røst....	158
Blomstrende Ungdom.....	208	Frem Kristmænd, Korsmænd....	176
Bort fra Verdens kolde Strande...	164	Fryd dig og syng, o frelste Jord...	33
Bærende Korset.....	236	Følger med til Urtegaarden.....	74
<i>Christ is risen</i>	101	Giv mig dit Hjerte.....	204
Da Herren lod Zions Fanger (Da- vids 126 Sal.).....	113	Gloria, Pris være Gud.....	34
Dig, evig' Gud, ske Ære.....	124	Gud Fader i Himlen.....	209
Dig vil jeg, kjære Fader.....	152	Gud, giv vor Øvrighed.....	138
Deilig er den Himmel blaa.....	37	Guds Fred over Huset.....	210
Deilig er Jorden.....	31	Gud skal alting mage.....	196
Dei vil altid klaga.....	256	Gud, vær du vor første Tanke....	172
Den Grund, hvorpaa jeg bygger..	90	Han følger med mig.....	250
Den himmelske Lovsang.....	93	Han stod paa Tabors Bjergetop...	95
Den Verdensgud, man kranser....	221	Han vandrer endnu som.....	57
Den yndigste Rose er funden...20,	162	Har du Mod at blive borte.....	120
Der er Bøn i alle Lande.....	155	Har du Mod at følge Jesus.....	119
Der mange skal komme fra Øst og fra Vest.....	32, 189	Hedningenatten saa tungsom frem- skrider.....	10
Det kan jeg trøstigt sige.....	241	Hellig er den Herre Zebaoth....	23
Det kimer nu til Julefest.....	36	Hellig er Herren.....	12
Det Vand, som Himlen sender ned	163	Hellig er vor Gud.....	26
Det var aarle en Morgenstund....	151	Hellig er vor Ungdomstid.....	255
Drikken er en Landsens Skam....	254	Her er vi samlet.....	206
Du Død, hvor er din Braad.....	89	Her kommer en Fremmed.....	50
Du lille Skare, som er paa Reise..	3	Herre Kristus, dig til Ære.....	173
		Herre, mit Hjerte længes.....	67
		Herren give eder Naade.....	175

	No.		No.
Herren han er min Hyrde god....	82	Kjærlighed er Lysets Kilde.....	73
Herren, som skabte Himmel og Jord	18	Kjærlighed fra Gud springer lige ud	156
Herrens Venner ingensinde.....	52	Kom Fredens, Kjærlighedens Aand	39
Herre, o hør vort Raab.....	110	Kom hjem, kom hjem.....	99
Herre, skjønt en Tolder.....	200	Kom, lad os synge alle nu.....	184
Hil dig, Frelser og Forsoner.....	161	Kom, o Glædens Kilde.....	199
Himmelske Trøster.....	8	Kom, o kom du Aand, som giver..	179
Hosianna.....	244	Kom, Søster, vær med i vor Skare	224
Hvad er den Bygning.....	86	Kom til os, du himmelske Due....	225
Hvilket Bud mon Kirkens Klokker	75	Kom, Ungdom med Hjerte.....	211
Hvil nu sødt, i Fred og Ro.....	54	Lad dine Dage ile.....	222
Hvi ængstes du saa saare.....	240	Lad mig gaa.....	100
Hvor herlig er hist din Bolig....	24	Lad mig nu din forblive.....	43
Hvor saligt var det Ægtepar.....	81	Lad vore Hjerter smelte hen....	227
Hvo ved, hvor nær mig er min Ende	87	<i>Like, as the hart</i>	183
Hører du ei Jesu Stemme.....	180	Lover Gud.....	92
Hør, hvor herlig Sangen toner....	30	Lover Herren, han er nær.....	212
Hør, hvor Himlens Sange toner... 121		Lover Herren, han var nær.....	219
Hør os, Herre, naar vi ydmygt....	190	Lover nu Herren.....	91, 135
I ensomme Stunde.....	249	Lov, Pris og Ære.....	14
Igjennem Kors og Trængsel.....	168	Lyd gennem Verdnens Rum....	245
Ja, vi elsker dette Landet.....	259	Lytter, hør Englesangen.....	246
Jeg blev døbt udi dit Navn.....	214	Lær, Herre, mig kjende min Brøde	185
Jeg er fremmed, jeg er en Pilgrim.	51	Lær mig, o Gud (Davids 119 Sal.).	157
Jeg er glad og lykkelig.....	40	Løft din Sjæl mod Gud.....	145
Jeg er rede til at bede.....	112	Medens Naadens Sol er oppe....	53
Jeg er træt, nu vil jeg slumre....	106	Med Jesus du maa.....	143
Jeg har en Hilsen at bringe dig ...	116	Med Kjærlighed og Tak vi mindes	167
Jeg saa ham som Barn.....	233	Mens jeg bedrøvet sidder.....	123
Jeg synger Julekvad.....	5	Milde Jesus, her vi staa.....	213
Jeg ved en Vei.....	71	Min Jesus er min Glæde.....	64
Jeg vil mig Herren love.....	144	Mit Hjerte altid vanker.....	247
Jeg vil værge mit Land.....	146	Mit Hjerte skal brænde.....	159
Jesus, du min Glæde.....	196	<i>My country 'tis of thee</i>	139
Jesus, du vor Forløser.....	104	Mægtige Frelser.....	238
Jesus før os døde.....	234	Mægtigste Kriste.....	1
Jesus for Verden giver sit Liv....	98	Naaden lyser over Lande.....	242
Jesus, giv Ild os i Hjerte.....	203	Naar Herren i Himlen.....	126
Jesus græder, Verden ler.....	218	Naar mit Øie træt af Møie.....	29
Jesus, hjælp, at Verden sig.....	237	Naglet til et Kors paa Jorden .133,	134
Jesus, Jesus, Jesus sigter.....	178	Nattetung var Himlen.....	201
Jesus, kom dog selv til mig.....	41	<i>Now, when morning glory breaketh</i> ..	181
Jesus lever, Graven brast.....	215	Nu er alting rede.....	198
Jesus, som iblandt os staar.....	216	Nu er det Herrens Dag.....	88
Jubler, I Himle, fryd dig, du Jord.	44	Nu er Julen kommen.....	35
Kald dem ind, hver stakkels Synder	46	Nu gaar du, min Søn, ud i Livet... 226	
Kirken den er et gammelt Hus ...	17	Nu kimer alle Klokker.....	63
Kjæmp alvorlig.....	65	Nu skrider Dagen under.....	125

	No.		No.
Nu Zions Konge kommer	62	Skjøn er Vaaren	258
O, at jeg havde tusind Munde.....	76	Sky Saloonen, unge Ven.....	55
<i>O come, let us raise</i>	109	Som Himlen hvælver sig.....	260
O du herlige (Jul, Paaske, Pintse) .	127	Sommer, velkommen.....	137
O, du min Immanuel.....	72	Sorgfuld jeg vanker om.....	49
O, du store Seierherre.....	171	Sov nu sødt med Fred.....	166
O, du velsignede Hellig Aand	47	Sov nu sødt med Fred (for Mandsk.)	169
O, fik jeg kun være	56	Stille Nat, hellige Nat.....	235
O Gud, hvor liflig kvæde.....	195	Stille, stille, Toner milde.....	66
O Hoved, høit forhaanet.....	111	Stærke Stormbetvinger.....	197
O, hvad Fryd og Glæde stor.....	13	Større bliver Tidens Smerter.....	177
O, hvor er denne Aften smuk.....	147	Svar mig (Davids 4 Sal.).....	78
O hør os, Herre Gud.....	122	Syng kun i din Ungdoms Vaar....	231
O Jesus, Guds Søn.....	108	Sørg, o kjære Fader, du.....	186
O kjære Mand, hvor gaar du hen..	228	Tag mig, min Jesus.....	61
O kjære Sjæl, luk op din Mund ...	80	Tak, Herre, for din Bibelbog.....	136
Om Dagen ved mit Arbeide.....	7	Tak, Herre, for din milde Haand..	229
Om Tid er end tilbage.....	11	<i>Teach me, o Lord, the way</i>	157
Om han kommer idag.....	165	Tiden svinder, Tiden rinder.....	68
O, min Sjæl, du gaar og vanker ...	69	Til festlige Gilde.....	243
O Naadens Sol og Sæde.....	141	Tilkomme dit Rige.....	118
<i>O Paradise</i>	193	Til Slutning saa række vi.....	48
Op mod Lysets Rige.....	131	Tænk paa din Skaber.....	205
O søde Gud, din Kjærlighed.....	83	Tørstige Hjort.....	183
Over alle Jordens Lande.....	70	Udover hele vort skønne Land ...	252
<i>Praise ye the Lord</i>	25	Ungdomsskare, som i Fare.....	58
Priser vor Gud.....	105	Uvis i min Længsel.....	182
Pris være Gud! Fred paa vor Jord.	42	Vaag, o Sjæl, og bed.....	22
Raaber alle: Hosanna.....	188	Vaj ud, du Lysets Fane.....	223
Raaber med Fryd (Davids 100 Sal.)	230	Ved Brylluppet i Kana.....	2
Ret som Ørnen stiger.....	132	Velkommen, du herlige Vaar.....	129
Rind op, vor Julefest paany.....	202	Venner Farvel og lev vel.....	207
Rolig, Hjerte, slaa nu rolig.....	174	Vint'ren rased ud.....	257
Saa tar vi et dygtigt Tak.....	248	Vi stammer og synger.....	220
Saa vil vi nu sige hverandre Farvel	19	Vorder Lys, I Hedninglande.....	77
Salig den, som frelst har fundet...	4	Vor Gud, han er saa fast en Borg..	28
Salig ere de.....	15	Værn om den hjemlige Hygge....	59
Se, hvor heftig Døden ryster.....	107	Zions Vægter hæver Røsten.....	16
Ser jeg mig i Verden om.....	217	Ære ske Gud.....	192
Sjælen længes her i Kedars Hytter	97	Ære være Gud i det Høieste.....	9
Sjærm, regjær og frels din Kirke..	21	Øverst fra Himlen.....	170

Sange for særskilte Tider og Anledninger.

Mærk: Sange af mere almindeligt Indhold for Gudstjenesten, Kirkefester osv. opføres ikke alle i dette Register.

Mange af de nedenfor anførte Sange kan ogsaa anvendes ved andre Leiligheder. Ligesaa kan man ved de anførte Leiligheder naturligvis ogsaa bruge andre Sange, som ikke er anførte under Rubriken

Advent: 1, 14, 16, 23, 25, 62, 72, 105, 109, 173, 182, 242, 244 — se Aarsskiftet.

Julen: 5, 9, 20, 31, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 42, 63, 109, 127, 162, 188, 192, 201, 202, 235, 246, 247.

Nyaar: 11, 182, 196, 209, 217 — se Advent og Aarsskiftet.

Palmesøndag: 1, 14, 16, 23, 25, 62, 72, 244 — se Advent.

Skjærtorsdag: 56, 171.

Fastetiden og Langfredag: 74, 98, 104, 107, 111, 133, 134, 161, 184, 236.

Paaske: 89, 90, 101, 102, 127, 151, 198, 215, 216, 234, 241.

Kristi Himmelfart: 1, 121, 144, 237, 238, 239.

Pintse: 1, 8, 17, 21, 39, 47, 73, 83, 86, 110, 127, 154, 179, 190, 225, 238.

Reformations- og Allehelgensdag: 1, 3, 13, 21, 28, 29, 32, 69, 100, 110, 189, 238.

Thanksgivning: 14, 76, 80, 91, 92, 105, 117, 138, 142, 145, 229.

Aarsskiftet: 1, 11, 16, 68, 128, 165, 173, 183, 196, 217, 232, 238, 240, 242 — se Advent og Nyaar.

Morgen og Aften: 124, 125, 181.

Bryllup og Familieliv: 2, 81, 175, 210.

Begravelse: 6, 15, 27, 54, 79, 87, 106, 111, 114, 166, 169, 193

Kirken og Naademidlerne: 1, 17, 75, 78, 80, 86, 88, 164, 177, 214, 238, 239.

Bøn for Kirken: 1, 21, 110, 238.

Kirkeindvielse: 1, 14, 24, 26, 44, 78, 80, 91, 92, 105, 113, 117, 142, 145, 157, 160, 164, 190, 194, 230, 244, 245.

Presteindvielse: 14, 21, 23, 26, 44, 80, 117, 118, 119, 142, 157, 187, 190, 194, 197, 203, 230.

Opbyggelses- og Missionsmøder: 8, 10, 39, 45, 46, 47, 50, 51, 53, 57, 61, 64, 70, 76, 77, 84, 93, 94, 95, 97, 98, 115, 116, 118, 119, 120, 122, 143, 144, 153, 159, 167, 168, 176, 177, 180, 191, 197, 199, 200, 203, 213, 214, 225, 227, 237, 238, 239, 242.

Ungdomsmøder, særlig de religiøse: 1, 3, 22, 28, 39, 41, 46, 47, 50, 53, 57, 58, 61, 64, 94, 96, 98, 99, 115, 116, 119, 120, 128, 136, 143, 148, 149, 150, 155, 156, 171, 180, 182, 191, 200, 203, 204, 205, 211, 214, 220, 222, 223, 225, 226, 231, 233, 238, 242, 248, 255, 256 — se ogsaa under Opbyggelses- og Missionsmøder.

Afholdssagen: 22, 28, 46, 49, 53, 55, 58, 59, 61, 65, 68, 75, 84, 90, 94, 98, 99, 148, 149, 163, 200, 208, 218, 221, 223, 226, 227, 228, 232, 252, 254.

Kvinden: 206, 224, 253.

Indledningsange: 154, 172, 179, 187, 203, 212, 225.

Til Slutning og Afsked: 19, 43, 48, 52, 60, 85, 207, 209, 219, 237, 238.

4de Juli, 17de Mai, Skolefester, Udflugter osv.: 66, 91, 92, 110, 131, 132, 137, 138, 139, 140, 145, 146, 147, 195, 203, 211, 231, 245, 249, 251, 255, 256, 257, 258, 259, 260.

Større Korsange: 9, 13, 14, 15, 21, 24, 25, 26, 44, 73, 78, 86, 88, 105, 113, 117, 141, 142, 152, 157, 160, 183, 184, 192, 194, 230, 234, 244, 245.

Solo og Kor: 78, 83, 105, 113, 116, 160, 186, 260.

Duet: 129.

For Damestemmer: 134, 135, 136, 137, 185, 195, 248.

For førstemmigt Mandskor: 169, 232, 246, 248, 260.

Sange særlig for Begyndere: 36, 37, 38, 40, 43, 54, 72, 75, 87, 91, 94, 95, 96, 100, 101, 108, 115, 122, 123, 126, 127, 128, 130, 135, 138, 151, 153, 170, 171, 185, 188, 194, 195, 196, 203, 212, 220, 221, 227, 229, 231, 238, 248, 250, 251, 256, 257, 5, 22, 35, 50, 57, 58, 59, 61, 62, 67, 71, 76, 85, 107, 131, 187, 244, 245, 31, 33, 42, 45, 46.

Forresten henvises til "Børneharpn" I, II, III og IV, der indeholder en Mængde Sange for Kor af Voksne, deriblandt et stort Antal tostemmige (Duetter). Opsøg Leilighedssangene ved Hjælp af Registrene paa Side 78 og 81 og flg. i den samlede Udgaves 4de Del.

Udgiverens Navn under Sangene betegner, at han enten har digtet eller oversat dem. Udg. har ellers foretaget flere Ændringer baade i Teksten og Musikken, hvilke ikke er særskilt paapegede, samt skrevet flere Vers, hvor det ikke er nævnt.

Prof. Reimestad og Pastor M. Falk Gjertsen takkes, den sidste for Sangene No. 97 og 253, og den første for No. 55 af hans Fader, hvis Navn vil komme under den i næste Oplag.

569

Højs REV. E. JENSEN,

2101

89068250042

B89068250042A

faaes følgende Bøger:

“Musik-ABC”, — eller Veiledning til at lære at synge efter Noter (med Anvisning for Lærerne) samt 76 Melodier til Øvelse, tildels tostemmig, for Børneskolen, høiere Skoler, Sangforeninger og til Selvstudium. Af Pastor E. Jensen. 30 Cts. Portofrit.

Børneharpen I: (Det samme som “Musik-ABC”). 30 Cts. Portofrit.

Børneharpen II: 17 en-, to-, tre- og firstemmige Sange. Af E. Jensen. 30 Cts. Portofrit.

Børneharpen III: 81 mest firstemmige Sange, for blandet Kor, for Skolen, Kirken, Hjemmet og Sangkor. Af E. Jensen og John Dahle. 30 Cts. Portofrit.

Børneharpen I, II og III: i et Bind, 75 Cts. Portofrit.

Børneharpen IV: 95 Numre, 80 Sider. 30 Cts. Portofrit.

Børneharpen I, II, III og IV: i et Bind og med Fællesregister for alle 4 Dele. \$1.00. Porto 10 Cts.

MERK: Børneharpen I, II, III og IV, indeholdende over 340 Musiknumre med Tekst, hvoraf over 100 Koraler, danner en sammenhængende Række og udgjør tilsammen en fuldstændig Sangbog for Uge- og Søndagsskolen. Den leverer ogsaa en Mængde Stof for Kirkekor, Ungdoms- og Afholdsmøder, Kvindemøder, Høiskoler o. s. v.

Sange til Børneharpen. (Tekstbogen til foranævnte Musikbøger.) For Søndagsskolen, Konfirmander, Hjemmer o. s. v. Udarbejdet af E. Jensen. 202 udvalgte Sange og Salmer, hvoraf 36 engelske. I Papbind 25 Cts. I Shirting 35 Cts. Portofrit.

Den bedste Sangbog for lutherske Skoler, siger Professorerne I. B. Frich og P. J. Eikeland. Pastorerne L. M. Nera, Vangnes, Muller-Eggen og flere. Den leverer Kjæruen af vore Samlebøger foruden udvalgte Børnesange og Julestjerner i Rumfang af vore lutherske Salmer og Gudstjenester. Se Musikregisteret i Slutningen af “Børneharpen IV”.

Religiøse Forsange for 4 Mandsstemmer. 64 Sider. 58 Numre. Udg. af E. Jensen. Pris i Shirting \$1.50, i Papbind 80 Cts. Portofrit.

Klokketoner. Af E. Jensen. Nærværende Bog. I Papbind, Pris \$1.50. I Shirting med forgyldt Titul \$1.75; ditto med Guldsnit \$2.25. Porto 12 Cts.

Scandinavian Songs. Af E. Jensen. Udvalgte Folke- og Nationalmelodier, firstemmig, for blandet Kor, Orgel eller Piano. Stort Format og smuk Trvk. Fin og adelig Musik. Norsk og engelsk Tekst. Indbunden 50 Cts. Portofrit.

Koralbog, fuldstændig til Lærstads og Synodens Salmebøger. Firstemmig, for Orgel, blandet Kor eller Piano. Indbunden \$1.00. Porto 12 Cts.

Sangbog for Børn og Ungdom. 26, to-, tre- og firstemmige Sange samt en praktisk Sanglære. Indbunden \$1.00. Porto 10 Cts.

For at spare Tid og Arbejde ønskes helst Kontant med Bestillingen.

Orgler,

nye og brugte, for Familiebrug, Kirker eller Skoler, kjøbes ind paa Forlangende.

Katalog over Jensens Musikbøger og Cirkular angaaende Orgler sendes frit, naar man indsender sin Adresse til

Rev. E. Jensen,

2101 26TH AVE. S., MINNEAPOLIS, MINN.